

SRI LANKA PARYALARI

GERARD DE VILLIERS TAY

SAS Dizisi No: 30

© Copyright: Libraire Plon/Tay Kitapçılık ve
Ticaret Limited Şirketi. 1984. Dr. Şevki Bey
Sokak. 10/3 Türbe -İstanbul Tel: 528 43 84

**Gerard de
VILLIERS**

SAS

**SRI LANKA
PARYALARI**

TAY YAYINLARI

Orijinal adı: LES PARIAS DE CEYLAN

Türkçesi:
Sibel GÜVENİR

Dizgi :Pario Grafik/Film:Gümüş Reprodüksiyon
Baskı:Gündoğdu Matbaacılık
Kapak Baskısı: Seçil Ofset

I. BÖLÜM

Andrew Carmer, kızgın kayanın üstüne yüzükoyun uzanmıştı. Bir ara alnından kayarak görüşünü engelleyen teri temizlemek için siyah büyük dürbünü gözlerinden ayırdı. Kırmızı kayaların üzerinde bunaltıcı bir cehennem sıcaklığı hüküm sürüyordu. Orada burada uçuşan kelebekler bile, sanki güçleri tükenmiş gibi her on metrede bir durup dinleniyorlardı. Andrew'e gömleğinin altında sırtı haşlanıyormuş gibi geliyordu.

Yine de soğuk bir duş ve klimalı bir oda için şu an yerini terketmezdi.

Sri Lanka ormanlarının ortasındaki bu yıpratıcı yolculuğa, dürbünde gördükleri fazlasıyla değiyordu. Hatta Colombo'dan ateş pahasına kiraladığı Land Rover'in tozlara gömülmesine, her yerinin yara bere içinde kalmasına, geçtiği o bozuk yollarda tüm eklemlerinin sarsıntıdan birbirine girmesine bile değirdi. Trincomalee'ye kadar ineklere, hatta Dambulla girişinde rastladığı koca pitona rağmen, pek güçlük çekmeden ilerleyebilmişti. Daha sonra karşısına bataklık ve yarlarla bölünmüş, korkunç çukurlarla dolu bir orman çıkmıştı. Dallar o kadar alçaktı ki, Andrew ön cama her çarpışlarında içgüdüsel olarak başını omuzlarına gömüyordu.

Mayısın başından beri bardaktan boşanırcasına yağan muson yağmurları alandaki bütün çukurları çamurla doldurmuştu.

Amerikalı, dürbününü bırakarak boynunda asılı duran fotoğraf makinesini aldı. 200 metrelik mesafe yeterliydi. Heyecanla objektifi ayarlayıp düğmeye bastı.

Yedi poz alabilmişti. Bu miktar aslında yeterliydi. O kadar coşkuluydu ki, tabanları yağlayıp Colombo'ya kadar koşabilir, keşfini anlatabilirdi. Ama Andrew Carmer bilinçli ve ağırbaşlı bir gençti. Ona olayların mümkün olduğu kadar derinine inmesi öğretilmişti. Biraz daha yaklaşıp daha çok şey öğrenmesi gerekiyordu.

Dinlenmek için bakışlarını kırmızı yalçın kayaları döven dalgalara dikti. Karşısında Bengal Körfezi uzanıyordu. Colombo elli kilometre ötedeydi, ama insanın kendisini burada dünyanın sonunda sanacağı geliyordu. Sri Lanka'nın kuzeydoğusu yolu olmayan ormanlarla kaplıydı.

Andrew Carmer, bulunduğu yerden ormanın içine doğru yayılan doğal körfezi görebiliyordu. Elli kilometre güneyde, asırlardan beri toprak kaymalarıyla yıkılmış Hint tapınaklarının yıkıntıları bulunuyordu. Sanki suda boğulan Tanrılar hâlâ yaşıyormuş gibi, hacılar buraya dua etmeye gelirlerdi.

Andrew kalktı. Yirmi metre ötede kayalıklar bitiyor, yerlerini tropikal bitki örtüsünün en büyük özelliklerinden biri olan yüksek otlara bırakıyorlardı. Amerikalı oraya kadar yürüdü, biraz durakladıktan sonra aşağıya doğru ilerledi. Çektiği fotoğraflar ona yetmi-

yordu.

Sarılı, mavili bir sürü kuş cırtlak sesleriyle önünde uçuştı. Andrew sinirleri gerilerek durdu. Duyduklarının sadece kuş sesi olduğunu kendi kendine tekrar ederek yürümeye devam etti. Otların ortasında yükselen gri taş binaya, büyük Dagoba'ya varabilmesi için daha dört yüz metre yol katetmesi gerekiyor, her attığı adım ölüm tehlikesini daha da belirginleştiriyordu. En azından çevrede binlerce akrep vardı.

*

**

Bir hintkirazı ağacının arkasına çömelerek yüz metre kadar önünde duran büyük, gri Dagoba'yı inceledi. Sri Lanka'da, pek çok yere serpiştirilmiş benzerlerinden hiç farkı yoktu. Koni biçiminde yuvarlak, kerpiç ya da taşla yapılmış yapılar, Tayland'daki Budist tapınaklarının aynısıydı. Her Dagoba Budistler için kutsal yer özelliğini taşırdı. Bazıları çok küçük olur, bazen içinde dindarları bile barındırırdı.

Andrew Carmer'ın içini ani bir huzursuzluk kapladı. Günün birinde kendisini böyle her şeyden uzak bir ormanda bulacağını hiç düşünmemişti. Devlet Araştırma ve Bilgi Toplama Bürosu INR'deki görevi genellikle birtakım bölgelerle uğraşmaktan ibaretti. İlk aktif görevi buydu ve işine bayılmıştı. Fakat aynı zamanda tehlikenin de farkındaydı.

Neyseki, kendisini ağacın arkasında biraz daha güvenlikte hissediyordu. Buraya kadar gelebilmek için kendi boyunu aşan otların arasından geçmek zorunda kalmıştı.

Şimdi amacına biraz daha yaklaşmış ve sanki tehlike iyice belirginleşmişti. Zaten INR'nin isteyebileceği çoğu şeyi elde etmişti. Geriye dönüp sol tarafındaki bitkileri yarararak kendisine yol açmayı düşünmeye başladı.

Gitmek için kalktı.

Tam o sırada, yirmi metre kadar sağında dalların çığnendiğini duydu. Hemen yere uzanarak soluğunu tuttu. Hintkirazı ağacına iyiden iyiye yapışarak başını kaldırdı ve gürültünün geldiği yönü gözetlemeye koyuldu.

Gürültü gitgide yaklaşarak belirginleşti. Bu kadar açıktan açığa davranılması genç Amerikalıyı rahatlattı. Düşmanca arzuları olan kişiler bu şekilde hareket etmezdi.

Birden sarmaşıkların arasında gri bir kütle belirdi ve korkunç bir soluma duyuldu.

Bir fil.

Andrew Carmer dehşetten bağırarak hale gelmişti. Gerçi San Diego hayvanat bahçesinde bu kalın derili memelilerden çok görmüştü. Hatta, Sri Lanka'da bile bunlara rastlamıştı. Filler çeltik tarlalarında ya da ağaç gövdelerini çekmekte kullanılıyordu. Colombo'da, şehrin ortasında bile birkaç tanesine rastlamıştı. Hepsi de otlaklardaki inekler kadar yumuşak hayvanlardı.

Ama burada, bu orman patikasında, gri renkli koca hayvanın korkunç bir görüntüsü vardı.

Genç Amerikalı etrafına baktı. Filden kaçabilmek için tırmanabileceği yükseklikte hiç ağaç yoktu. Fil patikanın ortasında durmuş, yavaşça kafasını sallıyor, hortumuyla havayı dövüyordu.

Bu vahşi bir fil olmalıydı. Andrew biraz sakinleşebilmek için hayvanat bahçesinde bunlarla fotoğraf çektirmek isteyen şımarık turistleri düşündü.

Dikkatle arkasında bulunduğu ağacın etrafında döndü. Hayvan belki de kendisini görmemişti bile. Fillerin gözleri çok zayıftı ve saldıracakları zaman yalnızca önlerine dikkat ederlerdi. Belki de bir riskle karşı karşıya kalmamak için en iyisi hayvanın görüş alanından çıkmaktı.

Önünde kırılan dalların çitirtisini duydu. Dev gibi eğreltiotları yemyeşil bir duvar oluşturuyor, çevrenin görülmesini tamamen engelliyordu.

Önce pembe bir kafadan ve sağa sola sallanarak otlardan, sarmaşıklardan kurtulmaya çalışan hortumdan başka bir şey göremedi. Hareketleri düzenli, dolayısıyla evcil olan en az iki tonluk bir hayvandı bu. Arkasında bir fil daha vardı.

Birden, Andrew Carmer filin üzerindeki adamı farketti. Bir fil seyisi olmalıydı. Amerikalının korkusu o anda dağıldı. Kendisini aptal gibi hissediyordu. Hayal gücü yapacağını yapmış, hiç de gururlanamayacağı bir olay yaşatmıştı ona.

Gülümseyerek ağacın arkasından çıktı ve patikanın yukarsına doğru yürümeye başladı.

Boğuk bir insan sesiyle yerinden sıçradı.

Adam öne eğilerek fili sivri bir sopayla kulaklarının arkasından dürtüyordu. Andrew Carmer kanının donduğunu hissederek patikanın ortasında kalakaldı.

Her şey çok çabuk geliyordu. Hayvan

hortumunu yukarıya kaldırarak öfkeyle böğürdü. Carmer'ın bütün vücudu buz kesmişti. Fil onu görmüş ve ani bir hareketle saldırıya geçmişti.

Andrew'un ağacın arkasına saklanacak zamanı bile olmadı. Yanından geçen gri hayvan sol kolunu sıyırdı. Andrew eğreltiotlarının arasına düştü ve doğrulmaya çalışarak isterik bir sesle bağırdı:

— Hey! Deli misiniz siz?

öfkesi korkusundan daha baskındı! Fakat filin boynuna doğru eğilmiş duran adam onu farketmiş bile benzemiyordu Hayvan hâlâ hızını alamamış, koşup duruyordu. Öbür fil hiç kıpırdamamış, patikanın çıkışını kesmiş bekliyordu. Andrew ciğerlerini patlatırcasına bir kez daha bağırdı. Adam onu duymamış olamazdı, ama gözlerini bile yere indirmemişti.

Andrew Carmer birden her şeyi anladı. İki fil buraya onu öldürmek için gelmişti. Hintkirazı ağacının hiçbir koruyucu özelliği yoktu. Daha ilk saldırıda, ağacı ve ağaçla birlikte Andrew'ü de yıkarlardı.

İlk fil Land Rover'a ulaşmasını engelliyordu. Dehşetle kendinden geçerek Dagoba'ya doğru kaçmaya başladı. Bu yüksek otların arasında hiç şansı yoktu. Dagoba'ya varmayı başarabilse, geçici olarak kurtulabilirdi. Aptal gibi bağıra bağıra koştu:

— Yardım edin! İmdat!..

Tek aldığı cevap arkasındaki korkunç ayak sesleri oldu. Fil yeniden saldırıya geçmişti.

Genç Amerikalının sandaletleri çamura batarak kayıyordu. Yine de, sonunda ağaçlık-

sız bir yere varabildi. Karşısındaki kumlu alanın ardında Dagoba yükseliyordu. Oraya ulaşabilirse kurtulurdu. Fakat ciğerleri yanıyor, ayaklarını kaldırmayı başaramıyordu.

Panik bütün düşüncelerini altüst etmişti. Hayvanın gelmesini bekleyip son anda kendisini kenara atsa ufacık bir kurtulma şansı olabilirdi. Ama budala gibi dümdüz koşmaya devam etti. Arkasına bakmaya bile cesaret edemedi.

Altında toprağın titrediğini hissediyordu. Filin hortumu kendisini havalandırdığında, Dagoba'dan sadece on metre uzaktaydı.

Ümitsizce kemerinden bıçağını çıkartarak vücudunu tutan hortuma batırdı. Aletin ucu gri tüylerin arasına bir santimetre kadar girdi. Fil kızgınlıkla böğürdü, sonra da Amerikalıyı bütün gücüyle toprağa fırlattı. Andrew Carmer'ın son gördüğü şey, üzerine gelen fildi. Koskoca ayak boynunu ve omzunu demir pres gibi ezdi. Bağırmaya bile fırsat bulamadı. Ciğerleri kanlı parçalar halinde boğazından fırladı, korkunç bir kemik çatırtısı duydu. Hayvan fırlatmak için hortumuyla tekrar kaldırdığında, çoktan ölmüştü. Sonra, fil bir kez daha onu yüzünü paramparça ederek çiğnedi.

Hayvan, alanın ortasında kanlı bir yığından başka bir şeye benzemeyen adamı sürekli eziyordu. İlk düştüğü yerde toprak kırmızıya boyanmıştı. Zavallı Carmer'dan geriye sadece kanlı bir et yığını kalınca fil seyisi yavaşça kulaklarına vurarak hayvanı sakinleştirdi. Yavaş yavaş filin öfkesi geçti, hortumuyla havayı döverek biraz önce parça parça ettiği

adamin birkaç metre ötesinde durdu.

Seysis bir emir verince, hayvan ağır ağır ön ayaklarının üzerine çöktü.

Adam yere atlayarak koşup kurbanının yanına geldi.

Yerdekinin insan olduğunu anlamak için kuvvetli bir hayal gücüne sahip olmak gerekirdi. Kafası gömleğinin kumaşıyla karışmış, gırtlığı parçalanmış, gözleri yuvasından fırlamış, kafatası yamyassı olmuştu... Sevisiz ve mide bulandırıcı bir koku etrafı sarmaya başlamıştı.

Adam hiçbir iğrenme belirtisi göstermeden kurbanının elbiselerini araştırdı. Kâğıt bulmayı düşünürken eline sadece bir demet biletle bir cüzdan geçti. Adam hepsini gömleğinin içine yerleştirdi.

Sonra, biraz ilerde duran dürbünü alarak incelemeye başladı. Yepyeni, Sri Lanka'da bulunmayan bir Amerikan modeliydi. Gerçek bir profesyonel dürbünüydü. Kayışı boynundan geçirdi. Koca koca sinekler cesedin etrafında dönmeye başlamışlardı. Birazdan akbabalar ve kuzgunlar da şölenin kokusunu alırdı.

Adam hiçbir şeyi unutmadığından emin olmak istercesine etrafına baktı, sonra filin dizinden basamak gibi faydalanarak hayvanın sırtına tırmandı. Sakinleşmiş filin ritmik yürüyüşüyle sallanmaya başlayınca, görevini başarıyla tamamladığını düşündü. Hiçbir hakkı olmadığı halde buralara gelen bu adam Dagoba'ya ulaşabilseydi, onu kesin kısıtıramazdı.

Seysis bir şeyler söyleyince fil hızlandı.

Adam ahenkli bir sesle bağırdı. Hemen hemen aynı anda ikinci fil de ormanın sınırında belirdi. Kısa adımlarla ağır ağır ilerleyerek birincisine yetişti. Andrew Carmer'dan geriye şekilsiz bir yığın kalmıştı.

Dagoba'nın önünden geçerken, adam ellerini avuçavuca birleştirerek bir Budist selamı verdi. Az önceki ölüm onu hiç etkilememişti. Gerçi Budizm sinekler ve hamamböcekleri de dahil olmak üzere her türlü canlı yaratığın ölümünü yasaklıyordu, ama gerçek imandan yoksun asilerin ve yabancıların Sonsuz Güç'ün merhametinden yararlanamayacağı da muhakkaktı...

II. BÖLÜM

Frank Thorpe, "Hint Okyanusu" bölgesinden sorumlu olan Henry Sutherland'a döndü. Sutherland sakın, tombul bir adamdı.

— Ona fotoğrafı gösterin!

Sesinde belli belirsiz bir alay vardı. Malko Henry Sutherland'ın kolunun altındaki kalın dosyaya baktı. Kırmızı bantla kapatılmış, üzerine de büyük siyah harflerle "gizli" yazılmıştı. Üç adam, CIA'nın Washington'a birkaç kilometre uzaklıkta olan Langley'deki binasının onyedinci katındaydı.

Henry Sutherland dosyasını karıştırıp, 24x30 boyutunda bir fotoğrafı Malko'ya uzattı.scannedbydarkmalt1

Resim yirmi beş yaşlarında, sarı uzun saçlı, gülümseyen oval yüzlü, bacak bacak üstüne atmış çok güzel bir kızı gösteriyordu. Desenli elbisesi o denli kısaydı ki, baldırlarını kalçalarına dek açıkta bırakıyordu. Tam karşıdan alınmış poz, kızın sakın, hatta biraz da tahrik edici olduğunu yansıtıyordu. Malko resmi masanın üstüne bıraktı. Bu Langley'in ağırbaşlı odalarında görülmeye alışılmış fotoğrafı değildi.

— Çok güzel bir kadın. Yeni zaferlerinizden biri mi?

Frank Thorpe korkunç esprili bir kişiliğe

sahip olmasına rağmen, gülümsemek için kendini zorlamak mecburiyetinde kaldı.

— Bu zaferin sizin olmasını tercih ederdik.

"Sizin" kelimesinin özellikle üstünde durmuştu. Hiç de alay ediyora benzemiyordu. Malko altın sarısı gözlerini yere indirdi.

— Beni yine baştan çıkarıyorsunuz. Sanırım, ücretimi biraz artırmanız gerekecek...

Frank Thorpe Malko'nun şakalarına karşılık vermekten vazgeçti. Sanki kendi parasıymış gibi, CIA'nın her kuruşunu tasarruf etmeye çalışırdı hep. Malko zaten çok masraflıydı. Liezen'deki şatonun restore edilmesine harcanan dolarları ödeyen Amerikalılardı.

— Henry size olayın neyle ilgili olduğunu anlatacak, dedi kuru bir sesle. Benim çok işim var. Oldu mu, Henry?

Malko'ya sorunun hayati bir önem taşımadığını anlatmanın en mükemmel yolu bu...

Henry başını salladı.

— Tabii, Frank!

Dosyayı çoktan toplamıştı Frank Thorpe Malko'nun elini sıktı.

— Sri Lanka'da iyi eğlenin. Güneşli yere gittiğiniz için çok şanslısınız...

Neredeyse Malko'dan CIA'da çalışma şerefine eriştiği için üste para isteyeceklerdi. Malko kalktı, siyah gözlüklerini taktı ve Henry Sutherland'ı takip etmeye başladı. Koridoru dönüp hiç konuşmadan asansöre bindiler. Hint Okyanusu ile sorumlu kişinin bürosu da patronununkinden pek farklı değildi. Yalnız, odadaki tek fark, duvara asılmış kocaman haritaydı.

Sutherland masanın arkasına otururken Malko da odadaki tek koltuğa yerleşti.

— Evet, kim bu sevimli hanım?

Hafif ses tonu, Henry Sutherland'ın gözlerini kırpmasına neden oldu. Kalın dosyayı açarak alaylı bir şekilde anlatmaya koyuldu:

— Oldukça tehlikeli bir kişi. Adı Diana Vorhund. Güney Afrikalı. On sekiz ay Birleşmiş Devletler'de kalarak Columbia Üniversitesi'nde arkeoloji eğitimi görmüş. Sonra tatilini geçirmek üzere Meksika'ya gitmiş. Merida yakınlarına.

— Herhalde beni bunlar için aramadınız?

CIA görevlisinin ağır sesi Malko'yu çileden çıkarıyordu. Üstelik Güney Afrikalı dilber de ABD için herhalde uzun menzilli bir füzeden daha tehlikeli değildi... Henry Sutherland öfkeli bakışlarını Malko'ya çevirdi.

— Rica etsem devamını dinler misiniz?

Malko gözlerini pencerede dolaştırdı. Hava çok güzeldi ve New York'a dönmeden önce biraz dolaşmak istiyordu. Sutherland devam etti:

— Kız daha sonra Meksika'dan Küba'ya geçti. Sonra Washington'a geri döndü. FBI, Quebec'teki devrimcilerin Küba'ya kaçmasına yardım ettiğini, "Siyah Panterler" için bomba taşıdığını ve kendi adına kiraladığı evde aranan Kübalıları misafir ettiğini öğrendi. Hakkında yapılan soruşturma sonucu, Kanada ve Birleşmiş Devletler'de faaliyet gösteren şebekeler arasında irtibat sağladığı anlaşıldı.

Malko Diana'nın fotoğrafını alarak bir kez daha inceledi. İnsan kime güvenilebileceğini

bilmiyordu. Kadın daha çok Vogue'da çalışan bir mankeni andırıyordu...

— Onu bu militan hayatına kimin sürüklediği biliniyor mu? diye sordu Malko.

Henry Sutherland'ın bakışları biraz daha karardı.

— Kesin olarak bilmiyoruz, dedi tedirgin bir sesle. Fakat bir ajanımız Küba'da Diana Vorhund ile Storkely Carmichael'a rastlamış ve birçok kez bir arada görülmüşler. Pek kesin değil, ama galiba ona Cezayir'e kadar refakat etmiş. Bunun bir nedeni olması gerek, değil mi?.. Bunlar...

Henry Sutherland utancından kekeliyordu. Malko sakın sakın konuştu:

— Bu onun sevgilisi olduğunu da gösterebilir...

Storkely Carmichael "Siyah Panterler" in en önemli şeflerinden biriydi. FBI ve bütün güvenlikle kuruluşları tarafından aranıyordu.

Storkely Carmichael vaktini dünyayı dolaşmakla geçirir, gittiği yerlerde başarabildiği kadar solcu düşüncüyü alevlendirmeye çalışırdı. FBI'a göre, sırada Belzebuth'dan hemen sonra gelirdi.

— Düşüncelerinizle ilgili elimizde hiçbir delil yok, dedi kuru bir sesle Henry Sutherland.

— Madem durum bu, onu neden tutuklamadınız? diye sordu Malko.

— Kaçtı, diye itiraf etti sıkılganlıkla Henry Sutherland. Tijuana'da sınırı geçtiğinden beri hiç göremedik...

— Ve benim onu bulmam için dünya turu yapmamı istiyorsunuz.

Henry Sutherland dosyayı bıraktı.

— Diana Sri Lanka'da. Hatta Colombo'da. iki aydan beri orada. Ne yaptığını öğrenmek istiyoruz şimdi.

— Storkely Carmichael da onunla birlikte mi?

— Bilemeyeceğim.

— Peki, onu ortadan mı kaldıracağım, yoksa size mi getireceğim?

Henry Sutherland olduğu yerde sıçradı.

— Hayır! Sadece Sri Lanka'da ne yaptığını öğrenmek istiyoruz. Tabii kimleri gördüğünü, kimlerle görüşüğünü de. Kısacası, onu iyice tanıyın...

— Nereye kadar?

CIA görevlisi soruyu duymamış gibi davrandı.

— Bize yaptığı kötülükler düşünülecek olursa, yolculuk her şeye değer, dedi. Hatta, onun hiçbir politik davaya katılmadığını ortaya çıkarsanız bile.

Malko kalktı.

— Fotoğrafı alabilir miyim?

— Bekleyin, dedi Henry Sutherland. Bilmediğiniz bir şey daha var. Devlet Araştırma oraya birini göndermişti. Andrew Carmer adında bir ajanı...

Malko yerine oturdu. Demek ufak da olsa, önünde bir ipucu vardı.

— Bu... bu Andrew Carmer bir kaza geçirdi, dedi Henry Sutherland. Öldü. Ama ölümünün bana görevle hiç ilgisi yokmuş gibi görünüyor. Vahşi bir fil tarafından ezilmiş. Bir gezinti sırasında...

— Ne tesadüf! diye mırıldandı Malko.

Henry Sutherland pek üzülmüşe benzemiyordu.

— Size Sri Lanka için yer ayırttım. Paris'te uçak değiştireceksiniz. Öbür gün orada olabilirsiniz...

— Dönüş için de yer ayırttınız mı?

Karşısındakinin beceriksiz ifadesi onu çok sinirlendiriyordu. Birden masanın üzerine eğildi.

— Peki, neden Diana'nın bulunması için Colombo'daki elçilikten yardım istemiyorsunuz? Bana dünya turu sağlayacağınıza, pekâlâ bu şekilde davranabilirdiniz. Sakın beni orada hiç kimseniz olmadığına inandırmaya çalışmayın, tamam mı?

Henry Sutherland gözlerini kaçırdı.

— Tabii ki adamımız var. Fakat Sengaller ve İngilizler çok duyarlı insanlar. Mümkün olduğu kadar gizli davranmak zorundayız. Resmi görevlileri bu tür işler için kullanmamamız gerekiyor.

Başka bir deyişle, eğer Malko bir Sengal hapisanesine düşürse, onu kurtarmak için kimse parmağını bile oynatmazdı. Fakat Henry Sutherland da Frank Thorpe'un emirlerini uygulamaktan başka bir şey yapmıyordu. Bir an her şeye boş verip şatosuna ve Alexandra'ya dönerek barış içinde yaşamayı düşündü. Ama tamirat bitmemiştii. "

— Pekâlâ, öbür gün Sri Lanka'da olacağım.

Henry Sutherland'ın elini bile sıkmadan bürodan dışarı çıktı. Diana Vorhund'un fotoğrafı elindeydi. Kadının hiç değilse elindeki fotoğrafa benzemesini diledi.

III. BÖLÜM

Malko, Gaile Face Oteli'nin yemek salonuna girdiğinde, tavan üzerine çökecekmiş gibi bir izlenime kapıldı. Biraz daha ilerleyince, önünde kaçışan hamamböceklerini gördü. Salon, gotik tarzda inşa edilmiş orta büyüklükte bir katedralin boyutlarına sahipti. Cimrice düzenlenmiş ışıklandırma sistemi, çevrenin ancak loş bir aydınlıkta farkedilmesini sağlıyordu. Kordonlarla tutturulmuş, yarasalara benzeyen vantilatörler, musondan sonraki yapış yapış sığağa karşı mücadele verir gibiydi.

Gaile Face, Colombo'nun en iyi otellerinden biri ve ingiliz sömürgeciliği zamanından kalmaydı. Sri Lanka bağımsız bir devlet haline gelmesine rağmen, beyazların imtiyazını yok etmeyi başaramamıştı. Colombo'nun en iyi hastanesini, en lüks havuzunu hâlâ sadece beyazlar kullanabiliyordu.

Malko otuz yıldır yıkanmamışa benzeyen bir örtüyle kaplı yuvarlak bir masaya oturdu.

Sri Lanka'da edindiği ilk izlenimler hiç de cesaret verici değildi. Hint Okyanusu kenarındaki Gaile Face'e gelebilmek için havaalanından sonra, bütün Colombo'yu geçmesi gerekmişti. Otel şehrin güneyindeydi.

Colombo ile havaalanı arasında, ormanlar

ve gecekondlu mahalleleriyle çevrili dar yol, eski İngiliz otobüsleri ve sayısız bisiklet yüzünden iyice tıkanmıştı.

Malko konserve ananasa karışmış çivi ve iplik parçalarını ayıklamayı henüz bitirmişti ki, hafif sarhoş bir sesle yerinden sıçradı.

— Siz yeni misiniz?

Bir Avrupalı sessiz sedasız masanın yanında belirmişti. Kızıl saçlı, dar omuzlu, uzun boylu bir adamdı. Kısa kollu gömleği tüylü kollarını açıkta bırakıyordu. Pantolonu lekelerle doluydu. Yabancı Malko'nun kusursuz alpaka takımına, beyaz gömleğine ve kravatına alayla bakıyordu.

Kırmızı lekelerle kaplı elini Malko'ya uzattı.

— James Kent, üçüncü müşavir.

Konsolosluktan olduğunu söylemesine gerek yoktu. Missouri aksanıyla konuşuyordu.

— Ben Prens Malko Linge'im, dedi Malko oldukça soğuk. Hangi Tanrının cezası bana bu oteli buldu?

James Kent omuz silkti.

— Sefarete çok yakın. Sonra burası Taprobane'dan daha iyi. Burada yalnızca hamamböcekleri var, oysa orada geceleri ortaya fareler çıkar...

James Kent gazetesini katlayıp oturacağı sandalyenin üzerine yaydı. Malko'nun hayret dolu bakışlarını görünce, sırtıttı.

— Bölgesel bir adet... Başbakan bile tahtakurularından korunmak için gazete üzerine oturmuş. Her taraf bu hayvanlarla dolu.

Malko. yemeğin başından beri bütün

vücudunu saran kaşıntıyı düşündü.

James Kent parmaklarını şıklattı. Garsonlardan biri iki yabancıya yaklaştı.

— Bir konyak, dedi Amerikalı.

Garson sessizce geri döndü. O garip beyaz elbisesiyle daha çok bir hortlağa benziyordu.

Malko karşısında oturan adamı süzdü. James Kent tek kelimeyle sarhoştı. Simsiyah tırnaklar, bulanık bakışlar hiç de CIA'nın alışlagelmiş görüntüsüne uymuyordu. Yine de Pettah'taki dilencilerin bile onun ABD'nin üçüncü müşaviri olduğunu bildikleri kesindi.www.cizgiliforum.com

Konyak yamru yumru bir gümüş tepsi içinde geldi. James Kent hepsini bir yudumda midesine indirdi. Boş bardağı bıraktığında yüzü buruşmuştu.

— Bok gibi!

Malko konuşma biçiminden şaşkın vaziyette, sormadan yapamadı:

— Madem öyle, niçin içiyorsunuz?

James Kent öfkelenerek masanın üzerine eğildi.

— İyi cins bir içkinin ne kadar olduğunu biliyor musunuz? On altı dolar!

Sesi ağlar gibi çıkmıştı.

— Colombo'da işe yarar hiçbir şey yoktur, diye devam etti üzgün bir sesle. Hiçbir şey. Televizyon bile. Sevişmek için Singapur'a kadar gitmek gerekir. Eğlencenin sözü bile edilmez.

Malko bu kötümser düşüncelerle kendini umutsuzluğa kaptırmak istemiyordu. Amerikalıların ülkelerinden uzaklaştıklarında, her şeyi

nasıl saptırdıklarını iyi bilirdi.

— En azından iş zevkli olmalı, değil mi?

James Kent iki kez hıçkırdıktan sonra sırttı.

— Aman Tanrım! Buraya hâlâ ingilizler hakim. Üstelik, adamlar Ruslara tahammül ediyorlar da bizi hiç çekemiyorlar. Yani, kımıldamanın imkânı yok burada...

James Kent kederle işaretparmağını masanın kenarına bastırdı.

— Adamlara dalgakıran yapabilmeleri için çimento sağladık. Onlarsa, o çimentoyla bir Dagoba daha yaptılar...

Sanki bütün garsonlar çimento meselesinden sorumluymuş gibi kızgın bakışlarını büyük yemek salonunda gezdirdi.

— Gidip evimde bir bardak bir şeyler içelim, dedi. Çok daha eğlenceli olur. Burası beni çıldırtacak.

Bunda biraz olsun gerçek payı vardı. Malko mümkün olduğu kadar saklamaya çalışarak kaşındı.

*

**

James Kent'in evi de pek eğlenceli sayılmazdı. Gaile Face'in bir kilometre ötesinde, etrafı villalarla çevrili sakin bir caddeye geldiler. Evde havalandırma tertibatı yoktu ve içersi tam anlamıyla rezaletti. Oturma odasının duvarları zevksiz bir kırmızıya, tavan kahverengine, yemek odası ise güzel ve canlı bir yeşile boyanmıştı.

James Kent ellerini çırpınca bir uşak göründü. Biraz sonra da iki bardak ve içki taşıyarak tekrar ortaya çıktı. Amerikalı plastik

bir koltuğa gömülmüş, Malko'yu ilgili ve hayran bakışlarla süzüyordu.

— Sizi güzel Diana için göndermişlerdi, değil mi? dedi damdan düşer gibi. O harikulade bacaklar düşünülecek olursa, hiç de zevksiz bir görev değil. Sri Lanka'da bu tip kimselere çok az rastlanır.

Amerikalının kabalığı Malko'yu sinirlendiriyordu. Cevaplamadan önce bir yudum içki içti.

— Andrew Carmer'ın ölümünü de araştıracağım, iki olay birbiriyle ilgili olabilir...

— Eşyalarını görmek ister miydiniz? işte orada.

James Kent'in eli odanın köşesini işaret ediyordu. Mavi bir valiz ve kahverengi bir çanta duvara dayanmıştı.

— Başına ne geldiği biliniyor mu? diye sordu Malko.

James Kent cevaplamadan önce bardağını ağzına kadar viskiyle doldurdu.

— Bir fil tarafından ezildi. Eğer bir görseydiniz... Pelte gibi olmuştu. İlaçlayıcılar kırk kilo balmumu kullanmak zorunda kaldılar. Ancak bu şekilde bir araya getirmeyi başarabildiler...

— Balmumu mu?

— Evet, burada da California'da olduğu gibi hareket edilir. Eğer vücut parçaları tamam olmazsa, ölünün göğsüne çıkamayacağına inanırlar.

— Olay nerede geçmiş?

Amerikalı belli belirsiz bir hal takındı.

— Kuzeydoğuda, Trincomalee'den sonra uçsuz bucaksız bir orman köşesinde. Kendi

kendime orada ne yaptığını soruyorum... Kullandığı külüstür olmasaydı, onu hayatta bulamazdık. Ama üç gün sonra arabanın sahipleri deliye döndü. Land Rover'larını istiyorlardı. Benim de nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Onları aramaya gönderdim, işin içinden nasıl çıktılar bilmiyorum. Fakat galiba Trincomalee yakınlarında bir yerde arabayı tamir ettirmiş. Anlayacağınız, bir sabah konsolosluğa gelerek hem Land Rover'ı, hem de Carmer'ı bulduklarını söylediler. Daha doğrusu nerede düşüp kaldığını. Görünüşe bakılırsa bir filin saldırısına uğramış, fena halde de hırpalanmıştı. Onu ancak bir çuvala doldurarak getirebildik...scannedbydarkmalt1

— Orada ne yaptığını öğrenemediniz mi?

— Maalesef hiçbir şey bilmiyorum. Bu çocuk beni görmeye gelmişti. Bana Diana Vorhund'un ne yaptığını öğrenmek için Sri Lanka'ya gönderildiğini söylemişti. Kadının burada olduğunu haber veren de bizdik. INR bize arandığını iletmişti. O zaman çok gülmüştüm. Washington'da göze batan bir davranışınız oldu mu, hemen kara listeye dahil ederler. Papazların bile kimi kez bu listeye adlarını geçirtecek hareketleri oluyor. Diana'yı herkes tanır. Onu haftada en az üç kez Capri'de görebilirsiniz. Colombo'nun en güzel kızıdır. Sizi onunla tanıştırayabilirim... Arkeoloji ve Budizm üzerine bir tez hazırlıyor. Tabii, komünistlerle işbirliği yapması da mümkün. Raporda Küba'ya gitmiş olduğunu okudum. Ama, eğer komünist ararsanız sürüsüyle bulabilirsiniz. Sovyet Elçiliği'nde en az beş yüz tane var. Eğer resmi görevlileri

saymazsak...

Konuşmanın sonunda iyice susamış olan James Kent, Malko'nun eleştirici bakışları altında kendini yine içki şişesinin üzerine attı.

— Carmichael'ın metresiymiş, değil mi? diye sordu Malko.

— Ne yapalım? Canı bir zenciyle aşk yapmak istiyorsa, ona engel mi olacağız?

Malko, James Kent'i inceliyordu. Çoraplarından biri topuğunun üzerinde kıvrılmıştı. Ayakkabıları geçen musondan beri boyanmamış gibiydi. Pantolonunun buruşukluğu insanı gece onunla yattığına inandırıyordu...

— Madem bu kişinin nerede oturduğunu biliyorsunuz, bana yardım edebilirsiniz. Nerede oturuyor?

Amerikalı esnedi.

— Aman Tanrım, ne kadar acelecisiniz! Üç, dört gün biraz dinlenin. Size adresi vereceğim. Fakat, sanırım burada değil. Hafta başında gördüğümde, Anaradhapura'ya Buda'nın ayağını ölçmeye gideceğini söylemişti.

Malko, James Kent'e boş boş baktı.

— Neyi ölçmek için?

— Buda'nın ayağını... Bir dağın tepesinde. On, on iki metre genişliğinde bir alan. Budistler, Buda'nın Hindistan'a gitmek için buradan geçtiğini savunurlar. Hikâye midir, nedir bilemem. Ama, önemli olan bunun onu ilgilendirmesi.

Her şey gitgide karışıyordu. Malko içini çekip, gözlerini kırıştırdı. New York ile arada dokuz saatlik bir zaman farkı vardı...

— Dinleyin, dedi birden James Kent, sizi güç durumda bırakmak istemiyorum. Size

yardım edebilecek birisi var. Bizim için çalışan bir kız. Fiyatı ipek kumaşla ödeniyor. Colombo'da herkesi tanır...

— Sengallerden mi?

— Yarı yarıya. Böylelerine burada "karışık" diyorlar. Hollandalı bir melez. Sonuçta insan, öyle değil mi? Gerisinin ne önemi var?

James Kent'in kanlanmış gözlerinde şehvet dolu bakışlar belirdi.

— Onu göreceksiniz... Yalnız dokunmak yok. Zengin bir Hintli aşığı var. Onu mücevhere boğuyor. Bense onun yalnızca sigara masrafını karşılıyorum...

Bir dikişte bardağını boşalttı ve kalktı.

— Haydi gidelim. Fazla uzakta değil.

Villada kaldıkları süre boyunca Amerikalı şişenin yarısını boşaltmıştı. Malko kendi kendine adamın nasıl ayakta durmayı başara-bildiğini sordu.

Dışarı çıkınca, başı türbanlı ve elinde cop bulunan bir adam gördüler. James Kent omzuna vurunca adam vampirinkileri andıran dişlerini göstererek sırttı.

— Bu bekçidir, diye açıkladı James Kent. Bütün gece evin etrafında dolaşarak, copuyla duvarlara vurur. Hırsızları korkutmak için. Çok lüks bir mahalledeyiz şu anda.

Malko yıldızlı gökyüzüne baktı. Hava ılıktı ve zakkum kokuyordu. Colombo'nun gürültülü merkezinden sonra insan buraya gelince, kendisini geçen yüzyılda zannediyordu.

James Kent zili çaldığı anda, beyazlar giymiş bir hizmetçi bahçede belirdi. Kisney, Amerikalının evinden pek uzakta olmayan sakın bir mahalleydi.

Malko ve James Kent bahçeye girdiler. Bir lamba küçük verandayı aydınlatıyordu.

— İyi akşamlar! dedi bir kadın şarkı söyler gibi.

Bir anda gölgeden sıyrılarak ışığa çıktı. Malko önce topuklarına kadar inen yeşil ipek kumaştan başka bir şey göremedi. Bakımlı tırnaklarla süslü çıplak ayaklarında altın rengi sandaletler vardı. Bakışları yukarıya doğru kaymaya başladı ve olağanüstü, takma kirpikler takılmış iri gözlerle karşılaştı. Simsiyah saçları topuz yapılmış ve ipek bir fularla bağlanmıştı. Kulaklarında zümrüt küpeler ışıldıyordu. İpek elbisesi yarı yarıya açıkta kalmış göğüslerini iyice ortaya çıkarıyordu. Burnu biraz kemerli olmasa, mükemmel denebilecek kadar güzel bir kadındı.

Malko'ya elini uzattı.

— Adım Swanee. James bana sizden söz etmişti. Buyrun!

Parfümü o kadar sert cinstendi ki, mutlaka tahtakurularını ve sinekleri uzaklaştırıyor olmalıydı. Londra'da veya New York'ta Swanee şaşırtıcı olabilirdi, ama burada, Colombo'da Malko onu son derece çekici bulmuştu.

James birden dilsiz kesilmişti. İki adam kadını verandaya bakan odaya kadar takip ettiler. Soluk lamba, üzerinde bardaklar, bir şişe pirinç rakısı ve bira olan bir tepsiyi aydınlatıyordu. Swanee yastıkların üstüne oturdu ve misafirlerini yanına çağırdı.

Oda yakı ve çürük pirinç kokuyordu. Aslında bu kokuyu her yerde duymak mümkündü. Duvarlar, dikkat çekici sürrealist

tarzda yapılmış tabloların altında kayboluyordu.

— Umarım henüz yemek yememişsinizdir, dedi Swanee.

Saat neredeyse ondu. Malko cevap vermeye fırsat bulamadan, James lafa girerek:

— Burada çok geç yemek yenir, dedi. Geceyarısında. Sonra da herkes yatmaya gider.

Saatine baktı ve birden yüzüne sinirli bir ifade yerleşti.

— Swanee, dedi, arkadaşşıma benmişim gibi yardım etmelisiniz. Niçin olduğunu biliyORSUnuz...

Genç melez gülümsedi.

—Biliyorum. Yalnız, ona yararlı olabilir miyim bilemem!

James dudak büktü.

— Colombo'da her şeyden haberiniz olur sizin...

— O kadar çok şey söyleniyor ki...

Bir soru Malko'nun canını sıkıyordu.

— Bir filin saldırması olağan bir şey midir?

Genç kadın başını salladı.

— Hayır. Genellikle hiç böyle bir olay meydana gelmez. Buradaki filler Afrika'dakilere daha zayıf ve daha az tehlikelidir.

Odaya sessizlik çöktü. James Kent bir çubuk bulmuş, tırnaklarının içini temizliyordu.

— Andrew Carmer'ı düşünüyorsunuz, değil mi?

— Evet. Sizce acaba?..

James Kent kabaca bir kakhaha savurdu.

— Saçmalamayın lütfen! Hiç kimse kalkıp

birini fille öldürmez. Hiç de kolay bir metot değil bu!

Swanee gülmüyordu. Dikkatle Malko'ya baktı.

— Niçin onun öldürüldüğünü düşünüyorsunuz?

— Görevdeydi. Diana Vorhund'u izliyordu. Hiç bilinmez. Orada bir şeyler bulmuş olabilir...

James Kent neredeyse piring rakısının içinde boğulacaktı.

— Orada!.. Orada, hiçbir şey yok ki! Küçük bir Budist tapınağından başka hiçbir şey yok.

Malko dikkat kesilmişti.

— Budistler mi? O halde orası ıssız değil.

— Saçmalamayın. Eğer o çocuk öldürüldüyse, bunu komünistler yapmıştır ve Budistler de komünistlerden iğrenirler. Çinlilerden de, Ruslardan da...

— Yine de beni Andrew Carmer'ın öldürüldüğü yere götürmenizi isterdim, dedi Malko. Mümkün mü?

Swanee'ye dönmüştü. Genç kadın başını salladı.

— Yarın size bir araba bulurum. Nasıl gideceğinizi de anlatırım. Bulmanız çok kolay olacak.

— Ya Diana Vorhund?

— İnsan arasına çok sık çıkar. Çok güzel bir kadındır. Para sıkıntısı olan birine de benzemiyor...

James Kent birden kalktı.

— Sizi yalnız bırakmak zorundayım.

Malko Swanee'ye baktı. Bu onun için biraz

rahatsız edici bir durumdu. Swanee Malko'ya hem düşmanca, hem de çekici görünmüştü.

— Nereye gidiyorsunuz? diye sordu Swanee. Üç kişilik yemek hazırlamıştım.

Amerikalının yüzünde bir neşe belirdi.

— Sunanora'da bir randevum var. Zaten geç kaldım.

Malko tereddüt etti. Swanee takma kirpiklerini kırıştırarak:

— Umarım siz kalırsınız, dedi.

James Kent, Malko'yu beraberinde götürmeye hiç de hevesli görünmüyordu. Verandaya çıkarak bağırdı:

— Sizi yarın gitmeden önce bekliyorum. Büroma gelin. İyi geceler!

Önce çakıllı kum üzerinde ilerleyen ayak sesi, sonra da demir kapının kapandığı duyuldu. Malko garip bir ruh hali içindeydi. Daha iki gün önce Amerika'daydı. Şimdiyse gecenin ortasında, göz kamaştırıcı ve aynı zamanda tahrik edici bir yabancıнын yanındaydı. Ve orada, James Kent'in evinde, ormanda ölüsü bulunmuş bir adamın valizleri duruyordu. CIA görevlisi şu an ondan neden bu kadar çabuk kurtulmak istemişti?

— Sunanora neresi?

Swanee'nin gülümsemesi son derece alaylıydı.

— Yabancılar orada toplanırlar. Fakat kızlar çok çirkindir, bira iğrençtir ve her yer tahtakurularıyla doludur. Eğer Colombo'da uzun süre kalırsanız, orayı mutlaka görürsünüz.

Ne kadar cesaret vericiydi!

— Sanmıyorum, dedi Malko. Beni kabul ettiğiniz sürece değil.

— Belki ben size aynı imkânları sunamam. James Kent ile iş ilişkisinden başka bir ilişkiye girmedim. Haydi, gelin de yemek yiyelim.

En azından bu bazı şeyleri açığa kavuşturmuştu.

Swanee kalktı. Oda doğrudan doğruya verandaya çıkıyordu. Üzerinde iki gaz lambası bulunan bir masa hazırlanmıştı. Sivrisinekleri uzaklaştırmak için de yakı vardı. Malko verandaya çıktığında, sağında, gölgelerin içinde hafif bir gürültü duyuldu.

Gözlerini aşağıya indirdi, rüya görmediğine inanabilmek için büyük bir güç harcadı. Elinin on santim ilersinde kocaman bir kobra sallanıp duruyordu. Baş her an saldırmaya hazır, öne fırlamıştı.

Swanee arkasına dönünce yüzündeki ifadeyi gördü.

— Kıpırdamayın, dedi. Korkmayın da.

IV. BÖLÜM

Malko'yu bir titreme aldı. Ne aptalca bir ölümdü! Düşünceler kafasında dans ediyor gibiydi. Her şey bir tarafa, James Kent'in CIA'ya veya elçiliğe bağlı olduğu bile kesin değildi. Bu olasılık düşünülecek olursa, mükemmel hazırlanmış bir tuzağa düşmüş olabilirdi. Ertesi gün sokaklardan birinde, yılan sokmasından ölen biri olarak cesedi bulunabilirdi. Andrew Carmer'ın parça parça olmuş vücudunun ortaya çıkmasında olduğu gibi...

Swanee'nin gülüşüyle kendine geldi.

— Oturun! Ani bir hareket yapmayın. Ben söylemedikçe ısırılmaz. Evcilleştirilmiştir.

Malko robot gibi kendisini koltuğa bıraktı. Gözlerini hâlâ yılandan ayırmamıştı. Swanee sandalyesinin etrafından dolanarak hayvanın üzerine eğildi.

Kolunu uzatınca, kobra kuyruğundan destek alarak kadının omzuna kadar çıktı, Simsiyah biçimsiz bir bilezik gibiydi. Her an tetikte duruyordu, başı dimdikti ve bir metreden daha uzundu. Malko güçlükle yutkundu.

Evcil hayvan olarak çok ilginç bir örnekti.

Swanee, dudaklarında alaycı bir gülümsemeyle, yanına oturdu.

— Ben yalnız bir kadını. Korunmaya ihtiyacım var. Siva da bu sorunumu çözüyor... O olduğu müddetçe hırsızlardan çekinmiyorum.

Kobra hâlâ sahibinin koluna sarılı olduğu halde kafasını sallıyordu.

— Sizi ısırma tehlikesi yok mu?

Swanee başını salladı.

— Hemen hemen hiç. Yalnızca çok sinirli olduğu zamanlarda. Ama önemli değil. Babam yılan terbiyecisiydi. Bana daha çok ufakken zehir vermeye başlamıştı. O zamanlar bu beni çok hasta ediyordu. Fakat şimdi kobra ısırması sadece başımı ağrıtabiliyor.

— Ya beni ısırırsa?

Siyah gözler Malko'nun altın sarısı gözleriyle karşılaştı.

— En azından on dakika içinde ölürsünüz.

Genç kadın kobrayı başının arkasından tutarak kolundan kurtardı. Hayvan hiç karşı gelmiyordu. Sonra verandanın zeminine bırakıldığında da gölgede bulunan köşesine gitti.

Malko Swanee'yi izliyordu. Elbisesinin kapalılığına ve ihtiyatlı davranışlarına rağmen, son derece çekiciydi.

Swanee başını arkaya atarak gökyüzüne baktı. Bu güzel kadın CIA'nın kanunsuz düzensizliği içinde ne arıyordu? Üstelik paraya da ihtiyacı yok gibiydi. Başını ona doğru çevirince, Malko bir şey söyleyecekmiş gibi bir izlenime kapıldı. Ama hâlâ gülümsemeye devam ediyordu.

— James Kent'i nasıl tanıdınız? diye sordu sessizliği bozmak için.

— Benim aşığım değil, dedi sakince. Sadece

onun için çalışıyorum. Şimdi yemek yesek, ne dersiniz?

*

**

Malko yemekten sonra getirilen çayını içerken merakla sordu:

— Niçin Amerikalılara bilgi sağlıyorsunuz? Bu sizin için tehlikeli bir hale gelebilir.

Anlamıyordu. Swanee'nin zenginmiş gibi bir görünümü vardı. Niçin kendini CIA için tehlikeye atıyordu?

— Nefret yüzünden, dedi Swanee. Büyükbabam Hollandalıydı. Ben de toplumda yerini yitirmiş bir melezim. Banyomu yıkamaya gelen fakir kız gibi. Başka bir şeye dokunmaya hakkı olmadığı için tabağını, bardağını kendisi getirir. Eğer güzel olmasaydım, onun gibi olurdu ben de. Ama benim orospu olabilme imkânım vardı. (Soğukça gülümsedi.) Gerekli olan tek kelime bu. Aşığımı sevmiyorum, fakat çok zengin. Sri Lanka'da yeteri kadar kalırsanız, onu tanırırsınız. Adı Siri Daranigula. Colombo'nun en zengin adamlarından biri. Kaçak bahis işi yapar. Budistler yüzünden Sri Lanka'da yarışlar yasaklandı, ama herkes kumara bayılıyor. Siri de dünyanın bütün ünlü hipodromlarıyla teleks bağlantısı kurup bahis ajanı oldu. Tabii, polisi de satın alıyor. Düşünebiliyor musunuz, emrinde seksen memur çalışıyor, iki odası da teleksle dolu...

— Çok eğlenceli.

— Oh tabii, istediğim her şeye sahibim. Ama sıkılıyorum. Bir Brahman için hâlâ bir paryayım. Bir tanesini tanımış, ona aşık

olmuştum. Üstelik o da bana aşıktı. Ne olduğumu öğrendiğinde ise yüzüme tükürüp beni şerefiyle oynamakla suçladı.

— Niçin buralardan çekip gitmiyorsunuz?

Başını salladı:

— Siri'yi tanıımıyorsunuz. Çok kıskançtır. Beni öldürür. Gece gündüz hizmetçilerime gözetletiyor. En az bir düzine habercisi var. Her yaptığımdan haberdar olur. Şu anda ne yaptığımızı, ne konuştuğumuzu da birer birer öğrenecektir.

Dudaklarında bıkkın bir gülümsemeyle küpelerinden biriyle oynuyordu.

— Kendi seçtiğim bir adamla sevişmeyi isterdim. Ama Siri beni öldürür. Amerika'da yaşamak çok hoşuma giderdi...

Malko ona orada da problemler olduğunu söylemek istedi.

Bacaklarını altına alıp koltuğuna gömülmüş olan Swanee'ye bakıyordu. Aşırı makyajı ve değişik vücuduyla eski oyma heykellere benziyordu. Malko henüz, yüzü, topukları ve ensesinden başka hiçbir yerini görememişti. Amerikalıların her şeylerini açığa vurmalarından iğrenirdi. Kendi kendine, giydiği sarinin kıvrımları altında vücudunun nasıl olabileceğini düşündü, sonra:

— Siz de Sri Lanka haritası var mı? diye sordu kötü düşüncelerinden kendini kurtarabilmek için. Yarın sabah hareket etmek istiyorum.

Swanee kalkarak evin içinde gözden kayboldu, daha sonra elinde haritayla dönerek onu masanın üstüne yaydı. Malko biraz öne eğildi. Genç kadının parfümlü ve çıplak kolu

tam yüzünün önünde duruyordu. Swanee yavaşça yüzünü ona çevirdi. Malko da o anda bakışlarını yukarı kaldırmıştı. Birbirlerinden birkaç santim uzaktaydılar. Malko içinde onu kucaklamak için korkunç bir arzu duydu. Swanee de aynı şeyi bekliyor gibiydi.

Fakat gerilim birkaç saniyeden fazla sürmedi.

— İşte burası! dedi.

Malko artık esmer enseden başka bir şey görmüyordu. Siyah ojeli tırnak Trincomalee şehrinin üzerinde, adanın kuzeydoğusunda bir noktayı işaret ediyordu.

— Ceset körfezin az ilersinde bulunmuştu.

Birden yüzünü Malko'ya çevirdi.

— Gerçekten gitmek istiyor musunuz?

Malko şaşırarak ona baktı.

— Elbette. Tam olarak emin olmak istiyorum. Niçin gitmeyecekmişim? Tehlikeli mi?

— Orasının uğursuz olduğunu söylerler, dedi düşünceli düşünceli Swanee. Kimsenin oralara gitmemesinin nedeni de bu.

Malko gülümsedi.

— Siz de mi batıl inançlara sahipsiniz? Ben hayaletlere inanmam.

Genç kadın başını salladı.

— Bilinmeyenle alay etmemek lazım.

Haritayı katlayıp Malko'ya uzattı. Ellerinin birbirine sürtünmesiyle Malko içinde her tarafına yayılan müthiş bir zevk duydu.

— Yarın sabah size bir araba gönderirim, dedi Swanee. Şoför de yollarım. İsterseniz onu geri gönderebilirsiniz. Yalnız burada trafiğin soldan olduğunu unutmayın. Aradığınız yeri kolayca bulabilirsiniz. Trincomalee'ye

gelmeden önce bir kavşak var. Yolun solunda, BP istasyonunu göreceksiniz. Orayı biraz geçtikten sonra sola, kuzeye dönün. Yolu dümdüz takip edin... Zaten cesedin bulunduğu yerin çok yakınında sona eriyor.

— Etrafta köy falan yok mu?

— Hayır, sadece orman var. Bir de küçük bir manastır. Tabii, filler de...

— Biliyorum, dedi Malko.

Genç kadın birden gerginleşmiş gibiydi.

— Dikkat edin, dedi. Sri Lanka'dan mümkün olduğu kadar yararlanmanızı istiyorum...

— Bu Diana orada ne yapmış olabilir?

Swanee hemen cevap vermedi.

— Bilmiyorum.

— Onun hakkında ne biliyorsunuz?

Yine hemen cevap vermedi. Sanki bir şeyleri itiraf etmekten kaçır gibiydi.

— Hiçbir şey. Onunla hiç ilgilenmedim. Sanırım, James Kent size bu konuda benden daha fazla yardımcı olur...

Malko kalktı. Hava bayağı serinlemişti.

— 456 numaralı odadayım, Gaile Face'de.

Swanee kalkarak gülümsedi.

— Gaile Face'de olacağınızdan emindim. Elçilik yüzünden. Ama şimdi oraya nasıl gideceksiniz?

— Uzak mı?

— Yürüyerek on dakika. Şansınız varsa, yolda taksi bulabilirsiniz.

Malko Swanee'nin elini tutarak öptü. Swanee uzun süre elini çekmedi. Daha sonra bahçeden çıkana kadar verandadan ayrılmadı.

— Ward Place'i takip edin, yanılmanıza

olanak yok.

Malko onu böyle bıraktığına pişman oldu. Swanee bütün gece garip davranmıştı. Belki de yararlanması için fırsat yarattığı halde, yararlanmasını bilememişti...

Kisney yolu çok karanlık ve ıssızdı. Tek bir araba bile gözükmüyordu. Sık adımlarla yürüyerek Ward Place'e çıktı. Özel konutlara ayrılmış bu mahalle ölüm uykusunda gibiydi. Malko'nun aklına birden silahsız ve yalnız olduğu geldi. Etrafını karanlık sarmıştı...

Sonunda yanında hurda halinde bir araba durdu.

Malko hemen tahtakurularını hatırlayarak otelin adresini verdi ve taksiye atladı.

Andrew Carmer'ı düşünüyordu. Gerçekten öldürülmüş müydü? Gizli servislerde çalışanlar ancak çok önemli olaylarda cinayete kurban giderlerdi.

O halde Sri Lanka'da neler oluyordu?

Bu ana kadar ada, CIA'nın hiç güçlükle karşılaşmadığı alanlardan biriydi. Düşmanlarla hiçbir zorbaca mücadeleye girilmiyordu.

Avrupa'dan on bin kilometre uzakta, otuz altı Budist tarikatına bölünmüş, yarım düzine kadar Çin ve Rus solculuğu görüşlerini savunan bir adada ne olabilirdi ki? CIA'nın vardığı sonuçlar hiçbir önemli bulgu getirmemişti.

Gaile Face'in pembemsi görüntüsü karanlıkta iyice belirginleşti. Şoföre gerçek tarifenin iki katı olan beş rupi vererek arabayı terketti.

Çıplak ayaklı, hareketsiz, tembel uşakların haricinde hol ıssızdı.

V. BÖLÜM

Malko kahvaltısını bitirmekle Trincomalee'ye gitmek için bütün hazırlıklarını tamamlamış oldu. İlk kez alpaka takımını çıkartmış, yerine kısa kollu bir gömlek giymiş, küçük deri çantasına da iki şarjör ile tabancasını tıktırmıştı. Her ihtimale karşı tedbir almak gerekiyordu. Yine de yapacağı yolculuğun, turistik geziden başka bir özellik taşımayacağını umuyordu. Dönünce şu güzel Diana Vorhund ile ilgilenecekti.

Swanee'nin kendisine söz verdiği arabayı arayarak etrafına bakındı. Colombo'da kum gibi kaynayan ve kara kuzgunları andıran taksilerin dışında, etrafta hiçbir şey görünmüyordu. Önünde bir sürü çocuğun uçurtma uçurduğu çimlik bir alan uzanıyordu. Amiral-ler gibi süslü giyinmiş, atlet yapılı kapıcı ona doğru yaklaştı.

— Bayım, bir taksi ister miydiniz?

— Araba bekliyorum, dedi Malko. Beni almaları lazımdı.

Adam ellerini çırpı.

— Ha, evet bayım, anladım.

Anlaşılmaz bir şeyler bağırmasıyla duvarın önüne çömelmiş olan adamlardan biri yerinden kalkarak onlara yaklaştı. Kapıcı Malko'ya açıklama yaptı.

— Arabanın şoförü lastiği patladığı için sizi Taprobane Oteli'nde bekliyormuş.

Elini çoktan bir taksi çağırmak için kaldırmıştı.

Malko bir Pontiac'a bindi. Doğrusu iyi başlamıştı. Şimdi konsolosluğa uğraması gerekiyordu. James Kent'in onunla gelmek isteyip istemeyeceğinden emin değildi.

*

**

Taprobane Oteli, Colombo'nun en canlı caddelerinden birinde bulunuyordu. Taksi tam binanın önünde durdu. Malko etrafa bakındı.

Swanee'nin söz verdiği araba neredeydi acaba?

Hale gireceği sırada, zayıf bir adam köşede belirdi. Malko'ya üzerinde "Gaile Face 456 numaralı oda" yazan bir kâğıt gösterdi.

— Benim, dedi Malko.

Diğeri takip etmesini işaret etti. Taprobane'ın sağında taksiler dizilmişti.

Malko'ya refakat eden adam onu neredeyse markası bile okunamayan eski bir araca götürdü. Büyük güçlkle gıcırdayan kapıyı açtı ve Malko'yu içeriye davet etti.

Malko yayları bozulmuş, leş gibi kokan döşemeye çöktü. Tahtakurularını düşünerek iç geçirdi. Gazete almayı unutmuştu. Şoför direksiyona geçmeden önce, leş gibi bir bezle ön camı silmeye başladı. Otuz saniye sonra dışarı tamamen görünmez olmuştu... Egzotizm bu olmalıydı!

Beş dakika içinde Malko tencereye konup ateşte pişiriliyormuş gibi bir hisse kapıldı. Ter üstündekileri vücuduna yapıştırıyor, güneş hiç

acımasızca arabayı kavuruyordu. Camlardan birini açmak istedi, ama kol elinde kaldı.

Sonunda inmek için kapıyı açarak dışarı çıktı ve kötü düşüncelerden sıyrılarak caddeyi seyretmeye koyuldu. Sengallerin çoğu çıplak ayakla yürüyordu. Kadınlar sarilerine bürünmüşler, erkekler de o garip beyaz elbiselerin içindeydiler. Bir tek yabancı bile göremiyordu.

Birden, yaklaşan bir rahip gördü. Bu adamların sarı giysileri diğer insanların arasında bir başkalık oluşturuyordu. Genellikle ikişerli gruplar halinde, koskocaman şemsiyelerinin altında güneşten korunarak gezerler, Sengaller de onlar geçerken saygıyla eğilirlerdi. Otobüslerde onlara yerlerini veren ihtiyarlara ve hiç tereddüt etmeden kendilerine sunulan bu yerlere oturan din adamlarına rastlamak mümkündü.

Malko'nun gözleriyle takip ettiği rahip arabaya doğru yaklaşıyordu. Çoğu rahibin aksine, elbisesi iki omzunu da örtüyordu. Adam arabanın yanında durmuş ve ellerini elbisesinin kıvrımlarına sokarak bir şeyler arıyordu. Upuzun burnu ve karanlık bir yüzü vardı.

Yine dilenen bir rahip, diye düşündü Malko.

Bangkok'ta, Vietnam'da, Budist rahibi maskesi altında yaşayan din adamlarından çok görmüştü... Yine de yabancılara pek aşılmazlardı...

Birden rahibin sağ eli safran rengi elbisenin içine daldı ve elinde siyah otomatik bir tabanca belirdi. Malko namlunun yüzüne çevrildiğini gördü.

Bir an gözlerine inanamadı. Sonra ani bir refleksle kendini arkaya attı, ama duvara çarparak durdu. Tabancasını alabilecek vakti yoktu. Beyni boşalmış gibiydi. Gözü rahibin tetiğe basmak üzere olan parmağından başka bir şey göremiyordu.

Namlu titredi, ama kurşun patlamadı. Rahip parmağını yine eski yerine götürüp, tetiğe bir kez daha bastı. Sonuç değişmemişti.

Malko kendini yere attı.

Elleri önünde, kaldırırma düştüğünde arabanın camı bir patlamayla paramparça oldu. Rahip kolunu germiş, atış sahasındaymış gibi tabancasını ateşliyordu. Neyseki, otomatik silah kullanmaya alışık değildi. Şarjörün yarısı arabayı delmiş, böylece kimseye zarar verememişti. Patlamalar kulakları sağır edencesine devam etti.

Malko asfalta yuvarlanıp kendisini arabanın arkasında güvenceye aldı. Rahip arabanın etrafında dolaşsa, her şey bitmiş olacaktı.

Bir şey kendi tarafındaki camı uçurdu. Aklına ilk anda el bombası gelerek, yüreği ağzında yere biraz daha yapıştı. Fakat rahibin savurduğu, ağır tabancadan başka bir şey değildi. Malko bir sıçrayışta yerinden fırladı. Saldırgan deli gibi koşarak hayatından bezmiş gibi duran kalabalığa karışmaya çalışıyordu. Sandaletlerini çıkarmış, baldırlarına çıkan eteğine rağmen hızla ilerliyordu.

Malko öfkeden çılgına dönmüş bir halde peşinden koşmaya başladı. Elli metre ilerleydi. Geriye dönüp Malko'yu farkedince avaz avaz etraftaki insanlara bağırmaya başladı. Malko deli gibi koşmaya devam ediyor, gözü gitgide

yaklaşan rahibin elbisesinden başka bir şey görmüyordu.

Anlaşılmaz çılgınlık onu hiç endişelendirmiyordu. Birden sanki rahip yavaşlamış gibi bir izlenime kapıldı.

Kendisi hâlâ aynı ritimde devam ediyordu. O anda büyük bir şaşkınlıkla, rahibin durarak beklediğini gördü.

Tam adama ulaşmışken kendisini sert, nefret dolu yüzlerin arasında buldu. Otuz kadar Sengal duvar oluşturmuş, rahibi himayelerine almışlardı. Adam bir dükkânın vitrinine dayanmış dinleniyordu. Malko'nun kendisine doğru hamle yaptığını görünce, parmağını suçlayıcı bir şekilde sallayarak tiz bir sesle bir şeyler mırıldandı.

Malko'nun etrafını çevreleyen halka korkunç bir öfke nöbetine yakalandı. Hepsi de erkekti. Leş gibi kokuyorlardı. Nefret dolu bir sürü göz Malko'ya çevrilmişti.

Malko ne yaparsa yapsın linç edilmekten kurtulamayacağını anladı. Sri Lanka'da bir Budist rahip kutsal sayılırdı.

— Polis çağırın! diye bağırdı İngilizce olarak. Bu adam beni öldürmeye kalkıştı.

Hiç kimse anlamışa benzemiyordu. Yüzlerde hep aynı düşmanca ifade vardı. Kendisine hiçbir zarar gelmeyeceğinden emin olunca, rahip son bir defa lanet yağdırmak için kalabalığa karıştı. Malko onu takip etmek istediye de, etrafındakiler yumruklarını sallayınca vazgeçmek zorunda kaldı.

Rahip sokağın köşesinde gözden kaybolmuştu.

Otuz saniye kadar sonra şortlu, hasır

şapkakalı bir polis göründü. Sri Lanka'da polisler silah taşımazlardı. Polisin ortaya çıkışıyla topluluktan nefret dolu bağırışlar yükselmeye, yumruklar sallanmaya başladı. Polis bir müddet onları dinledikten sonra Malko'ya döndü.

— Saygıdeğer bir rahibe saldırmışsınız, dedi.

— Beni öldürmek istedi, üzerime silah çekti, diye kendini savundu Malko. Onu adalete teslim etmek için yakalamak istedim...

Yanında tabancasının olmadığına şükrediyordu. Yoksa kalabalığın alkışları arasında hemen asılırdı.

Polis sıkıntılı sıkıntılı dinliyordu. Bir yabancı, dolayısıyla bir döviz tüketicisiyle rahip arasında seçim yapması gerekiyordu.

Malko bezmiş bir tavırla onu kolundan tuttu.

— Taprobane'a kadar benimle gelin. Doğruyu söyleyip söylemediğimi anlayacaksınız.

*

**

Malko neredeyse Swanee'nin zilini koparacaktı. Polisten kurtulması öğleyi bulmuştu. Öfkeden delirecek gibiydi.

Villanın kapısı açıldı. Malko uşağı iterek bahçeye daldı.

Tam o sırada Swanee, kahverengi bir pantolon ve uygun bir gömlekle oldukça şık bir biçimde verandada belirdi. Saçları simsiyah dalgalar halinde omuzlarına dökülüyordu. Malko'yu görünce gözlerini kırptırdı.

— Siz daha gitmediniz mi?

Malko bu umursamazlığın karşısında patlayacak gibi oldu. Suikast girişiminin nasıl ayarlandığını yalnızca bu genç Sengal bilebilirdi.

— Gitmediğimi çok iyi biliyorsunuz, dedi Malko. Sizi şaşırtan buraya varabilmem olmalı. Kobranızla harikulade uygun bir çift oluştuyorsunuz doğrusu.

Gözlüklerini çıkartmıştı. Altın renkli gözleri öfkeyle parlıyor, Swanee'yi ensesinden tutup sarsmamak için soylu atalarının nezaketini hatırlamaya çalışıyordu.

— Ne demek istiyorsunuz? diye sordu Sengal dilberi. Sinirli bir haliniz var. Şoför iyi değil miydi? Gelin içeri geçelim, burası çok sıcak.

Malko bu kadar kendine güven karşısında boğulacak gibi olmuştu.

— Yok, yok, teşekkürler! Bu sabahlık bu kadar yeter. Kobranızı harekete geçirmenize gerek yok.

Swanee başını salladı.

— Siva uyuyor. Bakın.

Malko verandanın bir köşesine kıvrılmış yatan yılanı gördü. Swanee biraz evvel resim yapıyor olmalıydı, elleri boya içindeydi. Ya kadın çok soğukkanlı birisiydi, ya da Malko'nun değerlendirmesinde bir terslik vardı.

— Söyleyin bakalım, neler oluyor? diye sordu.

Malko bütün olan biteni anlattı. Konuşması geliştikçe Swanee'nin yüzünü endişeli bir ifade kaplıyordu. Sadece bir kez lafa karıştı:

— Rahibin elbisesinin iki omzunu da

örttüğünden emin misiniz? Bu çok önemli...

— Kesinlikle! dedi Malko.

— Garip. Yalnızca Ulu Sri Zahir'e itaat eden tarikatın mensupları böyle giyinir.

Malko gözlerini kırıştırdı.

— Kim bu Ulu Sri Zahir?

— Sri Lanka'da çok tanınan bir Budist şefi. Rahiplerin etkisinin yeterli olmadığını düşünüyor. Bu yüzden de doğrudan doğruya harekete geçmek taraftarı. Emrindeki herkesi birkaç sene önce saldırıya teşvik etti. Size yaptıkları gibi, zamanın başbakanını da tabancayla öldürdüler. Şansınız varmış!..

— Hayır, sadece kurşunları çok eskiydi. İlki ateş almadı. Namluya ikinciye sürmesi gerekti. Bu da bana saklanmam için zaman verdi...

— Yeniden deneyeceklerdir, dedi Swanee. Ulu Zahir çok acımasızdır.

— Nerede yaşıyor?

— Colombo'dan altmış kilometre uzakta, Kandy'de. Çok iyi korunan bir manastırda.

— Belki de bu, o adamı ziyaret etmeye değer, dedi Malko dişlerinin arasından.

Swanee yine başını salladı.

— Sizi hayatta kabul etmez. Üstelik etrafı da koruyucu dolu. Bu işin arkasında kim olduğunu bulmamızı lazım. O kişi de Colombo'dadır.

— Colombo'da bir rahibi bulabilmeyi nasıl umabiliyorsunuz? diye patladı Malko. Belki de gerçek rahip bile değildir.

Genç kadın bu düşüncüyü kesinlikle reddetti.

— Sengalleri bilmiyorsunuz. Hiçbirisi rahip

kılığına girmeye cesaret edemez. Yo, size ateş eden gerçek bir rahipti. Fakat bir de sizi arabaya bindiren adam var. Mutlaka o da birilerinden emir almış olmalı. İşte onu bulmamız lazım.

— Bu bana imkânsız görünüyor. Adam hakkında hiçbir şey bilmiyorum ki!

Swanee'nin dudaklarında tarif edilemez bir gülümseyiş belirdi.

— Sizin için imkânsız olabilir. Ama benim için değil. Ben hazırlanana kadar bekleyin.

Evin içinde gözden kayboldu. Malko Siva ile arasında mesafe bırakarak verandada oturdu. Çok sıcaktı ve biraz önce yaşadığı olayların şokunu daha üstünden atamamıştı.

Ellerinin titrediğini farkederek yüzünü buruşturdu.

On dakika sonra, Swanee perdeyi iterek ortaya çıktı. Kahverengi benekli ipek sari içinde göz kamaştırıcı görünüyordu. Saçlarını düzeltmek ve makyaj yapmak için yeterince zaman bulmuştu.

— Sizi yabancıların Colombo'da pek sık uğramadıkları bir yere götüreceğim.

Kendinden gayet emin, gülümsüyordu. Malko iğrenç bir şüpheye kapıldı. Ya Swanee masum değilse? Onu gizlice ortadan kaldırılabileceği bir yere götürüyor olabilirdi... Ulu Zahir hikâyesi biraz fazla karmaşık gelmişti Malko'ya.

— Bir saniye bekleyin, dedi. Siz hiç kimseye bir şey söylemediyseniz, bu sabah benim nerede bulunduğumu nasıl haber aldılar? Sizden başka hiç kimse nerede olacağımı bilmiyordu.

— Hiç kimse mi? diye tekrar etti Swanee alayla. İyi düşünün.

Malko yerine çivilenmiş gibi kaldı. Bu imkânsızdı.

— James Kent'ten şüphelendiğinizi söylemeyeceksiniz umarım. Beni neden öldürmek istesin?

Swanee çantasının fermuarıyla oynuyordu. Gözlerini hâlâ Malko'dan ayırmamıştı.

— Colombo'ya daha yeni geldiniz, dedi yavaşça. Her şeyi bilmiyorsunuz.

— Ne demek istiyorsunuz?

— Belki de size dün akşam açıklamam gereken bir şeyi. Eğer bugün öldürülseydiniz, daha önce söylemediğime pişman olurum. Fakat zaten bana inanmazdınız.

Malko kendi kendine, kadının onu Doğulu-ların çok iyi bildiği bir yöntemle zehirlemeye çalışıp çalışmadığını düşündü.

— Anlatın, dedi birden.

— James Kent, Diana Vorhund'un aşığıdır.

Malko kulaklarına inanamadı. Kafasında bir sürü düşünce dönüp duruyordu. Amerika-lının ayyaş haliyle Güney Afrikalının canlı vücudu gözlerinin önüne geliyordu.

— Nereden biliyorsunuz?

— Biliyorum .işte. Ama benim bunu bildiğimden onun haberi var mı, bilemem.

Haberalma Servisi'nin bölge şefi, şüpheli bir Küba ajanıyla yatıyordu. Bu bir skandaldı. Malko hâlâ inanamıyordu.

— James Kent'in bu öldürme teşebbüsüne katıldığını mı söylemek istiyorsunuz?

Swanee hüznle gülümsedi.

— Tam olarak değil. Fakat becerikli bir

kadın bir erkeği konuşturabilir. Hele bu erkek ona aşıklsa...

— Çok mu güzel?

— Çok.

İnanılmaz görünüyordu. Üstelik işin içinde bir de Andrew Carmer'in ölümü vardı.

— Kent'in Diana ile ilişkisi biliniyor mu?

— Yabancılar arasında değil.

Malko hâlâ tedbiri elden bırakmamıştı.

— Pekâlâ, öyle diyelim. Bunun sabahki suikastla ne ilgisi var?

— Bir şey öğrendim, dedi Swanee. James Kent dün gece Sunanora'ya gitmemiş.

Sessizlik biraz daha uzun sürdü. Malko kadının bunu nasıl öğrendiğini bile sormuyordu.

— Peki rahip ile Diana arasında ne ilgi var?

— Hiçbir fikrim yok. Fakat belki öğreniriz. Tabii, eğer benimle gelmeyi kabul ederseniz, diye ilave etti alayla...

Malko tereddüt ediyordu.

— James Kent'i bulmayı tercih ederim.'

Swanee beğenmediğini belirtir bir şekilde dudak büktü.

— Önce sahip olduğunuz bilgileri artırmayı bekleyin. Kendisini daha fazla tedbir almaya mecbur ederseniz, her şeyi inkâr edebilir. Bilmiyormuş gibi hareket ederek, James Kent'i kendi yararınıza farketirmeden kullanabilirsiniz.

Malko biraz da incinerek, onun haklı olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. Belki de bu, şimdiye dek gördüğü en ustalıkla hazırlanmış tuzaktı. Ne olursa olsun öldüröl-mek istenmişti ve sadece iki suçlu namzeti

vardı: Swanee ve James Kent.

— Pekâlâ, dedi. Sizinle geliyorum.

Swanee taksi çağırması için bir uşak yolladı. İkisi karşı karşıya kalmışlardı. Birden Malko'nun aklına bir fikir geldi.

— Bana niçin yardım ediyorsunuz? Daha fazla para kazanmayı mı umuyorsunuz?

Siyah gözlerde tasvir edilemez bir ifade belirdi.

— Hayatta her şey para değildir, dedi Swanee.

Bir fren gıcirtısı duyuldu. Taksi gelmişti.

*

**

Colombo'nun tam ortasındaki Tutsaklar Gölü'nde, Tamiller özenle sakın sakın duran ineklerini yıkıyorlardı. Austin o kadar dardı ki, Malko ile Swanee beraber uyusalar, birbirlerine bu denli yakın olamazlardı. Malko ipek sarinin altından Swanee'nin bacaklarının sıcaklığını hissediyordu. Taksi ışıklarda durunca deniz kabuğundan yapılma kutular satan bir satıcı yanlarına yaklaştı.

Ama Malko, Colombo'nun güzelliklerinden o kadar uzaktaydı ki!..

— Biraz önce beni temizlemek istedilerse, dedi, bunun bir tek sebebi var. Andrew Carmer'ın öldüğü yere gitmemi engellemek istiyorlar. Orada mutlaka keşfedilmesi gereken bir şeyler var... Tabii Andrew Carmer'ın şans eseri ölmediğini düşünürsek...

Swanee o güzel sesiyle konuşmaya katıldı.

— Colombo'da da keşfedilecek çok şey var.

Malko onu süzdü. Hiç anlaşılmayan ve önceden ne yapacağı kestirilemeyen bir kişiliğe

sahipti.

— Sizin oynadığınız oyun nedir? Niçin benim gitmeme engel olmak istiyorsunuz?

Swanee sarisinin üzerindeki tozu silkeledi.

— Sadece size yardım etmek istiyorum. Hem, aradığınız cevabın Colombo'da olduğunu sanıyorum. Bu şüphe götürmez bir gerçek. Suikast tamamen Sengallere yakışacak bir şekilde düzenlenmişti. Rahipler hiçbir zaman yabancılara ters düşmek istemezler. Eğer bu işe kalkıştılsa, çok önemli bir sebebi olmalı...

— Para mı?

— Hayır. Din adamları zaten zengindir. Mücevherlere, arazilere, servet bakımından aklınıza gelebilecek her şeye sahiptirler. Ayrıca, Colombo'da sizin ölümünüzle ilgili nebilecek birini de göremiyorum.

Tabii Bayan Vorhund bu genellemeye sokulamazdı.

Taksi durunca Swanee dışarıya bir göz attı.

— Geldik.

Malko kapıyı açtı, ama neredeyse tekrar taksiye binecekti. Dışarsı leş gibi kokuyordu. Sanki çürük balık ve kanalizasyon kokuları birbirine karışmış gibiydi. Karşılarında seyyar satıcılar ve karınları şiş zayıf çocuklarla dolu daracık sokaklar vardı.

— Neredeyiz?

Swanee taksi şoförüne üç buruşuk kâğıt para uzatarak gülümsedi.

— Pettah'ta. Veya isterseniz Pazar Yeri de diyebilirsiniz. Burada her şey bulunur. İpek, değerli taşlar, kadın... Dün gece çalınan eşyalar da Hırsızlar Pazarı'ndadır. Gelin.

Malko onu ilk sokağa kadar izledi. Birkaç metre yürüdükten sonra pisliğe ve kalabalığa karışmışlardı bile. Önce sola, daha sonra sağa döndüler. Sokakların hepsi dolambaçlı, iğrenç ve birbirine benziyordu. Birden pulların satıldığı sokağa daldılar. Yüzleri kırışık düzinelerce kadın her renkte plastikten süs pulu satıyordu.

Her taraf döküntülerle doluydu. Bir ara Malko bir köpek leşine basınca, midesi ayağa kalktı.

— Fakat Tanrı aşkına, nereye gidiyoruz? diye sordu.

— İşte burası! dedi birden Swanee.

Yoldaki yarıkların üzerinden atlayarak kapısı olmayan karanlık bir dükkâna girdi. Malko kadını takip etti. Önce kimi oturmuş, kimi ayakta bir çocuk yığınının başına bir şey göremedi. Her cinsten vardı. Hepsisi de birer hilkat garibesi örneğiydi. On, on iki yaşlarında, kolları yirmi santimetreden daha uzun olmayan bir kızın önünde başını çevirdi. Her yanından irin fışkıran yaralar leş gibi kirli yara bantlarının altından bile belli oluyordu. Çoğu çocuğun başı saçkıran olmuştu. Malko kendilerini sessizce süzen, kaderlerine boyun eğmiş bakışlardan kaçmak istedi. Yedi sekiz yaşlarında, bacağına dizden aşağısı tahtadan olan bir çocuk topallaya topallaya yanlarına gelerek elini uzattı.

— Hiçbir şey vermeyin, dedi Swanee. Yoksa hepsi üzerinize üşüşür.

Çocuğu iterek içeriye seslendi:

— Pitti-Pitti!

Neşeli bir çığlık Swanee'ye cevap verdi.

Çocuklar geri çekilince Malko Swanee'nin çağırıldığı adamı farkedebildi. Adam kötürümdü. İlkelce yapılmış, bilye tekerlekli bir tahta sandığa oturmuştu. Arabanın her iki yanına birer ütü asılmıştı ve adamın elleri iki yandan da yere sürünüyordu.

Bütün Sri Lankalılar gibi siyah saçları hindistancevizi yağıyla pırıl pırıl parlıyordu. Basık bir burnu, yuvalarından uğramış gözleri, gri sakalı vardı. Swanee'yi görünce kopardığı sevinç çığlığı, çürük dişlerini ortaya çıkartmıştı. Genç kadın eğilerek pis ve sakallı yanakları öptü. Sakat adam gözleri neşeyle parıldayarak yüzünü sarinin yumuşacık kumaşına sürttü. Sonra da tedbirli ve hayran bakışlarını Malko'ya yöneltti.

— Arkadaş! dedi Swanee.

Malko'ya döndü.

— Size Pitti-Pitti'yi tanıtayım. Günün birinde bir çocuk kiralamak zorunda kalırsanız, geleceğiniz ilk kişi o olmalı...

— Çocuk kiralamak mı?

Swanee başını salladı.

— Colombo'daki bütün dilencilerin dilenebilmek için çocuğa ihtiyaçları vardır. Sahip olmaktansa kiralamak çok daha kolay. Pitti-Pitti de buna bir çare bulmuş. Her akşam kiralanan çocuk geri getiriliyor. Kazanılan parayı çocukların aileleriyle paylaşıyor. Pek tehlikeli olmayan yaralar açılıyor. Pitti-Pitti bu iş için çocukların çalınmasına da engel oluyor...

Malko önce kadının söylediklerinde ciddi olup olmadığını düşündü. Sonra gölgelikte bekleyen kadın ve erkekleri farkettiler. Arabanın

önünde kırışık, kirli bir para demeti vardı.
Çocukların kira bedeli olmalıydı.

— Görmeye geldiğimiz adam bu mu? diye
sordu dehşete kapılarak.

— Evet o.

— Ne kadar garip adı var...

Swanee gülümsedi.

— Devamlı "acıyın, acıyın", diye bağırdı-
ğından, ismi acıma anlamına gelen Pitti-Pitti
olarak kalmış.

VI. BÖLÜM

Kötürüm, rahatsızlık verecek denli ateşli bakışlarla Swanee'ye bakıyordu. Birden, olduğu yerde doğruldu. Güçlü gövdesine, kaslı kollarına, geniş omuzlarına bakılacak olursa, eskiden iriyarı bir erkek olduğu anlaşılıyordu. Dilenciler paralarını çocuklarla değiştirmeyi sürdürerek önlerinden geçmeye devam ediyorlardı. Malko'yu asıl hayrete düşüren dilencilerin uzaklaşmadan önce Swanee'nin elini öpmeleri idi.

Kadın kötürüm adamın önünde diz çöktü. Malko kusmamaya gayret ederek bekliyordu. CIA'nın tasarılarını gerçekleştirmek bazen çok pahalıya maloluyordu. Kobralarla uğraşan bir kadın ve çocuk satan kötürüm bir adamla birlikte bu çöplükte ne arıyordu? Casusluk dünyası sürprizlerle doluydu. Avusturya'da derlenip toplanmayla meşgul olan Alexandra'yı düşündü. Bu sefer Malko'nun gitmesini hiç olay çıkarmadan kabul etmişti. Sri Lankalıların utangaçlığı, kıskançlığının depreşmemesi için yeterli bir özellikti...

Neyseki, Swanee'nin varlığından habersizdi!

Swanee kalktı. Kötürüm adam da çocukların geri kalanlarını dağıttı. Ütülerini eline alarak şeytani bir ustalıkla kendisine engeller

arasından yol açıyor, bağırarak insanların çekilmelerini sağlıyordu. Dar sokaklardan birine dalarak gözden kayboldu. Swanee Malko'yu kolundan tuttu.

— Haydi gidelim. Saat altı civarında tekrar geleceğiz. O zamana kadar bir şeyler öğrenmiş olur.

— Kim?

Svaneer tatlı tatlı gülümsedi.

— Pitti-Pitti Colombo'da olup biten her şeyi bilir. Dilenciler her şeyi duyar, görür, bütün serseri takımını da tanırırlar. Aslında polise hiçbir şey söylemezler, ama bana gelince dilleri çözülür.

— Niçin?

Yüzünde meydan okuyan bir gülümseyiş belirdi.

— Aşığım Colombo'nun en zengin adamlarından biridir. Senede bir gün dilencileri çağırarak onları paraya boğar. Parayı dağıtan da hep ben olurum.

— Ya Pitti-Pitti?

— Birkaç sene önce onu ben besledim. Haftada bir miktar pirinç verdim, Hollanda malı küvetimde yıkanmasına göz yumdum. Benim lüks içinde yaşadığımı, fakat yine de bir parya olduğumu biliyor. Bu da bizi birbirimize yaklaştırıyor. Sanırım bana aşık.

Aynı yoldan geri döndüler. Malko caddeye çıktıklarında derin bir nefes aldı. Fakat Swanee merkeze doğru ilerleyeceğine, yine kalabalığa dalarak pis bir dükkâna girdi. Birçok Sri Lankalı para demetlerini saymakla meşguldü. Genç kadın kâğıtlarla dolu bir masanın arkasında bulunan cılız adama kadar

ilerledi.

Adam onu görünce yerinden fırlayarak yerlere kadar eğilip kadının elini öptü. Malko bu candan karşılamaya iyice şaşırdı. Swanee otoriter bir tonla tonuşuyor, karşısındaki de başını sallamakla yetiniyordu. Sonunda kadın Malko'ya döndü.

— Yarın bir arabanız olacak, iki gün boyunca sizde kalabilir. Sabah sekizde bir Land Rover evimin önüne bırakılacak. Merak etmeyin, güvenlidir.

Malko samimi bir tavırla söylenenleri onayladı.

— Bin rupi ödemeniz gerekli, diye devam etti Swanee aynı ses tonuyla. Ödemeler peşin yapılıyor.

Malko az kalsın gözlüklerini yutacaktı. Böyle bir yolculuk için aynı fiyata fil satın alabilirdi.

— Pahalı, dedi.

— Uğursuzluk getiren yerlere araba kiralamaktan hoşlanmıyorlar. Üstelik yarın salı.

— Ne olur yani?

— Yarın hiçbir iş iyi gitmez. Geri dönmeyebilirsiniz.

Cenaze arabası alsaydı, iki ayrı yolculuk yapmaktan kurtulurdu.

Malko ısrar etmeyerek cebinden bir rupi demeti çıkardı. Bitmek tükenmek nedir bilmeyen selam merasiminden sonra dışarı çıktılar. Swanee yoldan geçen bir taksiyi durdurarak:

— Taprobane'a, dedi.

Aracın içinde Malko birden bir soru sordu:

— Buralarda hiç beyaz kalmamış mı?
— Genel olarak hayır. Bazıları hâlâ çay yetiştirilebilen yörelerde yaşıyor. Oraları da Kandy'nin daha ilersindeki ovalar.

— Ya Colombo'da?
— Birkaç bin kadar.
— Nereye gidiyoruz?
— Şimdi çay saati, dedi Swanee. Çayın en az kötü yapıldığı yer de Taprobane.

Pettah'taki gezintiden sonra, Malko bir duş yapıp buzlu viskisini yudumlamayı tercih ederdi. Taksiden çıkarken kendisini kollayarak etrafına bakındı. Birkaç saat önce öldürülmek istenildiği yer burasıydı. Genç kadın hareketlerindeki tedirginliği sezerek gülümsedi.scannedbydarkmalt1

— Endişelenmeyin. Ben yanınızdayken kimse sizi öldürmeye cesaret edemez...

— Neden?

— Çünkü Colomboluları yeteri kadar tanıyorum. Susturmak için beni de öldürmek zorundalar... Arkadaşlarım benim ortadan kaldırılmamı asla affetmezler.

Colombo'nun ikinci harikası olan Taprobane'in loş holüne girdiler. Fareler genellikle buraya uğramazlardı. Çay salonu dördüncü kattaydı. Malko bütün limanın görülebildiği bir pencere kenarını seçti. İçerde hararetli hararetli konuşan birkaç işadamından başka kimse yoktu.

Çaylar getirilince Malko gözlüklerini çıkararak, altın sarısı gözlerini Swanee'ye dikti.

— Bana niçin yardım ediyorsunuz?

Kadın karşılık vermeden önce çayından bir yudum aldı.

— Yarın ölecek olsaydınız, önce ne yapmak isterdiniz?

Malko duraksadı. Önce Swanee'ye onunla sevişmenin hoşuna gidebileceğini söylemek istedi, ama bu da tam anlamıyla doğru değildi...

— Niye sordunuz? Bilmiyorum. Böyle şeyleri hiç düşünmem.

— İşte size bunun için yardım ediyorum. Riskleri göze alabiliyorsunuz. Cesur insanları severim. Benim ihtiyaçlarımı sağlayan adam çok para kazanıyor, ama hiçbir tehlikeye katlanmıyor. Birkaç hafta boyunca, başka birinin aşığı olmuştum. Fakir bir hırsızdı. Her gece evlere girip değerli ne bulursa toplardı. Korku ve heyecandan titreyerek yatağıma girmesini hissetmek harikuladeydi.

Konuşmasını kesip camdan bir yolcu gemisini seyretti.

— Sonra ne oldu?

— Öldürüldü.

Swanee çok garip bir kadındı. Malko'ya sanki gözleri yaşla dolmuş geldi. Saatine baktı.

— Sevgili arkadaşımız James Kent'i görmeye gitmek zorundayım Belki beni görünce çok şaşırır... dedi Malko.

Swanee gözlerini kırıştırdı.

— Ona hiçbir şey söylemeyin.

— Merak etmeyin.

Kalkıp kadının eline doğru eğildi. Bu sefer tırnakları kırmızıya boyanmıştı.

— Görüşmek üzere.

*

Malko kendisini serin binada bulunca

hafifçe titredi. James Kent'in bürosu Gaile Face'e çok yakın bir yerdeydi. Gizli Servis kartını gösterince girişte hiçbir zorlukla karşılaşmadı. Hemen Kent'in odasına doğru ilerledi. Bir CIA ajanının bu tip işler çevirmesi yine de oldukça şaşırtıcıydı!

Malko biraz daha filozofça düşünmeye gayret ederek kendi kendine, eğer hainler olmasaydı casuslar da olmazdı, dedi. O zaman da şatosu hâlâ bir taş yığınının ibaret olurdu.

Kapıyı çalınca sarhoş bir ses "girin" diye bağırdı. James Kent gazetesini okuyordu. Başını kaldırıncı, yüzüne hayret dolu bir ifade yerleşti.

— Ne kadar çabuk halletmişsiniz!

Malko kapıyı kapatıp odanın ortasına doğru ilerledi.

— Gitmedim ki!

James Kent gazetesini katladı, elini masasının çekmecesine daldırarak içki şişesini çıkardı. Arkasından da mutlu bir kahkaha patlattı.

— Yine de dönüşünüze içilir! Oralara gitmemekle son derece akıllıca davranmışsınız. Zaten görülecek bir şey de yoktu. Bu gece sizi Capri'ye götürürüm.

Malko James Kent'in açılmış alnını inceledi. Ya Oscar'a aday gösterilebilecek bir oyuncuydu, ya da suikastla hiç ilgisi yoktu...

— Gitmedim, çünkü beni öldürmeye kalkıştılar.

Adam az kalsın içkisini masanın üzerine dökecekti. Yavaşça şişeyi bıraktı, bardağını boşalttıktan sonra eliyle ağzını temizledi.

— Benimle eğleniyor musunuz?

Soru o alaycı ve sarhoş ses tonuyla sorulmamıştı. Malko James Kent'in ihanet de etse, gerçek bir profesyonel olduğunu anladı.

—Şaka yapmıyorum, dedi Malko oturarak.

Arkasından da Amerikalıya olup biteni anlattı. Swanee'nin verdiği sırları atlamayı da unutmadı.

— Bir rahip, diye mırıldandı James Kent, bu inanılmaz bir şey! Fakat sizi neden öldürmek istesinler?

— Mutlaka Trincomalee'ye yapacağım yolculuğu engellemek istediler.

Birkaç saniye sessiz kaldı James Kent. Sonra da düşünceli bir sesle:

— Swanee. Haberi olan yalnız oydu, diye mırıldandı.

İkisinden birinin yanıldığına şüphe yoktu. Malko altın sarısı gözlerini karşısındakinin üzerine dikti.

— Sri Lanka'ya Diana Vorhund hakkında soruşturma yapmak için geldim. Eğer beni öldürmek istedilerse, bunun mutlaka aynı kişiyle ilgisi vardır.

— Gülünç!

James Kent'in sesi odada silah gibi patlamıştı. Yine de bakışlarını Malko'nunkilerden kaçırmadı.

— Bir şey daha var, diye ilave etti Malko. Belki de Andrew Carmer tesadüfen bir şey keşfetti. Araştırmasına Colombo'dan başladığını biliyorum, ama belki de hafta sonunda dinlenmeye gitti. Diana'nın o ıssız bölgede ne arayabileceğini de ben kestiremiyorum.

— Ben de. Fakat birkaç gün içinde bir

öldürme, bir de öldürmeye teşebbüs. Bu da biraz fazla...

James Kent bir bardak daha içki boşalttı.

— Ben de sizinle birlikte o manastır orospusunu görmeye gideceğim. İçimin rahat etmesini istiyorum.

Malko içinin titrediğini hissetti. Eğer James Kent hainse, adanın kuzeyindeki o ormanda Malko'dan kurtulmak çok kolay olurdu... Yine de gerçekleri anlamanın en iyi yolu buydu.

— Sanırım önce Colombo'da Diana Vorhund hakkında biraz araştırma yapmam gerekiyor. Herhalde adresini biliyorsunuzdur.

James Kent bir saniye duraksadıktan sonra cevap verdi:

— Tabii.

Metalik bir klasör açtı, içinden kahverengi bir dosya çıkartarak masanın üzerine koydu. Malko yaklaştı. Gizli Servis'in özel raporlarını, fotoğrafları, daktiloyla yazılmış ufak kâğıtları hemen tanıdı. James Kent hepsini Malko'ya uzattı.

— İşte!

Malko birkaç satırı gözden geçirdi.

Diana'nın Colombo'ya geliş tarihi, hangi otelde kalmış olduğu, nerelerde görüldüğü yazılıydı. Son adresi ise, 37 No. Darley yolu idi.

Malko fişi masanın üzerine bıraktı.

— Bütün bildikleriniz bunlar mı?

— Evet. Daha fazlasını öğrenebilmek için aralıksız izlemek gerekiyordu. Benim de yeteri kadar adamım yok.

Dosyayı kapattı.

— Başınıza gelenleri Washington'a haber vermem gerekiyor, dedi. Belki onların aklına bir şey gelir.

On yedi bin kilometre öteden bir çözüm bulmaları çok şaşırtıcı olurdu doğrusu!..

Malko kalktı.

— Tamam, size yarın uğrarım.

James Kent bütün gücüyle elini sıktı.

— Aklıma gelmişken, dedi Malko, Sunanora'daki geceniz nasıl geçti?

Kent'in yüzünde belli belirsiz bir tereddüt belirdi.

— Harika, harika! Sizi de bir gün götürürüm. Çok eğlenceli.

Bakışları Malko'nun üzerinde sabitlemişti. Malko bir anda karşısındakinin yalan söylediğini anladı. Belki de sesi biraz fazla kesin çıkmıştı...

Fakat, neden bir CIA ajanı Malko'ya yalan söylüyordu?

Bunun sadece bir tek nedeni olabilirdi: Swanee söylediklerinde haklıydı ve Kent de gerçekten Diana Vorhund'un aşığıydı.

Diana Vorhund ise, pek çok federal büro ajanının aradığı bir kişiydi. Bu grubun içine, Prens Malko da dahildi.

Sri Lanka artık bir kâbusa dönüşüyordu.

VII. BÖLÜM

Time of Seylan gazetesi binasının önüne ilk gelen Malko oldu. Gazete satıcıları, binadan bağıra bağıra ok gibi fırlıyorlardı. Sırayla yanaşan kamyonlara yüklenen gazete balyaları bütün kaldırımını kaplamıştı. Swanee her zamanki göz kamaştırıcılığıyla taksinin içinde belirdi. Malko kendi kendine onun bu sıcakta bile nasıl bu kadar taze kalabildiğini sordu!

— Ne haber?

Genç kadın etrafına bakındı. Malko hiçbir şey göremiyordu. Birden bir baş gözüktü, sonra tekrar kayboldu. Kötürüm Pitti-Pitti bir gazete balyasının arkasındaydı. Swanee Malko'ya döndü.

— Beni karşı kaldırımında bekleyin.

Malko boyun eğerek uzaklaştı. Geçerken vakit geçirebilmek amacıyla bir gazete satın aldı. Kendisine hazırlanan suikast iç sayfalara bile geçememişti. Malko gazeteyi okumaya fırsat bulamadı. Swanee'nin geldiğini görmüştü.

— Kimin yaptığını biliyorum, dedi genç parya.

Bir taksi buluncaya kadar kaldırımında birkaç dakika oyalandılar.

— İşsizin biri, diye anlatmaya başladı Swanee... Jaffna adında bir dok hamalı. Genç

Budistler Birliği'nin ocağında kalıyormuş. Size yaptıklarının karşılığında bin rupi aldığı söyleniyor.

Ocağa gelebilmeleri on dakika kadar sürdü. Yaklaşık yirmi adam kaldırıma oturmuş, pirinç yiyorlardı. Swanee'nin ortaya çıkması bir anda bütün yemek yeme arzularını söndürdü. Bunlardan bazıları aylar boyunca bir kadına ellerini bile değdirmemişlerdi.

— Beni bekleyin. Eğer buradaysa gelip size haber veririm. Tabii, şiddetle hiçbir şey elde edemeyiz. Sizi görürse hemen tabanları yağlar, dedi Swanee.

Az sonra binanın içinde kaybolmuştu bile.

Malko kendini her ihtimale hazırlayarak kapının yanına yerleşti. Swanee'ye söylemişti, ama yassı tabancasını da kılıfından sıyırmıştı. Sırf bu tabanca yüzünden üstüne ceket giymek zorunda kalıyordu.

Rüyaları çoktan sona erdiğinden, paryalar yemeklerine devam ediyorlardı. Swanee dışarı çıktı. Malko'ya işaret ettikten sonra tekrar taksiye daldı. Şoföre birkaç kelime söylemesiyle araç yine hareket etti. Malko kadının kolunda kırmızı lekeler farkettiler.

— Tahtakuruları, dedi Swanee.

— Nerdeymiş?

— Gitmiş.

Malko hiçbir şey söylemedi. Bu yalan da olabilirdi, doğru da. İşsizin biri Colombo'da nasıl bulunabilirdi?

— Sık sık fırıncı bir kuzenine gidiyormuş. Biz de onu orada aramak zorundayız tabii.

Bir süre sonra bir köprüyü aştılar. Yavaş

yavaş bir gecekondü mahallesi belirmeye başladı. Yer yer petrol lambalarıyla aydınlatılan ve her biri en az otuz kişiyi barındıran kulübeler gözüküyordu. Taksi aniden durdu. Yeniden hareket etmeyince, Malko ne olup bittiğini anlamak için dışarıya çıkmak zorunda kaldı.

İki araba burun buruna durmuş, sürücüleri cılız vücutlarına rağmen kıyasıya kavga ediyorlardı. Şoför şaşılacak derecede olayla ilgilenerek motorunu stop ettirdi. Sengaller sinemaya bayılırlardı. Bazı filmler afişlerde altı ay bile kalabiliyordu. Ama, gerçek bir dövüş kuşkusuz daha tercih edilebilecek bir eğlenceydi. Kalabalıktan ayrılabilmeleri için Swanee'nin onların dilinde okkalı bir küfür savurması gerekti... Hareket ettiklerinde eski Mercedes'in sahibi rakibinin gözüne yumruğu yapıştırarak küçük de olsa bir avantaj elde etmişti...

Colombo'dan sadece on kilometre uzakta oldukları halde, neredeyse yola bile taşan yoğun bir ormanın içine dalmışlardı. Yirmi dakika boyunca tek kelime etmediler. Dev gibi aynı tür ağaçlar yanlarından hızla geçiyordu.

Sonunda taksi yavaşladı. Swanee öne doğru eğildi.

— Geldik, dedi.

Bir köye girdiler. Bütün evler petrol lambalarıyla aydınlanıyordu. Yolun kenarındaki bir tapınakta da bir mum demeti yakılmıştı.

Swanee bilgi alabilmek için şoförü durdurdu. Malko onun koşarak geri döndüğünü gördü.

— Fırın oradaymış.

Bu sefer Malko da ona eşlik etti. Kendisine gayet nazik bir tavırla ateş eden serseriye görmek için sabırsızlanıyordu.

*

**

Adamın üzerinde baldırlarına kadar inen ince bir önlük vardı. Fırıncı bütün vücudu ter içinde şarkı söyleyerek hamur yoğuruyor, neşeye ve içten bir arzuyla, genç kadının sorularını cevaplıyordu. Swanee de aldığı yanıtları Malko'ya tercüme ediyordu.

"Evet, Jaffna öğleden sonra gelmişti. Hayır, şu an burada değildi, filleri kaşağılaması için ırmağa gönderilmişti. Bekleyebilirlerdi, yarım saate kadar gelirdi."

Malko ve Svvanee birbirlerine baktılar. Amaçlarına yaklaşmışlardı. Jaffna'nın kuzeni hamuru yoğurmaya devam etti. Çalışmasını oldukça engelleyen Svvanee'den bakışlarını ayırmamıştı. Birden başını kaldırarak bir şeyler söyledi.

Svvanee bakışlarında korku dolu bir ışıkla Malko'ya döndü:

— Bizden önce biri daha gelmiş, şimdi onunlaymış.

Dükkânı hemen terkettiler. Irmak köyün yüz metre solunda bulunuyor ve sadece bir patikayla oraya varılabiliyordu. Malko Svvanee ile arasındaki mesafeyi çabucak kapattı. Ne kadar aptalcaydı!

Önlerinde garip bir gürültü duyuldu. Bir fil çığılığı olduğunu anlayabilmeleri için birkaç saniyenin geçmesi gerekti.

— Bir şeyler oldu, diye bağırdı Svvanee..

Malko mümkün olduğunca hızlı koşmaya çalışıyordu. Sonunda sarı kumlarla kaplanmış bir alana ulaştı. Karşısında ırmak, iki ağaçtan duvar arasında akıyordu. Üç fil vardı. Birisi zevkle sarı çamurun içinde debeleniyordu. Diğer ikisi ise sudan çıkmışlar, salınarak yürüyorlar, bağırabilmek için hortumlarını kaldırıyorlardı.

Malko yaklaşınca yüzü toprağa dönük, nemli kuma uzanmış bir vücudu çevrediklerini anladı.

Malko fillerden korunmayı bile düşünmeyerek yaklaşıp yere diz çöktü.

Adamın ensesinde tahtadan yuvarlak bir çubuk vardı. Malko vücudu çevirdi. Orağın metali yabancının boğazında kaybolmuştu. Katil o kadar hızlı vurmuştu ki, metal kısım iyice gömülmüştü.

Cesedin gözleri ve ağzı açıktı. Bu da onun nasıl şaşırdığını, katilinin yüzünü bile göremediğini gösteriyordu; Elinde hâlâ, filleri kaşağılamakta kullandığı hindistancevizi kabuğunu tutuyordu. Korkunç yaradan kan akıyordu. Cinayetin işlenme saati on dakikadan fazla olmasa gerekti. Eğer taksi şoförü biraz daha az meraksız olsaydı, vaktinde yetişebilirlerdi.

Genç kadın da Malko'nun yanına geldi. Filler yanlarında birileri olduğunu hissetmişler, bağırmayı bırakmışlardı. Yeniden köye giden patikayı izlemeye başladılar. Malko doğrulup, etrafına bakındı. Yeşillikler o kadar fazlaydı ki, katil onlara hiç farketirmeden on metre ilerlerinde olabilirdi.

Swanee'nin yüzünde aldırılmaz bir ifade vardı. Kısacık hayatında o kadar çok felaketle

karşılaşmıştı ki, basit bir cesetle fenalık geçirmeyecek kadar katılaşabilmişti.

Düşünceli düşünceli:

— Şu orak...Colombo'da bu şekilde adam öldüren bir tek kişi tanıyorum. İsmi Lak. işi bitirmesi için üç ya da dört yüz rupi almış olmalı. Bizim geldiğimizi duyduğu belli, yoksa silahını bırakmazdı... Orağını hep kemerinde taşır, dedi.

— Bütün bunları nerden biliyorsunuz?

Svvanee iç geçirdi.

— Size çok şey bildiğimi söylemiştim...

Malko şaşırmamıştı.

— Şimdi kendimizi bu katilin önüne atmaktan başka yapacak bir şeyimiz kalmıyor.

— Hiç gerekmez, dedi Swanee. Kimin için çalıştığını biliyorum. O sadece parayı almıştır, o kadar.

— Kimin için çalışıyor?

— Raj. Bir serseri. Aslında safir kaçakçılığıyla ilgilenir. Ama daha önce de adam öldürdü. Tehlikelidir.

Malko yerinde duramıyordu.

— Bu Raj'm nerede olduğunu biliyor musunuz?

Svvanee omuz silkti.

— Tabii, ama bu da bir şeye yaramaz... O da bir başkası için çalışıyor.

— Rahipler için mi?

— Belki, yine de tam olarak sayılmaz.

Köye gelmişlerdi. Taksi hâlâ bekliyordu.

— Gidelim, dedi Swânee. Yoksa çok zaman kaybetmiş olacağız.

Malko sabahki macerayı hatırlayarak tartışmak istemedi.

Taksi Svvanee'nin villasının önünde durdu. Tufanla karışık yağmur, on beş dakikadan beri on santim ilersini bile görmeyi engelliyordu. Sokaklar boşalmış, hindistancevizi ağaçları da kasırgayla neredeyse yerlerinden oynamışlardı.

Malko Svvanee'ye baktı. Kadın çantasından on rupi çıkartarak şoföre uzattı. Sonra da Malko'ya döndü.

— Ölüm tehlikesiyle karşı karşıyasınız. Gaile Face'de herhangi biri boğazınızı kesmeye gelebilir. Sizi sokağın ortasında öldürmeye kalktıklarına göre, çok önemli nedenleri olmalı. Yeniden teşebbüs etmeleri hiç de olanaksızdeğil.

Kadının yanında olmasına rağmen Malko'nun kalbi deli gibi çarpıyordu. Ölüm her şeyden soyutlanma değildi. Jaffna'nın hemen hemen kesilmiş başı hâlâ gözlerinin önündeydi. Birkaç saat önce o da gülümsüyor, yaşıyordu. Şimdi ise sadece bir et yığınıydı...

— Otelimi değiştirebilirim.

Swanee taksinin kapısını açtı.

— Size ev sahipliği yapmayı tercih ederim. Burada sizi aramak kimsenin aklına gelmez...

*

**

Svvanee'nin evi yakı ve parfüm kokuyordu. Hizmetçiler yatmışlardı. Malko oturma odasına giderek bir koltuğa çöktü. Siva verandadaki her zamanki yerinde uyuyordu. Sanki sersemlemiş gibiydi.

Değişik bir gözle Svvanee'yi süzdü. Bu

davet bir sürpriz olmuştu... Hiç böyle bir kolaylığı aklına getirmemişti. Kadın bir şey söylemeden evin içinde kayboldu.

Malko da böylece düşünmeye fırsat bulabildi. Kırk sekiz saatte ne kadar çok şey geçmişti başından. Aslında, Frank Thorpe'un bürosunda Diana Vorhund'un fotoğrafını gördüğünde, bütün bunları düşünmemiş de değildi hani!

Sri Lanka'da garip şeyler oluyordu ve bu garip şeyler üç adamın ölümüne yol açabilecek kadar da önemliydi.

Ya Svvanee de onunla alay ediyorsa? James Kent ile onun arasında yolunda gitmeyen bir şeyler vardı. CIA'nın adamı niçin ona yalan söylemişti? Peki, doğruyu konuşan kimdi?

Malko her şeyi baştan aldı. Herkesten kuşkulanmaya başlarsa işin içinden çıkamazdı. Geciktirilmeden gerçekleştirilmesi gereken iki şey vardı: Kuzeydoğuda neler olduğunu öğrenmek ve Raj denen adamı bulmak. Tabii eğer ona ulaşabilirse. Sonunda hep iş dönüp dolaşıp güçlü ve büyüleyici Svvanee'ye dayanıyordu.

Evinde kobra besleyen bir kadın kolay kolay yabana atılmazdı.

Malko birinin geldiğini hissederek başını kaldırdı ve şaşkınlıktan donakaldı.

Svvanee önünde duruyordu. Üstü altın ve gümüşle işlenmiş sarisi edeplince topuklarına kadar iniyor, sadece ayaklarını açıkta bırakıyordu. Üst tarafta ise sari belinde sona eriyordu. Üzerine her zaman giydiği boleronun yerinde hiçbir şey yoktu.

Kayısı renginde, gösterişli, birbirinden ayrıık, uçları düzgün bir şekilde yükselen göğüsleri

ortadaydı. Topaz taşlı bir altın zincir iki göğsün arasında sallanıyor, ayrıklığı daha da belirginleştiriyordu.

Malko'nun bakışları kadının yüzüne çıktı.

Swanee siyah saçlarının üzerine altın sarısı bir toz serpmiştir. Topuzunun yanına da kelebek şeklinde bir broş ilıstirmiştir. Kulaklarında iri iki zümrüt sallanıyordu. Genellikle bakirelerin yaptıkları gibi alnına kırmızı bir nokta koymuştir.

Genç kadın yarattığı şaşkınlığın zevkini çıkararak hayran hayran Malko'ya bakıyordu.

— Eski kibar fahişeler müşterilerini böyle kabul ederlermiş, dedi. Çok zevkli olduklarını ben de kabul ediyorum.

Malko kalın bir sis perdesinin arkasında erir gibiydi. Yine de nezaket kurallarını hatırlamayı başararak yerinden kalktı, genç kadını kendine doğru çekti.

Swanee sesini çıkarmadı.

Sırtının derisi şaşılacak derecede yumuşak, göğüslerinin uçları sertti. Yüzünü onunkine yaklaştırdığında, Swanee yavaşça ayrıldı.

— Sizinle yatmayacağım, dedi soğuk bir tavırla. Siri'nin bizi gözetlediğini size söylemiştim ve bu da gerçektir. Fakat çok zorlu bir gün geçirdiğinizden, bazı şeyleri hak ettiğinizi düşünmüştüm.

O tatlı gülümseme Malko'ya tam aksine çok acı geldi. Kadını deli gibi arzu ediyordu. Bir an o minik sariyi çıkarmaya yeltenirse neler olabileceğini düşündü.

Ama, bu soylu bir prensin, hatta bir rahibin bile yapmayacağı bir şeydi.

— Böyle bir şeyi zaten düşünmemiştim,

dedi. Fakat en azından elinizi öpebilir miyim?

Svvanee yüzükler ve bilezikler altında kaybolan elini uzattı. Malko da yavaşça dudaklarına değdirdi.

Bazen bir centilmen olmak çok zorlaşıyor-du!

— Size odanızı göstereyim, dedi Svvanee. Aklıma .gelmişken, ben Siva ile birlikte uyurum. O da geceleri çok sinirli oluyor...

Malko deliksiz bir uykuya dalacağına garanti vermeye hazırdı. Fakat sadizm konusunda altın madalyaya sahip olabilecek yeni bir adayla tanıştığını da kabul edilmeliydi.

VIII. BOLUM

Land Rover'a yaslanan Malko Bengal Körfezi'nin tam karşısında durmuş, manzaranın tadını çıkartıyordu. Bulunduğu yer olağanüstü güzeldi. Kayalık alan biraz ilerde yerini yüksek otlara ve ağaçlıklara bırakıyordu. Tam ortada gri bir koni oluşturan Dagoba yükseliyordu. Swanee'nin bahsettiği manastır orası olmalıydı.

Sağında son derece güzel ve sakın, morumsu sularıyla küçük bir körfez daha uzanıyordu. Milyarderler için mükemmel bir tatil yeriydi.

Yine de Andrew Carmer bu cennet gibi yerde öldürülmüştü... Pırıl pırıl güneşe, binbir renkte kelebeklere ve o rahat ortama rağmen, Malko nefesinin sıkıştığını hissediyordu. Sanki görülmez bir tehlike tarafından tehdit ediliyormuş gibiydi. Birden Swanee'nin söylediklerini düşündü: "Dikkatli olun, orası uğursuz bir yer..." Malko odasından çıktığında o çoktan kalkmıştı. Gösteriştan uzak, pamuktan bir sari giymişti. Land Rover da söylenilen saatte getirilmişti. Yola çıkacakken Swanee'nin ağzından yine sadece tek bir cümle dökülmüştü:

"Dikkatli olun!.."

Ona bir kutu kurşunla birlikte, bir

Winchester 30/30 uzatmıştı.

Birden elini Land Rover'a sokarak tüfeği aldı. Tetikle oynadı, çelik sesi onu biraz sakinleştirmeyi başarabilmişti. Tüfek basit bir tabancadan çok daha iyiydi. Önünde uzanan alanı metre metre gözden geçirerek, incelemesine devam etti. Andrew Carmer burada normal olmayan ne keşfetmiş olabilirdi? Arabasını bırakmış olduğu yer kesin olarak burasıydı. Swanee, araba kiralayıcılarının anlattığı hikâyeye göre, çok açık bir plan çizmişti.www.cizgiliforum.com

Ceset biraz daha aşağıda, Dagoba'nın yakınlarında bulunmuştu. Malko James Kent'i de beraberinde getirmedigine pişman oldu. Ne de olsa, o da bir beyazdı, büyülere inanmazdı. CIA'da çalışan hiç kimse inanmazdı zaten. Saatine baktı. Dört olmuştu! Sabahın sekizinden beri hiç aralıksız araba kullanmıştı...

Malko durup patikayı çerveleyen otları yokladı. Yol biraz ilerde dönüyordu.

Birden, kulaklarında beklenmeyen bir gürültü patladı. Bir devin nefes alması gibi bir sestti. Malko kulak kabarttı. Kalbi yerinden fırlayacakmış gibi çarpıyordu. Bu arı kovanında maceralara girişmek delilikti.

Önünde, patikada bir şeyler kıpırdıyordu.

O anda, kulaklarını yelpaze gibi sallayan kocaman bir fil patikada belirdi. Malko'yı görünce hortumunu yukarı kaldırarak bağırdı.

Malko durdu.

İnanılmaz bir şeydi! Andrew Carmer'ın da ölmeden önce en son gördüğü şey bu olmalıydı. Malko aklını kaybedeceğini sandı. Sri Lanka'da elbetteki vahşi filler vardı, ama

neden tam burada bunlardan birine rastlamıştı?

Andrew Carmer'ın önüne neden böyle bir fil çıkmıştı?

Birden elinde tuttuğu tüfek komik bir oyuncakmış gibi geldi. Bütün şarjörü boşaltsa bile, hayvanın sadece derisini sıyrabilir, fil de onu ayaklarının altında ezer, öldürürdü. Malko nefesini tutarak hareketsiz kaldı.

Fil de yerinden kıpırdamıyor, en ufak bir hareket arzusu göstermiyordu. Başını sağdan sola çevirerek buralara izinsiz giren Malko'yu inceliyordu. Malko eğer hemen hareket ederse, kayalık kısma ulaşabileceğini düşündü. Yüksek otların arasından kaçmaya imkân yoktu. Soylu Altesleri için bir filin ayaklarının altında ezilmek hiç de iyi bir son değildi.

Bitmek tükenmek bilmez bir an boyunca, karşı karşıya kaldılar. Malko hayvanı öfkelen-dirmekten korkarak yerinden kıpırdamaya cesaret edemiyordu. Fil çok vahşi ve sinirliye benziyordu.

Daha iyi görebilmek için bir adım arkaya gitti.

Fil kıpırdamadı.

Bir parça daha geriledi. Küçücük bir adım atmasıyla, tüfek yere süründü. Aynı anda hayvandan vahşi bir çığlık yükseldi ve hortumu dikildi. Malko hemen geriledi.

Fil tekrar sakinleşerek hareketsiz kaldı. Malko etrafına bakındı. Ormandan geçmesine imkân yoktu. Filin etrafından hiçbir şekilde dolanamazdı. Sarmaşıklara bir takılırsa, fil için mükemmel bir yem olurdu...

Sonunda öfkesi sayesinde soğukkanlılığını

yeniden kazandı. Bir fil yüzünden amacından uzaklaşması çok aptalca olurdu. Hayvanı iyice inceledi. Fil Malko'nun, küçük yuvarlak gözüne bakmasına fırsat bırakacak şekilde yan dönmüştü. Malko yavaşça yere diz çöktü.

Mücadele edecekti.

Küçük yuvarlak göz onu büyülemişti. Aslında, altın bir yirmi dolarlık kadardı. Okulda gördüğü atıcılık derslerini anımsamaya çalıştı. Fakat CIA'da fillere ateş etmeyi öğretmemişlerdi.

Eğer tam gözünden vurabilirse, kurşunun beyne saplanacağı ve fili anında öldüreceği muhakkaktı...

Ama ıskalarsa, fil onun pestilini çıkarırdı.

Terlemiş avucunu blucinine temizledi. İlk kurşunun isabet etmesi şarttı. Bir kere harekete geçtikten sonra geriye dönmek imkânsızdı.

Yere diz çökerek çamurun içinde iyice yerleşti. Sonra yavaşça tüfeğini kaldırdı. Fil kıpırdamadı. Kocaman başı hâlâ düzenli hareketlerle sallanıyordu.

Malko nişan aldı, yavaşça ciğerlerindeki havayı boşalttı. Filin gözünün titrediğini gördü. Bu mesafeden kaçırmasına imkân yoktu.

Bütün kasları gerilmiş olarak ateş etmeye hazırlandı.

— Dur!

O kadar şaşırmıştı ki, az kalsın tetiği çekiyordu. Ses arkadan' gelmişti. Fil hâlâ yerinden kıpırdamamıştı. Malko kalkarak arkasına döndü.

Patikanın tam ortasında, bir rahip hareket-

siz duruyordu. Ayakları çıplaktı. Üstünde o geleneksel turuncu, iki omzunu da kaplayan giysi vardı. Kaşları, saçları kazınmıştı. Bir palmiye ağacının altında durarak güneşten korunmaya çalışıyordu. Bir tek şey haricinde, diğer rahiplerden farkı yoktu.

Bu bir beyazdı!

Malko şaşkınlıkla ona baktı. Diğeri öfkeli bir ses tonuyla İngilizce olarak:

— Size canlı bir varlığı öldürme hakkını kim verdi? diye sordu.

Soru o kadar beklenmedik bir zamanda gelmişti ki, Malko hemen cevap veremedi.

— Siz kimsiniz? diye sordu.

Rahibin aksanı hiç yabancı gelmemişti, ama inanmak da istemiyordu. Adam öne doğru ilerleyerek sorusunu cevaplamadan elini uzattı.

— Silahı bana verin.

Malko silahı bırakmadan namluyu hafifçe döndürdü.

— Bence hiç gerekli değil.

Bütün bunlar korkunçtu. Fil hâlâ patikanın ağzını tıkıyordu...

Rahip biraz daha ilerleyerek silahı tuttu.

— Bir Budist manastırının toprakları üzerindesiniz, dedi kızgın bir sesle. Burası bu dinden olmayanlara yasaklanmış kutsal bir yerdir. Ayrıca sizin de hiçbir canlı yaratığı öldürmeye hakkınız yok.

Malko bir silkinşte rakibinden kurtularak namluyu rahibe yöneltti.

— Ben sadece bana saldıracak olan vahşi bir hayvana karşı kendimi korumak istedim...

Rahip bakışlarıyla onu şaşırtmayı başarı-

yordu.

— Yalan söylüyorsunuz! O bizim topraklarımızın bekçiliğini yapar. Size saldırmadı!

Demek Malko'yu gözetlemişti. Malko adamın yüzünü inceliyordu. Kalın dudakları, şişkin yanakları ve saçlarının kazınmasıyla ortaya iyice çıkan iri siyah gözleriyle çok şaşırtıcı bir görünüşü vardı.

— Siz Alınansınız, dedi Malko. Neden buraya geldiniz?

Almanca konuşmuştu. Rahibin gözleri suçüstü yakalanmış gibi kapanıp açıldı.

— Almanım, dedi biraz daha sakın bir sesle, ama kendimi uzun süreden beri Budizme adadım. Burada kardeşlerimle yaşıyorum. Düşünce ve duayla meşgul oluyorum.

— Birkaç gün önce, bu yörede bir adam bir fil tarafından çiğnenerek öldürüldü, dedi Malko. Belki sizin haberiniz vardır.

Alman rahip gözlerini Malko'dan ayırmadı.

— Belki de fazla tedbirsiz davranmıştı, dedi soğukça.

Bu her tarafa çekilebilecek bir laftı. Malko uzun uzun adamı süzdü.

— Manastırınızı gezmek isterdim. Beni götürebilir misiniz?

Alman yerinden kıpırdamadı.

— Yasak, dedi. Başkanımızın izni gerekli.

— O nerede?

— Burada değil.

Fil bağırdı. Sanki hâlâ orada olduğunu belli etmek ister gibiydi. Eğer hayvanı öldürmeye kalkışmasa rahip hiç ortaya çıkmayacaktı.

Tuhaf! Dünyanın bir ucundaki bu manastırda bu kadar gizli ne vardı?

Şimdi Andrew Carmer'ın öldürüldüğünden iyice emin olmuştu. Ve karşısındaki rahibi tüfeğinin önüne alarak Colombo'ya kadar götürmek için korkunç bir istek duyuyordu... Ama, imkânsızdı. Daha yolda onu linç ederlerdi.

— Gidin, diye tekrar etti Alman. Burada yapacak hiçbir şeyiniz yok.

Uzaktan Dagoba'nın yanından bir gong sesi geldi. Garip rahibin gözleri öfkeyle doldu.

— Toplanma ve dua etme saati geldi, dedi. Gidin ve bir daha da gelmeyin. Buralar yabancılara yasaktır.

Malko silahı indirdi. Görünüşe göre yapacak bir şey yoktu şimdilik.

Sır,kalın perdelerle biraz daha örtülmüştü. Acaba bu beyaz rahip ile Diana Vorhund arasında bir ilişki var mıydı? Andrew Carmer niçin aynı yere gelmişti? Rahipler buranın efendileriydiler, kendilerinin de, varlıklarının da dokunulmazlıkları vardı.

— Pekâlâ, gidiyorum. Misafirperverliğiniz için teşekkür ederim.

Arkasına döndü. Rahip kıpırdamamıştı, Malko'nun uzaklaşmasını izliyordu. Malko arkasına döndüğünde, hâlâ orada, fille beraberdi.

Gong bir kez daha çaldı. Malko adımlarını hızlandırdı. Patikanın girişinde dört metre yüksekte bir ağaç dalına bir şey asılmıştı. Siyah ve parlak bir şeydi. Malko tüfeği namlunun ucundan kaldırarak dallan salladı. Bir dakika sonra her yeri ter içinde kalmıştı. Yine de mücadeleyi bırakmadı.

Amacına ulaşınca tekrar patikaya döndü.

O gün beklenmedik Şeyler hep kendisini buluyordu.

Elinde 200 milimetrelik teleobjektifi olan Nikon marka bir fotoğraf makinesi tutuyordu. Makine iyi durumdaydı. Sadece sıcak yüzünden plastiği biraz erimişti.

Malko makinenin üzerine baktı. Yedi fotoğraf çekildiğini gördü. Ayarlayıp deklanŐöre bastı. Sonra filmi ilerletti. Makinede bir film vardı.

Geri döndü. Rahip gitmişti. Artık orada kalması için hiçbir neden yoktu. Fotoğrafları görmek için sabırsızlanıyordu.

IX. BÖLÜM

Pitti-Pitti bir dua mırıldanarak elini uzattı. Genç kadın durdu ve elini çantasına daldırdı. Sakat adam hep aynı yere, Seylan Bankası'nın son derece modern binalarının önüne gelirdi. Verim hep iyi olurdu: Yabancılar hemen hemen hiçbir değeri olmayan bakır bozukluklardan vermeyi sevmezlerdi. Fakat Pitti-Pitti'nin bugün oraya gelmesinin bir nedeni daha vardı...

Burun deliklerini kıpırdattı. Yabancıнын tertemiz ve parfüm kokan bacakları birkaç santimetre ötesindeydi. O kadar tahrik ediciydi ki, içinden okşamak geldi. Başını kaldırdı. Kısacık sarı elbisenin açıkta bıraktığı baldırlarının sonundaki beyaz külotu görür gibi oluyordu.

Sakat bir inilti kopardı. Yabancıların hayasızlıklarına bir türlü alışamamıştı. Hele karşısındaki gibi güzellerinkine hiç tahammül edemiyordu. Bakışları yukarıya, göğüslere çıktı.

Birden, uzattığı eli onu utandırdı. Hemen, elini geri çekti. Tam bu sırada gözleri, yabancıninkilerle karşılaştı. Bir saniye boyunca sadece karşısındaki dişiyi arzu eden bir erkekti. Yabancı kızardı, arabaya birkaç bozukluk atıp uzaklaşırken:

— İğrenç moruk, diye mırıldandı.

Paralar yere yuvarlandı. Pitti-Pitti bir an şoke olarak hareketsiz kaldı. Rüyadaymışçasına, yabancıнын yürürken sallanan kalçalarını ve upuzun bacaklarını görüyordu. Vücudunu saran sıcak dalgasıyla boğulacakmış gibi oldu.

Birden içi nefretle dolarak York Caddesi'nde yabancıyı izlemeye koyuldu. Paslı rulmanların gıcirtısını duyan kadın arkasına döndü.

Diana Vorhund sakın adımlarla York Caddesi'ni çıkıyordu. Pamuklu mini elbisesi sayesinde sıcaktan pek etkilenmiyordu. Aslında, soğuktan hoşlanmazdı. Adamın biri istemeyerek ona çarptı. Gözleri hayal görüyormuşçasına şaşkınlık doluydu.

Meydan okur gibi vücudunu biraz daha dikleştirdi. Sessizce ırzına geçerlermiş gibi arzulu bakışları üzerinde hissetmekten son derece büyük bir zevk alıyordu. Sakat dilenciği düşününce yüzü karardı. Ne sersem ihtiyardı! Onu dikizleyebilmek için iyi kalpliliğinden istifade etmeye kalkmıştı. Sokak ortasında olmasalardı, mide bulantısı bağırmasına yol açabilirdi.

Aniden arkasına dönünce, dilencinin yokuşu tırmandığını gördü. Demir rulmanların sesi kulaklarında uğulduyordu. Adımlarını sıklaştırdı.

Pitti-Pitti geçişini engelleyen bir adama vurmak zorunda kaldı. Adam acıyla bağırarak yol verdi. Bir sakatla dövüşmek imkânsızdı.

Diğeriye artık bitmişti. York Caddesi odenli kalabalıktı ki, her metrede duraklamak zorunda kalıyor, insanlardan kurtulabilmek için bütün gücünü harcıyordu. Asfalt sıcaktan iyice

erimişti. Pitti-Pitti kendini bataklıktaymış gibi hissediyordu. Birden, kadını kaybetti. York Caddesi'ndeki binlerce kuyumcudan birine girmiş olacaktı. Tek başına inleyerek, yavaş yavaş ilerledi. Bilinçsizce bir sokak köşesindeki binaya göz attı.

Tam o sırada kapının girişinde sarı bir elbisenin yok olduğunu gördü.

Pitti-Pitti şaşkınlıkla fren yaptı. Yabancı'nın girdiği evin kimin olduğunu biliyordu. Burası Raj Butpitya'nın sığınaklarından biriydi. Adam gangsterdi. Turistlere porno fotoğraflar satar, kaçak ya da çalınmış mallar depolardı.

Bu güzel ve zengin yabancının o iğrenç yere girmesi tuhaftı. Çevresine bakındı. Bir çocuk kaldırımında çömelmiş gazete satıyordu. Pitti-Pitti yavaşça ısıklık çaldı. Çocuk yerinden kalkarak geldi. Sakat adam, kulağına bir şeyler fısıldayınca gazeteleri bırakarak hemen uzaklaştı.

Pitti-Pitti terle kaplanmış alnını temizledi, geçenleri rahatsız etmemek için arabasını kenara çekti, güneşten korunmak için başına bir gazete koydu ve elini uzattı.

— Merhamet! diye sızlanan sesi kalabalığın uğultusunda kayboldu.

*

**

— Size ateş eden rahibin nerede saklandığını bulmaya çalışacağım. Hâlâ Colombo'da olduğundan eminim.

Malko çay fincanını bıraktı. Svvanee sanki hiç önemsemediymiş gibi sakin bir sesle konuşmuştu. Svvanee Hindistan'dan kaçak

getirilmiş gösterişli ipek sarileri seçmekle meşguldü. Veranda her renkten kumaşın altında kaybolmuş gibiydi. Satıcı elbise giymiş bir Hintliydi. Bağdaş kurmuş bahçede bekliyordu.

Svvanee kanarya sarısı bir ipeği alarak göğsüne tuttu.

— Bunu nasıl buluyorsunuz?

Gözleri kamaştıracak kadar güzeldi. Fakat Malko'nun kumaşlardan bahsedecek hali yoktu...

— Mükemmel, dedi. Rahibi nasıl bulacağız? Bulsak bile onu ne yapacağız?

Svvanee sarı ipeği bırakarak altın sırmalı kırmızı bir kumaş aldı.

— Saklandığı yerden çıkarıp kaçıracağız, dedi sakinlikle. Böylece onu konuşturabiliriz...

Malko yerinden sıçradı ve başını bir şeyler kemiren satıcıya çevirdi. Svvanee anlamıştı.

— Merak etmeyin. Hintçeden başka dil bilmez, dedi.

Yeniden bir kumaşa sarınıp Malko'ya yaklaştı.

— Bunu sizin için alacağım, dedi.

Konuşması açık bir davetin işaretiydi. Ama Malko, genç parya ile geçirdiği tecrübeyi hatırlayarak buz gibi oldu...

— Size kur yapmak için buna ihtiyacım yok, dedi.

Svvanee rüyadaymış gibi konuştu:

— Benden nefret ediyorsunuz, değil mi? Tek nedeni de sizinle sevişmemem. Fakat size yapamayacağımı söylemiştim. Siri her şeyi bilir. Sizi görmemi kabul ediyor, ama hepsi bu...

Malko'ya cevap verme fırsatı tanımadan satıcıya dönüp bir emir verdi. Adam hemen yerinden fırlayarak ipeklerin bazılarını topladı. Sonra Svvanee'nin önünde iki kat olup geri geri giderek bahçeyi terketti.

— Parasını vermiyor musunuz?

Svvanee muzip muzip güldü.

— Hiçbir zaman ödeme yapmam. Bu tip işlerle Siri meşgul olur. Onu alışveriş yapma zevkinden mahrum etmek istemiyorum...

İpekleri katlayıp koltuğa oturdu. Malko çay bardağını yine eline aldı. Bir rahibe işkence edilmesi fikri hiç hoşuna gitmemişti. Bir CIA ajanının zavallı bir rahibe işkence yaptığı duyulursa, yer yerinden oynardı. Demek, bu güzel Svvanee'nin şeytansı bir tarafı da vardı!

— Ele geçirebilirsek o rahibe ne yapacağız?

Svvanee nazik bir hareketle bir fıstık aldı.

— Siva ile kapatırız. Uzun süre dayanabileceğini sanmıyorum. Dayanırsa da, eh ne yapalım, o zaman da bir kaza olmuş olur. .

Kadın koltuğun üzerine kıvrılmış uyuyan Siva'ya bir göz attı.

Malko fikrini söylemek üzereyken, bahçe kapısı çalındı. Mutfakta çalışan adamlardan biri kapıyı açtı, kısa bir tartışmadan sonra hanımına dönüp bir şeyler söyledi. Svvanee hayretle karşılık verdi. Daha sonra uşak, küçük bir çocuğa yol verdi.

Colombo sokaklarında koşuşturan yaşıtlarından farkı yoktu. Çıplak ayaklı, paçavralar içinde, hüznü gözleri olan bir çocuktü. Malko'ya aldırmayarak, Svvanee'ye yöneldi. Svvanee birkaç defa onun anlattıklarına cevap verdi, sonra Malko'ya döndü.

— Üzerinizde iki, üç rupi var mı?

Malko beş rupi uzattı. Kadın parayı alarak çocuğa verdi.

Genç kadın sevinçten tir tir titriyordu.

— Sanırım bana zümrüt küpeler almak zorunda kalacaksınız, dedi neşeyle.

— Güzel bir kadına hizmet etmek, benim için bir zevktir, dedi kibarca Malko.

— Pitti-Pitti'ye Diana'yı gözetlemesini söylemiştim, dedi. Şu anda nerede bulunduğu-nu biliyor musunuz?..

Malko'yu korkunç bir merak sardı.

—James Kent'in evinde mi?

Swanee'nin siyah gözlerini bir zafer ışığı aydınlattı.

— Hayır. Raj Butpitya'nın evinde. Sizi öldürmeye kalkan adamın bağlı olduğu kişi...

— Emin misiniz?

— Daha emin olmak istiyorsanız, oraya gidin. York Caddesi'ndeki bir binada. Pitti-Pitti tam köşede duruyor...

Malko başını salladı.

— Raj'ı tanımıyorum, siz ne yapacaksınız yapın. Bu arada ben de James Kent'e gideyim. Aptallık etmesinden korkuyorum.

Tam yanından geçerken Swanee kalktı ve birkaç santim ilersinde durdu.

— Bana hoşça kal demiyor musunuz?

Nasıl olduğunu anlamadan, Malko kendisini onu kucaklarken buldu. Dili yumuşacık ve sıcaktı. Vücudu vücuduna yapışmıştı. Fakat Swanee alaycı bakışlarla ayrıldı.

— Siva bize bakıyor, dedi. Kıskanabilir.

*

**

James Kent başı ellerinin arasında, kendi kendine küfretti. İçki şişesi yarıya kadar boşalmıştı. Ama midesinde hissettiği acı dinmemişti. Çığlık çığlığa bağırarak, pencereden atlamak istiyordu.

Çeyrek saat sonra, elçilikte çalışan bir memur sarı bir zarf getirdi. Nikon'dan çıkan fotoğraflar gizli laboratuvarı tabedilmişti.

James Kent sinirle zarfı açtı. FBI, Diana Vorhund'un izini bulduğundan beri kendisini huzursuz eden sırlardan bazılarının ortaya çıkacağı muhakkaktı. İlk fotoğrafı gördüğünde, tüm resimleri çöp sepetine atmak, ceketini alarak çıkıp gitmek istedi.

Ama yine de diğerlerine de baktı.

Kapı vuruldu. Boğuk bir sesle girmelerini söyledi. Gelen Malko'ydu.

— Ne var?

Amerikalının yüzü kararmış; gözleri gözlüklerinin arkasında kırpışıp duruyordu. Saçları terden kafasına iyice yapışmıştı.

Zarfı alıp Malko'ya uzattı.

— Alın.

— İyi mi?

— Çok iyi.

Malko pencerenin kenarına gidip sarı zarfı açarak fotoğrafları çıkarttı. Daha ilk fotoğrafı görünce, neye uğradığını şaşırıldı.

Fotoğraf bir kadınla erkeği gösteriyordu. Kadın sırtını bir ağacın gövdesine dayamış, ellerini kendisine iyice yapışan bir erkeğin ensesinde kenetlemişti. Bacaklarından biri erkeğin çıplak kalçasına dolanmıştı.

Malko diğerlerine geçti. Öbürleri daha da belirgindi...

Kadın bacaklarını açarak yere kaymış, erkek de onu kalçalarından yakalamıştı.

Diğer iki fotoğraf hemen hemen aynıydı. Bir diğerinde ise, erkek ile kadın yanyanaydılar. İlk bakışta normal gibi görünüyordu. Ama dikkatle bakılınca, yere atılmış iç çamaşırları göze çarpıyordu.scannedbydarkmalt1

Malko sonuncusunu inceledi.

En kötüsü buydu.

Erkek ağaca dayanmış yüzünü objektife vermişti. Ona doğru eğilmiş olan kadının saçları karnının hizasındaydı...

Malko fotoğrafları masanın üzerine bıraktı. Hepsi de şaşırtıcı ve iğrençti.

Kadın Diana Vorhund, erkekse Andrew Carmer'ın izini ararken rastladığı Alman rahipti. Resimlerin netliği hiçbir şüpheye yer bırakmıyordu.

James Kent'in bakışlarını arayarak başını kaldırdı.

Amerikalının ağzının kenarında bir tik ortaya çıkmıştı.

— Bizim Carmer işini görürken sıkılmamıştır, dedi James Kent.

Neşesi sahteydi.

— Güzel budala, diye ilave etti. Bunlar köprü üzerinde çok pahalıya satılır...

— Üzgünüm, dedi Malko. Neler hissettiğinizi anlıyorum.

James Kent omuz silkti.

— O kadını hiç tanımasaydım çok daha iyi olurdu... Ve bu akşam onunla buluşmak zorundayım...

Malko düşündü.

— Sıcağı sıcağına olayların üzerine gitmeli-

yiz. Bu akşam sizin evde buluşmayı önerin.
Belki durumu lehimize çevirebiliriz... Tamam
mı?..

Amerikalının gözlerinde nefret dolu bir
pırıltı belirdi.

— Hem de nasıl!

X. BÖLÜM

Malko şoföre beş rupi uzatarak eski arabadan çıktı. Gaile Face'den gelebilmesi yirmi dakika sürmüştü. Kırmızı, yamru yumru olmuş bir otobüsün üç lastiği patlamış ve yolu tıkamıştı. Sürücü dingili kaldırtabilmek için bir sürü adam toplamak zorunda kalmıştı. Zavallı aracın tavanı bile ezik büzüktü. Sanki tonlarca yükün altında kalmış gibi bir izlenim bırakıyordu insanın üzerinde.

Villa karanlıktı, ama James Kent'in arabası tam parmaklıkların önüne park edilmişti. Malko demir kapıyı itti. Diana çoktan gelmiş olmalıydı.

Evden hiç ışık sızılmıyordu. Bahçeden geçerek kapıyı vurdu. İçinde garip bir his vardı. Cevap gelmedi. Tokmağı çevirince kapı güçlkle açıldı. Malko düğmeyi bulup ışıkları yaktı.

Kapının açılmasını engelleyen James Kent'in vücuduydu.

— James!

Yaralının elbiseleri kan içindeydi. Gömleğini yırtınca gövdesinin üzerindeki kanayan iki deliği gördü. Kulağını Amerikalının göğsüne dayadı, kalbi zayıf da olsa atıyordu. Ölmemişti.

Altüst olmuş bir halde doğruldu. Diana

neredeydi? CIA ajanına kim ateş etmişti? Yerde gördüğü iki kovanı aldı: 22 kalibrelik bir silahtan atılmışlardı. Tam bir kadın silahı... Şimdi hemen James Kent'i, tabii henüz geç kalınmadıysa, kurtarmalıydı... Arabanın anahtarları masanın üzerinde, Amerikalının ceketinin yanındaydı.

Adamı kaldırmaya çalıştı, fakat başaramadı. James Kent'in bu kadar ağır olabileceğini hiç düşünmemişti!

Mümkün olduğu kadar hırpalamamaya çalışarak, ayaklarını yerde sürüye sürüye, omuzlarından çekmeyi denedi. Malko ter içinde ve soluk soluğa parmaklıklara geldi. James ne bir hareket yapmış, ne de inlemişti. Yaraları hâlâ kanıyordu.

Malko onu duvara dayayıp, arka kapıyı açtı. Son bir gayretle James Kent'i arka kanepeye yatırmayı başardı. Neyseki, araba hemen çalıştı. Kentte dolaşırken, Queens Club'ün yanındaki Frazer Hastanesi'ni görmüştü. Doktorlar Sri Lankalı olsa da bu hastane sadece beyazlara mahsustu. James'i kurtarmanın bir çaresi varsa, bu ancak orada başarılabilirdi. Gitmeden önce arkaya bir göz attı. Amerikalı ölü gibiydi.

Malko eski arabayı mümkün olduğu kadar hızlı kullanmaya çalışıyordu. Bir ara neredeyse iki dilenciye ezecek ve koca bir otobüse çarpacaktı. Fren yapmasıyla, James Kent kayıp arabanın döşemesine düştü. Yüzü yere dönmüştü.

Beş dakika sonra Malko U şeklindeki tek katlı beyaz binanın önünde durmuştu. Delice klakson çalmasıyla iki hastabakıcı ile iki

İngiliz rahibe dışarı fırlayıp arabaya doğru koşular. Malko James Kent'i arabadan çıkarmaya çalışıyordu.

Onların da yardımıyla James Kent'in vücudunu çekebildi. Sedyeli iki hastabakıcı daha geldi. Amerikalının hareketsiz vücudunu sedyeye yerleştirdiler. Malko da arkalarından hastaneye girdi.

James Kent sedyeden alınmış, tekerlekli yatağa konmuştu. Her tarafta rahibeler koşuşturuyordu. Sri Lankalı iki doktordan biri James Kent'in üzerine eğildi. Rahibeler James Kent'i soyarlarken, ona kalçasından bir iğne yaptılar. İkinci doktor Malko'ya yaklaştı.

— Ne oldu?

Malko Amerikalının hareketsiz vücuduna bakıyordu.

— Tam olarak bilmiyorum, dedi. Onu bu halde buldum. Üzerine tabancayla ateş edilmişti.

Kent'in üzerine bembeyaz bir çarşaf örttüler. Muayeneyi yapan doktor kaygılı bir yüzle Malko'ya yaklaşarak:

— Onu ameliyat etmeye çalışacağız, dedi mükemmel bir İngilizceyle. Beynine de kurşun girmiş. O kurşunu hasar vermeden çıkarabilirsek yaşar. Diğer yaralar pek önemli değil...

Malko'ya bir çeşit kuşkuyla bakıyordu.

— Polise haber verdiniz mi?

Malko başını salladı. James Kent tekerlekli yatağın üzerinde koridorun sonuna götürülüyordu.

— Zamanım olmadı. Şimdi haber vereceğim.

Doktor ona boş yemekhanenin yanındaki

bekleme salonunu gösterdi.

— Burada bekleyin. Bir saat sonra durumu anlarız. Rahibelerden biri polise haber verdiğinde sizi sorgulamaya gelirler.

Malko cevap bile vermeden, koltuklardan birine çöktü. James Kent'e kim ateş etmişti? Niçin? Diana'dan başka bunu yapabilecek birini göremiyordu. Hemen Svvanee ile konuşmalıydı. Resepsiyondaki şişko İngiliz rahibelerden birine yaklaşıp zorlukla gülümsedi.

— Amerikan Büyükelçiliği'ne haber verebilir misiniz? diye sordu. Bir de telefonu olmayan birine mesaj iletilmesi gerekiyor. Buradan ayrılmak istemiyorum da...

Zaten kadının da istediği farklı değildi.

— Polis birazdan gelecek, dedi kuru bir sesle. Sizin burada kalmanız daha iyi... Mesajınızı yazarsanız, çocuklardan biriyle göndertirim.

Malko kalemini çıkarttı. Rahibe sütünü içiyordu. Sanki ortada bir skandal olduğunu sezmiş gibiydi.

★

★★

Diana Vorhund uzun süredir Prince Caddesi'ndeki bir binanın kapısını yumrukluyordu. Her taraf kapalıydı, ama Serge'yi tanıyan İvan Gonçarof'un gece geç vakitlere kadar çalıştığını biliyordu. Gidebileceği tek kişi oydu. James Kent'in evinden beri koşuyordu, taksi tutmayı bile akıl edememişti.

Geçerken az kalsın tabancasını göle atacaktı. Fakat nedense vazgeçmişti. Kapıyı bir kez daha vurduğunda, karşısında İvan Gonçarof'u gördü. Rusun ise, başından aşağı kaynar sular

boşaltılmış gibi oldu. Sonra alçak sesle sertçe sordu:

— Ne var? Ne diye buraya geliyorsunuz?

Birkaç kesik cümleyle, Diana ona olup biteni anlattı ve Amerikalının evinde bulduğu fotoğrafları uzattı. İvan Gonçarof'un resimlere bir göz atması bile yeterli olmuştu.

— Ya negatifler diye sordu boğuk bir sesle.

Diana yok der gibi kafasını salladı.

Rusun beyni boşalmış gibiydi, konuşamıyordu. Neye çıldırmak daha hayırlı olurdu? Bu işe yatırılmış olan milyonlarca rubleye mi, küçük bir istek yüzünden boşa çıkan emek dolu aylara mı? Diana karşısındaki mavi gözlerin onu öldürecekmiş gibi baktığını gördü. Yine de kıpırdamadı, çok yorgundu. Ölse çok daha iyi olurdu.

— Serge'ye haber vermeliyiz, diye mırıldandı.

Gonçarof onu elbisesinden tutarak hafifçe sarstı.

— Buraya gelebilecek kadar delirmişsiniz siz! Hemen gidin.

Diana bir ağlama krizine tutuldu. Rus onun her şeyi yapabilecek bir halde olduğunu anladı.

— Sizinle dışarda buluşalım, dedi. Büyük Buda heykelinin önünde. Oraya taksiyle gidin.

Yavaşça kadını itip kapıyı kapadı. Yetkilerini korumak istiyorsa, şu birkaç saat içinde soğukkanlılığını kaybetmemesi gerekiyordu. Bakalım, her şeyi düzeltmek mümkün olabilecek miydi?

*

Diana James Kent'in üzerine ateş ettiğinden beri her yanını kaplayan titremeyi önleyebilmek için bacak bacak üstüne attı. Hiç sigara içmediği halde, şimdi canı müthiş bir şekilde sigara istiyordu.

— Serge'nin orada olduğunu biliyorlar, dedi ümitsizce. Benim onu tanıdığımı da. Hepsi o sarışın adamın yüzünden. Sizi uyarmıştım da üstelik. Kabahat sizin.

Son cümlesini hırçınlıkla söylemişti.

İvan soğukkanlılığını muhafaza etmekte güçlük çekiyordu. Eğer Diana buralara gelmemiş olsaydı, başlarına bu iş açılmayacaktı. Şimdi kız son derece tehlikeliydi ve ondan hemen kurtulmaları gerekiyordu. Ama belki şu ara işlerine yarayabilirdi.

— Arkadaşımız Serge'yi tehlikeye atan siz oldunuz, dedi ciddi bir sesle. Hep o inatçılığınız yüzünden geldi bunlar başımıza.

Diana Vorhund sesini çıkarmadan başını eğdi. James Kent'in vücudu gözlerinin önünden hiç gitmiyordu. Çantasındaki tabanca da, ona sanki tonlarca ağırlıktaymış gibi geliyordu.

— Ne yapmalıyım? diye sordu. Serge'ye nasıl yardım edebilirim?

İvan memnuniyetle ona baktı. Tam sırasıydı. Şimdi ne istese yaptırabilirdi.

— Bakalım, dedi. Şimdi sizi saklamamız gerek. Polis sizi bulmamalı.

— Peki.

Birkaç saniye boyunca sessiz kaldılar. İvan onu Colombo dışına götürerek öldürmeyi düşünüyordu. James Kent'e karşı kullandığı silah işine yarardı. Bu, polisleri yatıştırırdı, ama

Amerikalılara karşı pek etkili olmazdı. Zaten asıl tehlikeli olanlar da Amerikalılardı. Özellikle Andrew Carmer'ın yerine geçen o sarışın adama karşı dikkatli olmak zorundaydılar.

Ona saldıran rahibi ya da Diana'yı buldukları takdirde, bütün planları altüst olurdu. Serge de tehlikeliydi, ama İvan ona güveniyordu. Doğu Almanlar en değerli müttefikleriydi.

Rus elini Diana'nın dizine dayadı. Sesi yumuşaktı:

— Merak etmeyin. Bundan da kurtuluruz. Fakat benim dediklerimi de yapmanız şart. Unutmayın aynı amaç uğruna çalışıyoruz.

Rusun sakın sesi Diana'yı yatıştırmıştı. Ona karşı içinde büyük bir hayranlık duydu. Az para kazanıyorlardı, ama yine de idealleri uğruna tehlikelere atılmaktan kaçınmıyorlardı. Serge de İvan gibiydi. Diana kendini toparlamaya çalıştı.

— Bizim burada görülmemiz tehlikeli olmaz mı? diye sordu.

Rus sakın sakın gülümsedi.

— Pek değil. Colombo'da beraber görülmek istemeyen çiftler buraya gelirler. Çıkarken kapıyı biraz sert kapatırsınız. Eğer izleniyorsak, sizin sevgiliniz olduğumu ve tartıştığımızı sanırlar.

Diana endişeliydi.

— Fakat nereye gideceğim? Evime gide-mem, polis hemen oraya bakar.

— Raj'ın evinde saklanırsınız, dedi İvan. Colombo'nun en emniyetli yeri orası.

— Raj'ın evinde mi?

Diana'nın tüyleri diken diken olmuştu. Sri Lankalının iğrenç kokusunu hatırladı. Şimdiye kadar ona fazla ödün vermemeyi başarmıştı...

— Raj'ın evinde, diye tekrar etti İvan. Polis in sizi bulamayacağı tek yer orası. Amerikalıların da...

Diana dudaklarını ısırıldı.

— Peki, dedi alçak sesle, Raj'a gideceğim.

— Beni aramayın. Ben sizinle irtibat kurarım. Sizden bir iş yapmanızı da isteyebilirim. Serge'ye yardım etmek için...

Diana doğruldu.

— Oh, tabii!

Görüşmelerinin başından bu yana İvan ilk kez içtenlikle gülümsedi.

— Şimdi çabuk gidin! Cesaret!

Diana döndü, kapıyı açtı. Sonra da karanlıkta gözden kayboldu. İvan uzun süre, direksiyonun üzerine abanarak hareketsiz kaldı. Diana o profesyonellerin karşısında beş dakika bile dayanamazdı. Rahiplerle ne işler çevirdikleri hemen anlaşılırdı. O zaman da yapacakları tek şey valizlerini toplamak olurdu. Diana ile Serge'nin birlikte çekilmiş fotoğraflarının Amerikalılarda olmadığına inanmaya çalıştı.

*

**

Malko, Amerikalının gözkapaklarını indirirken odaya Svvanee girdi. Avrupalılar gibi giyinmiş, gözleri dışında pek makyaj yapmamıştı.

Birkaç saniye boyunca, sessiz sessiz yatağın kenarında durdu.

— Şimdi haber aldım, dedi. Arkadaşım-

daydım, yeni gelmiştim... Korkunç bir olay.

Malko içini çekti.

— Gelseniz de farketmezdi. Yarım saattir beyni hiç çalışmıyor. Belki bir mucize olur diye uğraştılar, ama boşuna... Gelin. Burada yapacak bir şey kalmadı.

Koridorda ona olan biteni anlattı. Swanee çok üzölmüştü.

— O kızı bulmamız lazım, dedi. Hemen ilgileneceğim. Pek zor değil.

Sesi boğuktu. Malko çok duyulandı.

— Belki de o değildir, dedi. Kent'i öldürmesi için hiçbir gerekçesi olmadığına inanıyorum. Fotoğrafların negatiflerinin bizde olduğunu biliyor. Kopyalarını çalmakla eline bir şey geçmez ki...

— Hele bir onu bulalım da, dedi Swanee sert bir sesle, gerçeği itiraf ettiririz nasıl olsa.

— Niçin kendinizi bu işe bu kadar verdiniz? diye sordu Malko. Sizin davanız değil, yaptıklarınız için para da almıyorsunuz. Hayatınızı niçin tehlikeye atıyorsunuz?

— Colombo'da sıkılıyorum, dedi Swanee. Hem herkesin uğraşabileceği bir davaya ihtiyacı vardır. Siz de Amerikalı değilsiniz...

Malko'nun yüzünde yorgun bir gülümseme belirdi.

— Hayır, ama ben de lüks delisiyim. Şatomu tamamlayabilmek için CIA'da çalışıyorum. Bu da benim davam.

Birden, Svvanee ona yaklaştı. Ağzı Malko'nun ağzının kenarında dolaştı, sonra diliyle dudaklarını okşadı. Malko'yu ensesinden çekti, ikisinin de nefesleri tükeninceye kadar öpüştüler. Kısa elbisesi Malko'ya ilk defa

esmer ve düzgün bacaklarını görebilme imkânını tanımıştı. Malko elini yumuşacık derisine değdirdiğinde, Swanee gerginleşip uzaklaştı.

— Benimle sadece rengim yüzünden bir deneye kalkışmanızı istemiyorum, dedi. Beyaz derili olsaydım, beni arzulamazdınız...

Kompleksler nerelerde saklanıyordu?..

— O halde niçin beni öptünüz? diye sordu Malko.

Swanee hafif bir el hareketiyle saçlarını düzeltti.

— Çünkü, sanırım size aşık oldum.

*

**

Raj Butpitya mercimek tabağını kenara bırakıp, en iyi silahı olan yivli av tüfeğini yatağın altından çıkarmaya çalıştı. Üç metre uzaktan ateş edildiğinde korkunç etkili oluyordu. Küçük fotoğraf atölyesinde boğucu bir sıcak vardı ve bazen Raj bile içinde bulunduğu duruma dayanamayacak hale geliyordu. Ama burası onun iniydi ve en güvenli yeri idi. Üstelik, York Caddesi'ne iki adım mesafedeydi.

Tedbirli olmaya çalışarak merdivenleri inip, sanki arkasını görebilecekmiş gibi kapıya baktı. Bu geç vakitte kim gelebilirdi? Onu tanıyanlar kapıyı yavaşça tıklatırlardı, hiç böyle vurmazlardı.

Çabucak masanın yanında kümelenmiş kurumuş balıkların üzerine bir örtü attı. Fazla gürültü çıkarmadan kapıya yaklaştı.

— Kim o?

İngilizce konuşmuştu. Biraz sonra bir kadın

sesi cevap verdi:

— Diana.

Raj kulaklarına inanamadı. Diana, hem de bu saatte! Tüfeğini eski gazetelerin üzerine bırakarak kapıya atıldı. Kendisine gizemli bir hava veren siyah kare gözlüklerini takmadığına pişman olmuştu.

Diana kapının eşiğinde duruyordu. Raj onu iyice hırpalanmış görünce hayretle bağırdı.

Genç kadın başarabilirmiş gibi gülümsemeye çalıştı.

— Yok bir şey. Sadece biraz korktum.

Holden geçip yatağın bulunduğu bölüme çıkan dik merdivenleri tırmanmaya başladı. Raj da bacakları titreyerek onu takip etti. Diana yere yapılmış yatağın kenarına çöktü. Elbisesi yukarıya sıyrılıp beyaz külotunu açıkta bıraktı. Sri Lankalının açgözlü bakışlarını anlamamazlığa gelerek, hiçbir şey olmamış gibi davrandı. Adamın göğsü çıplaktı. Bunun kadınları heyecanlandırıldığını duymuştu. Esmer teni terle pırıl pırıl parlıyordu. Dudaklarını yalayıp mercimek tabağını kenara itti. En delice rüyalarında bile, o ulaşılmaz diye düşündüğü Diana'nın evine gelebileceğini görmemişti. Genç kadın bir sigara yakıp yavaşça dumanını üfledi. Acınacak haldeki odaya kendini alıştırmaya çalışıyordu. Ne ararsan vardı: Kameralar, sandıklar, kâğıtlar, makine ayakları. Birden odanın kurumuş balık koktuğunu farkettiler.

— Burada kurumuş balık mı var?

Raj bir kahkaha patlatıp istif edilmiş balıkların yanına gitti.

— Yiyor musunuz bunları?

Raj neşeyle bir bıçak kapıp balıklardan birini uzunlamasına yardı. Elini içine sokup küçük plastik bir torba çıkardı ve Diana'nın kucasına attı.

İçinde ufak, mavi taşlar vardı. Başını adama doğru kaldıran Diana:

— Nedir bunlar? diye sordu.

— Safir, dedi Raj. Çok kıymetlidir. Onları kaçak olarak çıkarıyoruz. Milyonlarca rupi değerinde.

Kurnazlığından gurur duyuyordu. Fakat Diana'ya ikram etmek için bir bardak birası bile yoktu. Birden, genç kadının fikir değiştirerek gitmesinden korktu. Hemen yatağa, onun yanına geldi.

Diana yüzünü adama çevirdi.

— Raj, sizden bir şey rica edeceğim. Birkaç gün boyunca burada kalabilir miyim?

Raj kalbinin yerinden fırlayacağını zannetti. Neden diye de sormadı.

— İstedığınız kadar kalabilirsiniz, dedi boğuk bir gevelemeyle.

Başka bir şey söylemeye cesaret edemeyerek ateşli gözlerle Diana'ya bakıyordu. Diana bu perişanlığının belki ona birkaç gün kazandırabileceğini düşündü. Hiç de seksi görünmüyordu...

Fakat Raj, biraz tereddüt ettikten sonra elini kalçasının üzerine koydu. Parmakları yumuşak tenine gömülmüştü. Beklemeye cesareti yoktu. Harikulade güzeldi. Bu ufacık dokunuş bile, Diana'nın iğrenerek titremesine yetmiş, içinden hemen kalkıp gitmek gelmişti.

Ama nereye gidecekti?

Raj cesaretlenerek kalçasını bıraktı ve daha yukarıya, göğüslerine çıktı. Diana sırtını duvara dayamış, nefesini ayarlamaya, çığlık atmamaya çalışıyordu.

Raj'ın damarlarında ateş akıyordu. O an Diana, gündüz vakti bankayı soymasını istese, yapardı. Arzudan tir tir titriyordu.

Öbür eli yavaşça genç kadının bacaklarından baldırlarına geldiğinde soluğu kesilmişti. Diana inleyince, daha da cesaretlendi. Göğsünü tutan eliyle onu iterek yatağa uzattı.

Diana gözleri açık, her şeye boyun eğiyordu. Ümitsizce Serge'yi düşündü. Bütün bu iğrençliklere Serge için katlanıyordu. İnlemesini zor tuttu. Raj baldırlarını ovmaya başlamıştı. Pantolonunun fermuarının açıldığını duydu...

Diana olacağa boyun eğdi. Şu anda Raj Butpitya'ya çok ihtiyacı vardı.

XI. BÖLÜM

— Bu akşam size ateş eden adamlarla buluşacağız, dedi Swanee. ismi Ramasui. 27 yaşında ve Ulu Zahir'in tarikatına bağlı.

Malko boğazını yakan pirinç rakısından bir yudum içti. Bir şişe şampanya için dünyanın parasını ödeyebilirdi. Yavaş yavaş Siva'nın varlığına bile alışmış, fakat o acılı yemeklere hâlâ alışmamıştı. Genç parya her zamankinden güzeldi. Kırmızı sarisiyle peri kızlarını andırıyordu. Elindeki en ufak yüzük bile, normal şartlarda çalışan halktan birinin bir asırlık kazancı değerindeydi. Şimdiye dek hiç bu denli zengin bir iş arkadaşı olmamıştı...

Bu kadar ulaşılmazına da rastlamamıştı.

Henüz onun sadece ağzını ve göğüslerini tanıyabilmişti. Artık bazı değişikliklerin başlamasını kaçınılmaz görüyordu.

O olmasaydı, Sri Lanka'da ne yapacağını bilemezdi. James Kent'i yarın gömeceklerdi. Tören çok sade olacaktı. Kent'in işlerini yardımcısı devralmıştı. Çarpışmalardan çok, istatistiklerle uğraşmayı tercih eden genç bir üniversiteliydi. Malko'ya hiçbir yardımda bulunamazdı. Washington takviye göndermeye karar verene kadar da, bu yemeklerle çoktan zehirlenmiş olurdu!

Neyseki, Swanee vardı.

— Ciddi mi konuşuyorsunuz?

Genç kadın bacaklarını altına alıp elindeki fıstığın kabuklarını ayıklamaya çalıştı.

— Çok ciddiym, dedi. Pitti-Pitti onu bulmuş. Manastıra bir sürü dilenci yollamıştı. Rahipler dışarıya atamamışlar. Onlar da size ateş edeni görmüşler. Gerisi kolay halledildi. Bizimle konuşmayı kabul etmezse, polise haber vereceğimi söyledim...

Malko saflıkla yerinden sıçradı.

— İşe polisi karıştırmayın...

Swanee gülümsedi.

— Arkadaşım Siri Colombo Komiserliği'ne her yıl binlerce rupi verir. Sorunlarla karşılaşmasın diye...

Malko verandadaki koltuğa rahatça yerleşmiş olan Swanee'ye bakıyordu. Gözlerinde hayranlık vardı.

— Siz tehlikeli bir kadınsınız... Ya şu Siva'nın boynunu koparır da size tecavüz edersem ne olur? Çeşitli kadınlar üzerindeki tecrübelerimi genişletmek isteyebilirim...

Genç kadın soğuk bir tavırla gülümsedi.

— Havaalanına kadar bile gidemezsiniz. Pitti-Pitti sizi bırakmaz.

— Buna gerçekten inanıyor musunuz?

— Dilencileri sizi parça parça eder. Gözlerinizi oyarlar, sonra da cesedinizi nehirdeki timsahlara atarlar. O dilencilerin kaybedecek hiçbir şeyi yok. Buradaki tek ümitleri, öldükten sonra soylu bir hayvanın vücuduna girebilmek. Kobra, fil gibi...

Konuşma kızıışmıştı.

— Peki, Diana ne oldu? diye sordu Malko.

Swanee durgunlaştı. Evine gidip gitmediği-

ni iki kez kontrol etmişti.

— Henüz bilmiyorum. Kayboldu.

— Raj'ı da araştırdınız mı?

— Tabii. Fakat onun evine girmek çok zor. Belki de orada saklanıyordun Öğreniriz. Pitti-Pitti'nin adamları evi gözetliyor.

Malko saatine baktı. Pirinç rakısından bir yudum daha aldı. Tabii buzlandırılmış votkayla bir tutulamazdı, ama...

Saat bir buçuktu. Sıcak iyice bunaltmaya başlamıştı. Konsolosluğa giderek Washington'a teleks çekmesi gerekiyordu. Bir gün önce esrarengiz rahibin fotoğraflarını göndermiş, cevap bekliyordu.

Kalktı.

— Konsolosluğa gidiyorum. Altı sıralarında Gaile Face'e gelip bir şeyler içmek ister miydiniz? Sonrada rahibibulmaya gideriz, dedi.

Hâlâ inanacağı gelmiyordu. O beyaz adam ormanın ortasındaki manastırda ne yapıyordu? Herkesi bölgeden uzaklaştırmak için ölüme bile başvuruyordu! Ne olursa olsun, Doğu casusu olan Diana'nın sevgilisi olması şaşırtıcıydı.

Malko aklını yitirecek gibiydi. Bu cinayetlerin sebebini anlayamıyordu.

Villadan çıkarken, bir hurma ağacının gölgesinde Pitti-Pitti'yi gördü. Böylece Swanee'nin blöf yapmadığını anlamıştı.

*

**

İvan Gonçarof dalgın gözlerle Moskova'ya gidecek malların listesine bakıyordu. Harekete geçmek için iki saat otuz dakikası vardı. Vereceği karar ne olursa olsun, tehlikeyi göze

almak zorunda kalacaktı. Gerçekten, Rus ruleti oynuyordu. Bir ara camdan dışarsını seyretti. Belki karşı tarafın, kendisiyle aynı işi yapan adamının da benzer problemleri vardı.

Moskova'ya teleks gönderip cevabı beklemesi çok uzun sürerdi.

Sovyet Rusya'nın Sri Lanka'daki geleceği, vereceği karara bağlıydı. Gerçi durumundan hoşnuttu. Ama öte yandan da korkudan her yanı buz kesiyordu. Yanılırsa, geriye dönüş imkânsızdı.www.cizgiliforum.com

Ceketini çıkartıp kravatını gevşetti. Sonra masanın hep kilitli olan bir çekmecesinden uzun bir susturucu çıkardı, cebine attı. Yardımcısı Valinin'e Rusça:

— On dakika sonra dönerim, dedi.

Aeroflot'un haftada sadece iki uçuşu vardı. Bu kadarlık ayrılması işleri altüst etmezdi. Zaten bütün Sovyet görevliler Yarbay İvan'ın Sri Lanka'da bu iş için bulunmadığını biliyordu.

Ivan güneşe çıkınca Flower Caddesi'ndeki elçilikte çalışan beş yüz Rusu düşündü. Yerlileri pohpohlamaktan, Çinli meslektaşlarını çekiştirmekten başka işe yaramazlardı. Bütün pis işler de kendisine kalırdı tabii.

Sivilceli bir çocuğun yolunun üzerine çıkmasıyla az kalsın düşecekti. Çocuk ellerini uzatmış, yalvaran bakışlarla bakıyordu.

Küfredip yoluna devam etti.

*

**

Diana eski arabayı manastırın birkaç metre ilersine bırakarak, yoluna yürüyerek devam etti. Kendi kendine arabanın tekrar çalışıp

çalışamayacağını soruyordu. Her sarsıntıda bir vidası eksiliyordu. Fakat Raj Butpitya ancak bunu bulabilmişti. İki günden beri adamın leş gibi evinden ilk defa ayrılıyordu. İlk yaptığı şey şehrin ılık havasını büyük bir zevkle ciğerlerine çekmek olmuştu.

Manastırın kapısına gelince, yine korkuya kapıldı. Olamazdı, kâbusta gibiydi.

Dizlerinin titremesini önlemek için durmak zorunda kaldı.

Küçük tahta kapıyı birkaç kez yumruklayıp bekledi. Uzun bir zaman sonra, kapı kanadı açıldı. Temkinle kendisine bakan ihtiyar bir rahip belirdi. Her yanını gösteren kısacık bir etek giymiş bu sarışın kızın Budist olduğu düşünülemezdi bile. Diana kurumuş boğazını temizleyerek birkaç kelime söylemeye muvaffak oldu.

— Ramasui, lütfen?

Karşısındakinin anlamadığını görünce, bir kâğıt çıkarıp Sengalce yazdı ve yaşlı rahibe uzattı. Adam anlayınca başını sallayıp, Diana'yı kumlu avluya aldı. Karşıda Dagoba duruyordu...

Rahip Diana'yı güneşin altında bırakarak binalardan birinde kayboldu. Diana'nın bacaklarından, alnından, göğsünden ter süzülüyordu. Bütün kalbiyle bir yanlışlık olmasını diliyordu.

Ne olursa olmasını, fakat Ramasui'nin gelmemesini istiyordu.

Korkuyla sıçradı. Tam arkasındaki kapı açılmıştı.

İhtiyar rahip içeri girmesini işaret etti. Koridordan geçerek bir avluya geldiler. Burası küçük bir tropikal bahçeydi. Diana, ağacın

altında ayakta duran rahibi farketti. Tek kelime etmiyordu. Görünüşe bakılırsa, o da Diana kadar korkuyordu. İhtiyar rahip onları bırakarak koridorda kayboldu.

Diana rahibe doğru yürüdü. İçindekileri yüzüne aksettirmedikine kendini inandırmaya uğraşıyordu...

— Sizi götürmeye geldim, dedi.

— Nereye?

Ramasui ışığa çıkarılmış gece kuşları gibi gözlerini kırıştırtıyordu.

Diana gülümsemek için kendini zorladı. Halbuki içinden çığlık atmak, kendini kurtarmak geliyordu.

— Orada güvenlikte olacaksınız. Arabayla gideceğiz.

— Gelirim, dedi rahip.

— Elbiseniz, diye gösterdi parmağıyla. Sadece bir tek omzunuzu örtmelisiniz.

Rahip anlamayınca, yanına yaklaşip omuzlarından birini açmaya çabaladı. Fakat adam debelenip yüzünde sersemlemiş bir ifadeyle kaçtı. O kadar da önemli değildi... Onları çok az kişi bir arada görecekti.

— Gidelim, dedi gözlerini kaçırarak.

Yeniden titremeye başlamıştı. Biraz sakinleşebilmesi için, derin derin nefes alması ve Serge'nin siyah gözlerini hayal etmesi gerekti.

Ramasui uysal uysal onu izliyordu. Koridordan geçip kumlu avluya geldiler.

Diana'ya kapıyı açmış olan ihtiyar rahip onları bekliyordu. Arkalarından kapıyı yine kapattı. Güneş çok kızgındı. Ramasui arabanın içine yerleşti. Diana yolu kontrol etti, anormal denebilecek hiçbir şey gözük müyor-

du. Arabayı çalıştırdı.

İki yanı ormanla kaplı dümdüz yolu aştı. Solda bir açıklık belirdi. Bir fil odunları çekiyordu.

Yol ıssızdı.

Diana birden yavaşladı. Ramasui demir çerçeveli gözlüklerini genç kadına çevirdi.

— Lastiğim patladı, dedi Diana.

Kalp atışlarının arabayı bile titrettiğini düşünüyordu. Sıcağa rağmen ağzı kurumuştı ve titremelerini artık kontrol altına alamıyordu. Halbuki gelirken koca bir bardak pirinç rakısı içmişti. ,

Arabayı durdurduktan sonra aşağı inip arabanın etrafında döndü. Asfalt sıcaktan yanıyordu. Bir bisikletli yanlarından geçti. Diana arabanın arkasında durarak adamın uzaklaşmasını bekledi. İçinde, hendeği atlayarak ağaçların arasına dalmak ve sonsuza kadar kaybolmak için korkunç bir arzu duydu. Artık bekleyemezdi. Gözlerini bir an kapattıktan sonra, açık kapının yanına geldi. Ramasui kıpırdamamıştı. Kendi koltuğunu itti. Altında, içinde aletlerin bulunduğu bir torba vardı.

Elinitorbaya soktu ve tabancayı çıkardı. Ramasui çok geç dönmüş, susturucunun siyah ucu boğruüne çoktan dayanmıştı. Diana gözlerini kapatarak tetiğe bastı. Susturucuya rağmen, patlama kulaklarını sağır etmişti. Ama o tetiğe basmaya devam etti. Gözlerini ancak tabanca boşaldığında açtı. Ramasui öne eğilmiş, gözlükleri yere düşmüş, başını ön panele dayamıştı. Safran rengi elbisesinin üzerindeki kan lekesi gitgide yayılıyordu.

Diana tabancayı aldığı yere attı. Kapıyı

çarparak arabadan atladı. Kusmak, için hendeğe ulaşmayı bile bekleyemedi. Midesi sarsıntılarla boşalıyordu. Köpekler gibi ulumak istiyordu. Serge ortadan kaybolmuştu. Ondan artık sadece adam öldürtmek için faydalanıyorlardı. Her gün bir parça daha alçalıyordu.

Sonunda arabaya dönebildi.

Yol hâlâ ıssızdı. Filler tarafından çekilen odunların sesinden başka bir ses duyulmuyordu. Genç kadın sağ kapıyı açtı. Rahip dışarı kayarak kafasını asfalta çarptı. Diana o kadar korkmuştu ki, neredeyse adamı orada bırakacaktı. Sonra koltuk altlarından kavrarak, hendeğe yuvarladı. Artık kıpırdamıyordu. Genç kadın her yanının titrediğini hissetti. Yine bir mide bulantısıyla sarsıldı. İvan'ın son sözleri beyninde yankılanıyordu:

— Özellikle, diri bırakmamaya dikkat edin. İşini tamamen bitirmeden geri dönmeyin!

İpnotize olmuş gibi, sabit bakışlarla arabaya geri dönüp silahı aldı. Boş şarjörü çıkartarak dolusunu yerleştirdi. Sonra yine hendeğe geldi. Ramasui'nin yanına diz çöktü. Titreyerek susturucunun ucunu ensesine dayadı ve tetiğe bastı.

Metalik bir ses duyuldu. Silah çalışmadı.

Biri araba homurtusu duyarak başını kaldırdı. Beş yüz metre ilerde rengârenk bir otobüs virajı dönüyordu. Diana paniğe kapılarak hendekten ayrıldı ve arabaya koştu. Yoldan rahibin vücudu farkedilmiyordu. Tabancayı döşemeye atmıştı. Otobüs gelmeden arabayı çalıştırmayı başardı. İçerde tek başına bağıırıyor, ağlıyordu. Sinir sistemi

mahvolmuştı. Dikiz aynasından aracın hendeğin yanında yavaşlamadığını gördü.

Robot gibi Kandy istikametinde ilerledi, sonra bir köyden döndü. Artık korkamıyordu. bile, aklından ölmek üzere olan rahibin çökmüş yüzünü silmeye, çalıştı. Ramasui'nin yattığı hendeğin yanından tekrar geçerken şüpheli hiçbir şey görmedi.

Tam Colombo'ya girmek üzereyken döşemeye yayılmış mermi kovanlarını farketti. Yeniden paniğe kapıldı. Hemen durdu, titreyen elleriyle kovanları toplayıp çantasına attı.

Serge memnun olabilirdi. Onu gerçek bir katil yapmıştı. İvan susturucuyu silaha taktığında, ona soğukkanlılıkla hiç kimseyi öldüremeyeceğini söylemişti.

Sonra, sanki Serge uzaktan onu kumanda ediyormuş gibi emirlere boyun eğmişti. Şimdi artık geriye dönemezdi

Tekrar Raj'ın evine dönerek saklanması gerekiyordu. Beklemesi lazımdı. Serge'nin insanlıkdışı bir başka emir daha vermesini beklemesi lazımdı.

Diana hiçbir engelle karşılaşmadan arabayı bulmuş olduğu yere bıraktı. Sonra yürüyerek Pettah sokaklarından birine daldı. Raj onu bir başka sığınağında bekliyordu.

Arabadan çıkmadan önce susturucuyu tabancadan çıkarmış, silahı çantasına sokmuştu. Yılların katili gibi davranıyordu. Ümitsizce Serge'yi düşündü, vücudu arzuyla yanmaya başlamıştı. Bari onu görebilseydi.

Bari tamamen batmadan, bir kez daha onunla olabilseydi.

Yan yan bakan bir garson bitkin bir halde Malko'ya yaklaştı. Kırk beş dakika önce Malko ıhlamur ısmarlamıştı. Bir an Gaile Face'de ıhlamur kalmadığını söylemeye geldiğini sandı...

Hiçbir şey yoktu ki.

Etrafta yokluğu çekilmeyen tek şey hamamböcekleri gibi kaynayan ve onlar kadar sessiz olan adamlardı.

— Bayan sizi istiyor, dedi garson.

Sonra, İngilizce konuşmaktan bütün gücü tükenmiş gibi, geri döndü. Malko kalktı. Saat dörttü. Swanee erken gelmişti, hiç böyle yapmazdı. Elçilikten döndükten sonra, kendini Gaile Face'in sakın ve yemyeşil bahçesine atmıştı. Önünde Hint Okyanusu'nun gri suları beton sete vuruyordu.

Swanee kasiyerlerin kınayıcı bakışları altında yerinde duramıyordu. Saba Melikesi gibi makyaj yapmıştı. Erguvan rengi sarisi göğsünü ve kalçalarını sımsıkı sarmıştı. Elleri yüzüklerinin altında kayboluyordu. Saçları topluydu. Gaile Face'deki gösterişsiz yaratıklara tepeden bakıyordu.

O Svvanee idi, orospuydu, ama yine de Colombo'nun en fazla yüzüğe sahip olan kadınıydı.

Malko koridorda belirdiğinde, hemen ona doğru ilerledi.

— Çabuk, Ramasui tabancayla vurulmuş...

Malko soğuk düşün altına sokulmuş gibi oldu. Sonunda canlı bir tanık bulabilseler çok sevinecekti.

— Eğer öldüyse fazla bir şey yapamayız.
Swanee, Malko'yu kolundan çekti.

— Henüz ölmemiş, dedi. Belki de konuşabilir.

Siyah Mercedes kapının önünde bekliyordu. Swanee direksiyona oturdu ve uçurtmalarıyla oynayan çocukların yanından hızla geçti.

— Nerede? diye sordu Malko.

— Uzakta değil. Maradana yolundaki bir tapmakta. Kandy yolunun kenarında köylüler bulmuşlar. Yarası ağırılmış. Umarım geç kalmayız.scanned by darkmalt1

— Niye hastaneye götürmemişler?

Swanee başını salladı.

— istememiş. Son bir kez daha dini bir yerde bulunmayı arzu etmiş. Her şeyin bittiğini hissetmiş olmalı.

Ne garip ülkeydi! Doğulular ölümü hep hor görüyorlardı. Belki bu da başka bir hayat anlayışydı... Belki de doğru olanı buydu...

Malko, Svvanee'nin pedallar üzerindeki ayaklarının hareketlerini izledi. Bu kadar özenli, soylu ayaklara rastlamamıştı.

Birden sağ ayak frene bastı.

*

**

Küçük bir bahçede, ağaçlıklı yolun gerisindeki bir tapmağa varmışlardı. Tam ortada Dagoba duruyordu.

— Ramasui Dagoba'nın öbür tarafında, dedi Swanee.

Dagoba'nın içinde ilerlemeye devam ettiler. Bir rahip hasırın üzerine uzanmıştı. Gözleri kapalıydı, burun delikleri sıkışmış, rengi bembeyaz olmuştu. Yanına iki adam çömel-

misti. Biri geniş bir palmiye yaprağı sallıyordu. Malko'yu gören iki adam, tehditkâr bir ifadeyle yerlerinden kalktı. Swanee kendi dillerinde bir şeyler söyleyerek onları yatıştırdı. Adamlar da aynı dille karşılık verdiler.

— Yaşıyormuş, dedi Swanee. Birkaç dakika önce konuşmuş.

Malko rahibe baktı. Ona ateş eden adamdı. Yüzü garip bir biçimde beynine kazınmıştı, yanılmasına imkân yoktu.

— Doktor yok mu? diye sordu. Bu adam ölecek.

Swanee iki muhafıza bir şeyler sorduktan sonra, tercüme etmeye başladı:

— İstemiyormuş. Köyde kanamayı durdurmak için otlarla pansuman yapmışlar. Öleceğini biliyor. Dua etmeye sık geldiği bu kutsal yere getirilmesini istemiş.

Konuşmalarını duyan rahip gözlerini açtı. Malko'ya baktıktan sonra, yüzündeki ifadeyi değiştirmeden tekrar kapattı. Belki de onu tanımamıştı... Ağzının etrafında kırışıklar belirdi, sanki acısı fazlaşmıştı.

— Çabuk, diye yalvardı Malko, ona sorun. Birazdan ölecek.

Swanee yaralının yanına çömeldi, can çekişen adamın omuzlarını sarstı. Sesi o kadar yumuşaktı ki, Malko anlamakta güçlük çekiyordu.

Hemen sonra rahibin boğuk sesi kulaklarında çınladı.

Svanee başını kaldırıp Malko'ya tercüme etti:

— Onu bir beyaz öldürmüş. Manastıra, Ramasui'yi aramaya gelmiş.

Svvanee ile Malko aynı şeyi düşündüler. Diana katletmeye devam ediyordu. Ama niçin?

— Biraz daha konuşun, dedi Malko. Bana niye ateş ettiğini sorun...

Svvanee tercüme etti. Rahip önce cevap vermedi. Sonra sızlana sızlana birkaç cümle söyledi ve gözlerini kapattı.

— Bağlı olduğu tarikatın başkanı emretmiş. Başka bir şey söylemek istemiyor.

Malko diken üstündeydi. Ölmek üzere olan rahip mutlaka sırrın bir kısmını biliyor olmalıydı, ama ona nasıl itiraf ettireceklerdi? Ölümün eşiğindeki bir insana işkence yapamazlardı...

— Israr edin. Fazla vaktimiz yok.

Birden adam kasılarak elbisesini tırmalamaya başladı. Gözleri fırlamış, vücudu titremelerle sarsılır olmuştu.

Svvanee adamın kulağına eğilip uzun süre konuştu. Mucize eseri, rahip hayata geri dönmüş gibi oldu. Ağzından kelimeler dökülmeye başladı. Malko Swanee'nin yüzüne şaşkınlığın iyice yayıldığını gördü. Rahip hiç durmadan konuşuyor ve lafı kesmek istemiyordu. Birden konuşma bitti. Gözleri yine kaymıştı. Bir hıçkırık duyuldu, ağzı açık kaldı ve başı arkaya düştü.

Svvanee doğruldu.

— Ona ne dediniz? diye sordu Malko.

— Doğruyu söylemesi gerektiğini, Buda'nın onu ancak o şartla affedebileceğini, yoksa soylu bir hayvanın vücuduna giremeyeceğini söyledim. Bir kobra, bir fil, ya da bir inek olamazsın dedim...

Kalıp değiştirme hikâyesine nasıl da inanıyorlardı...

— Sonra?

Başını salladı.

— İnanılmaz bir şey! Ama doğruyu söylediğinden eminim. Böyle bir şeye hayatta inanmazdım. Sizi öldürme emri Kandy'deki manastırdan çıkmış. Ulu Zahir, rahibe sizi öldürürse en yüksek manevi mertebeye ulaşacağını söylemiş.

Malko kulaklarına inanamadı.

— Fakat o adamın yapmak istediğı nedir? Budistlerin şiddet hareketlerinden hoşlanmadıklarını sanırdım. Beni niçin öldürecekmiş?

— Ramasui bilmiyordu bunu. Şefi sadece sizi öldürerek Budizme hizmet edebileceğini söylemiş.

Sesini alçaktı.

— Ramasui'nin söylediklerine bakılırsa, yabancılar Ulu Zahir'e Buda'nın gerçek dişlerinden birini vermeye söz vermişler. Bu da en kutsal şeylerden biridir. Bu amaç uğruna, Ramasui cinayet işlemeyi kabul etmiş...

Malko genç kadının alay edip etmediğini anlamak için dikkatle bakıyordu. Fakat kadın çok ciddi görünüyordu, ölünün zambak çiçeklerinin ve buhurun kokusuna karışmış kokusu, başını döndürüyordu. Çıldırarak haldeydi.

Buda'nın Dişi!.. O da ne demekti?

— Kandy'de, diye anlattı Swanee, çok tanınmış bir tapınak var. İsmi Diş Tapınağı. Orada yüzlerce senedir Buda'nın bir diş muhafaza ediliyor. Tabii, dişin koruyuculuğunu yapan rahipler bu işten çok büyük maddi ve

manevi yarar sağlıyorlar. Adanın her yanından, hatta Hindistan'dan bile ziyaretçiler geliyor. Ulu Zahir gözü hep yükseklerde olan bir adamdır. Eğer o da Buda'nın Dişi'nin bulunduğu bir tapınak kurarsa, etkisi diğer bütün tarikat başkanlarınıninkini geçecek...

Malko tam olarak anlamamıştı.

— Peki Buda'nın kaç dişi var?

— Üç ya da dört sanırım. Çinlilerde de bir tane var. Pekin'de tutuyorlar.

Aslında bu meslekte her türlü sürprize hazırlıklı olmak gerekirdi. Önlerinde bir gürültü oldu. Bir kadın kobraya hintkirazi getirmişti.

Malko kendisini öldürmeye kalkışan rahibe son bir kez daha baktı.

Artık onu sadece zavallı bir insan olarak görüyordu. Bir sürü ahlaksız insan tarafından oynatılmış, sonunda da öldürülmüştü.

— Gidelim, dedi Malko.

Koku yüzünden kusacak hale gelmişti.

Kobranın önünde secde eden kadının etrafından dolaşarak basamakları indiler.

— Dişi elde etmişler mi? diye sordu Malko Mercedes'e geldiklerinde.

— Bunu da bilmiyordu. Yerine yerleştirilmesi için büyük törenlerin düzenlenmesi gerekirdi...

— Sanırım Kandy'ye gidip bakmam yerinde bir davranış olur.

Svaneer birden endişelenmiş gibi irkildi. Halbuki genelde kendinden çok emin bir kadındı.

— Kandy'de Ulu Zahir çok güçlüdür. Bütün rahiplerini sizi öldürmeleri için kullana-

bilir. Böyle bir amaç uğruna her şeyi yapabilirler.

Malko siyah gözlüklerini çıkardı.

— Durumu lehimize çevirmenin çok basit bir yolu var...

— Nedir?

— Kutsal dışın bulunduğu yere giderek işe el koymak.

XII. BÖLÜM

ABD Büyükelçiliği'nin giriş katındaki teleks hiç durmadan bir şeyler yazıp duruyordu. Malko büyülenmiş gibi, beyaz bandın üzerindeki yazıyı okudu:

"Helmut Stuben, Leipzig doğumlu. 1960'tan 1964'e kadar General Yankeviç'in emrinde HZDV'de çalıştı. Amiral Canaris'in asistanı oldu.

HZDV, genellikle Afrika ve Asya'ya gönderilen Doğu Alman ajanlarına sahte belgeler tedarik eden servistir.

1966'da Helmut Stuben Paraguay pasaportuyla Paraguay'a gitmiş, pasaport numarası 3948653'müş. Bu belge de Serge diye bir başka isim daha varmış.

23 Ekim 1967'de Helmut Stuben Arjantin'den hudut dışına çıkarılmış. Çıkarılma nedeni komünizm propagandası yapmasıymış.

İki yıl boyunca izine rastlanmamış, sonra Küba'da ortaya çıkmış. Birleşik Devletler'e ve Kanada'ya yerleşecek olan Kübalı örgütlere yardım ediyormuş. Storkely Carmichael ile Cezayir'e ve Afrika'ya pek çok kez seyahat yapmış.

Helmut Stuben, Serge ve Jorge takma adlarını da kullanıyormuş. Çok iyi İngilizce ve İspanyolca konuşuyormuş. Üniversite mezunu

ve bekarmış.

önemli bilgiler: açık tenli, yay kaşlı..."

Malko telekten kâğıdı aldı. Diana'nın'Sri Lanka'daki aşığı bir Doğu Alman, Bir Rus müttefiki, bir profesyonel çıkmıştı. Şeceresine bakılırsa dinle hiçbir alakası olmadığı anlaşılıyordu... Manastırda yaşıyorsa, bunu ıslah olma amacıyla yapmadığı kesindi. İşler biraz yoluna girmişti. Malko koridordan geçip konferans salonunun kapısını vurdu.

Hal Dart James Kent'in görevine vekâlet ediyordu. Deniz ve kara ataşeleriyle Malko'nun tanımadığı iki görevli masanın etrafında toplanmışlardı. Hepsi de Helmut Stuben hakkında gelen teleksi öğrenmişlerdi. İlk olarak kara ataşesi Malko'ya bakmadan konuşmaya başladı:

— Sanırım, işler bu hale geldikten sonra Gizli Servis'in emirlerini beklemek ve Sri Lanka polisini durumdan haberdar etmek lazım. Bütün ipuçlarını da onlara vermemiz şart.

Görünüşe bakılırsa CIA'nın faaliyetlerinden pek memnun değildi. Malko görüşlerini belirtemeden, konuşmaya bir sivil karıştı:

— Ben aynı fikirde değilim, albay. Sri Lankalılar önlerine dünyanın bütün delilleri de serilse, Budistlere hiçbir şey yapmazlar. O zaman da rakiplerimiz çalışmalarını, ne olursa olsun durdururlar... Budistler Helmut Stuben'in kötü düşüncelerden kendisini arındırdığını söylerse, biz ölüm tehlikesiyle bile karşılaşabiliriz... Zaten tam bir delil gösterebilmek imkânsız.

— Lafı açılmışken, diye kesti deniz ataşesi,

ne yapmaya uğraşıyorlar?

Herkes Malko'ya döndü. Büyük sır merak konusu olmaya başlamıştı. Gözler CIA ajanının üzerindeydi. Malko gözlüğüyle oynuyordu.

— Şimdilik hiçbir şey bilmiyorum, diye itiraf etti. Fakat kuşkusuz çok önemli bir konuyla uğraşıyorlar. Yoksa bu derece ileri gitmezlerdi...

Üzerinde daha fazla araştırma yapmadan dışten bahsetmek istemiyordu. Karşısında-kilerin kahkaha krizine tutulmaları hoşuna gitmezdi.

— Bana birkaç gün daha verirsiniz, araştırmamı ilerletebileceğimi sanıyorum, dedi. Şu anda çok önemli kaynaklara sahibim.

Bu ölçülü sözlerden oldukça etkilenen görevliler, Malko'ya daha dikkatli bakmaya başladılar. Dişlerinin arasında bıçak tutan, kol ağızlarından kan damlayan biri gibi değildi. Hatta son derece ölçülü ve ağırbaşlı bir havası vardı. Eskiden CIA'nın yerine görev yapan OSS ajanları gibi masanın üzerine bomba bırakan serserilere benzemiyordu. CIA çok değişmişti.

Deniz atışesi boğazını temizledi.

— Sanırım Prens Malko doğru yolda. Bırakalım, ne istiyorsa yapsın.

Sivillerden biri masanın öbür yanından Malko'ya eğildi.

— Size çok rica ediyorum, dikkatli olun. Budistlerden kendinizi sakının. Buranın en güçlü kişileri onlar. Eee... şiddete başvurmayın. O zaman Sri Lanka Hükümeti ile aramızda çok büyük sorunlar çıkar.

Malko ona teminat verdi. Konuşma bitmişti. Ayağa kalktılar.

Çıkarken, deniz ataşesi yanında içini çekti.

— Rusların kıyıda köşede ne işler karıştır-dıklarını öğrenebilmek için bir aylığımlı seve seve verebilirdim...

Malko, Gaile yolunun korkunç güneşine çıktığında bile mutlu sayılırdı. Yavaş yavaş düğüm çözülmeye başlamıştı. Şimdi Serge'ye karşı kullanmak üzere bir şeyler bulmak ve rahipleri etkisiz hale getirmek gerekiyordu.

Kutsal eşyanın, Buda'nın Dişi'nin nerede olduğunu öğrenebilmesine ancak Swanee yardım edebilirdi.

Yine de Doğu Haberalma Servisi'nin önünde şapkasını çıkarması gerekiyordu. Çok şeytanca bir fikirdi. Birden bütün coşkusu kayboldu. Bu kez de işlerini çok iyi bilen profesyonellere karşı savaşıyordu.

Oyun oynamaya zamanı yoktu.

*

**

İvan Gonçarof Hint Okyanusu'nun çevrelediği Colombo'nun en büyük yeşilliğinde durmuş, öfkeden titriyor, Diana'ya en çok ne yapmaktan hoşlanacağını düşünüyordu.

Elleri direksiyonda kenetlenmiş, mafsalları bembeyaz olmuştu. Güney Afrikalının boğazını ne büyük bir zevkle sıkardı! Ta ki gözleri yuvalarından fırlayınca kadar. Bütün öğleden sonrasını karşılaştığı güçlükleri Moskova'ya anlatan bir rapor hazırlamakla geçirmişti. Tabii hepsinin de Serge'den kaynaklandığını bildiriyordu...

Fakat, bütün gayretlerine rağmen dipsiz bir

kuyuya yuvarlandığını hissediyordu. Durumu her gün biraz daha güçleşiyordu. Amerikalılar doğru iz üzerindeydiler, çok geçmeden Sri Lankalılar da uyanırlardı. Her şeyin sonunda da bütün günahın kefareti kendisi ödeyecekti.

Çektiklerinin arasına kokarcalar gibi bağırarak Ramasui'nin ölümüne kızan ihtiyar, zevk düşkünü tarikat başkanını katmıyordu. Onun sakinleşmesini sağlayabilmenin de tek bir yolu vardı.

Birden kapı açıldı ve Diana kendini içeriye attı. İvan farları bile yakmadan, hemen hareket etti. Gaile Face'in yanından dönüp Gaile yoluna girmeden Diana ile tek kelime konuşmadı, başını bile çevirmedi.

— Benim emirlerimi dinlemediniz, dedi öfkeden titreyen bir sesle.

Diana başını koltuğun arkasına dayadı. Gözlerinin altında mor halkalar belirmişti, çenesi titriyordu. On yıl ihtiyarlamış gibiydi.

— özür dilerim, dedi. Tabanca tutukluk yaptı. Çok korktum. Kimsenin beni görmemesi gerekiyordu.

Rus parmaklarını direksiyona vurdu.

— Boynunu taşıla, ya da dipçikle ezmek gerekiyordu. Onu bıraktığınızda yaşıyordu. Colombo'da bulundu. Amerikalıların ajanları da onu konuşturmayı başardılar. Bizim de muhbirlerimiz var...

— Bırakın beni, artık dayanamıyorum, iki gündür gözüme uyku girmedi. Gitmek, dinlenmek istiyorum. Artık saklanmaktan bıktım... Siz bir canavarsınız! diye bağırdı Diana.

Koltuğa gömülmüş, hıçkırıklarla sarsılıyordu. İvan dikiz aynasına baktı. Genç kadından kurtulmanın tam zamanıydı. Yavaşlayıp arabayı sağda durdurdu.

Diana aniden başını kaldırdı, elini kapı koluna koyarak koltuğun öbür kenarına kaydı.

— Beni öldürmek istiyorsunuz!

Sesi dokunaklıydı, gözlerini kırıştırtıyordu. İvan, Raj'ın ona esrar içirip içirmediğini merak etti. Silahı yoktu. Eğer kadın yola fırlar da bulunursa, felaket olurdu.

— Sizi öldürmeyeceğim, dedi en yumuşak sesiyle. Başıma bir sürü dert açtınız. Yine' de size, Serge'den bir mesaj getirdim.

— Serge'den mi?

Diana hareketsiz kaldı. İvan hayli rahatlamıştı. Kadın oltaya takılmıştı.

— Sizi bekliyor, dedi yavaşça.

Diana'nın gözleri parlıyordu. Kapıyı bıraktı.

— Nerede?

Rus gülümsedi. Nazikçe bir çocuğa gülümser gibiydi.

— O kadar kolay değil. Sizi ben götüreceğim. Sonra da ikiniz, birlikte Sri Lanka'yı terkedeceksiniz. Serge sıkıldı. Görevini bırakıyor. Bu da onunla birlikte Cezayir'de birkaç hafta geçirebilmeniz demektir:

Her kelime Diana'yı kadife gibi okşuyordu. Korkusu, yorgunluğu bir anda geçmişti. Böylece yaptıkları boşa gitmemiş oluyordu. Kendi kendine Rusun kalp atışlarını duyup duymadığını sordu. Şimdiden kendisini Serge

ile birlikte plajda görür gibi oluyordu.

— Ne zaman hareket edeceğiz?

İvan'ın yüzündeki gülümseme, bir büyük-babanınki kadar teskin ediciydi.

— Hemen. Ama önce sizden son bir iş isteyeceğim.

Diana kasıldı. İvan onu oyuna getirmişti. Bir an serap görüyormuş gibi olmuştu.

— Ne istiyorsunuz?

Sonunda yenilmişti. İvan sihirli kelimeleri fısıldamıştı. İçinden bir ses bunun da bir tuzak olduğunu söylüyordu. Ama Serge'nin gerçekten onu beklediğine, onun için hâlâ varolduğuna, serabın gerçek olduğuna inanmak istedi.

Rus bir sigara yaktı.

— Çok zor değil, dedi.

★

**

Raj Butpitya, Diana'nın yanına boylu boyunca uzanmıştı. Esmer derisi, kadının çilli teniyle kontrast oluşturunuyordu. Diana'yı seyre-dalmış, arzusunu devam ettirebilmek için yavaş yavaş kıpırdıyordu. En az beşinci kez sevişiyorlardı. Fakat Diana'nın vücudunu doyurmayı hiç başaramamıştı.

Stüdyoyu temizlemiş, eski dergi yığınlarını atmıştı. Ev eskisinden çok daha iyi bir durumdaydı.

Güney Afrikalının dışarı çıktığı o ender zamanlarda, sağa sola dönüyor, bir daha gelmeyecek diye endişeleniyordu. Yontulmamış beyni bile genç kadının onu sevmediğini, arzu bile etmediğini anlamıştı, ama aldırımı-yordu.

O "dokunulmaz" fahişelerin yanında, bu

harika bir şeydi. Diana'nın çok tehlikeli olduğunu da biliyordu. Raj, Ruslarla, Amerikalılara da aldırmıyordu, tek çekindiği rahiplerdi. Diana'nın geçen gün çıktığında bir rahibi öldürdüğünden de haberi vardı. Fakat ona korkunç derecede ihtiyacı olduğunu da unutamazdı. Raj da bu durumdan istifade ediyordu. Diana'nın başını üzerine eğdiğinde kadın sesini çıkarmadı. Zaten hiç karşı koymuyordu.

Raj Diana ile birleştğinde, bütün korkusunu unutuyordu. Onda bulduğu mutluluğa alışmıştı. Raj'a aklını kaybettiren, kısacık eteğin açıkta bıraktığı o uzun bacakların fakir evinde dolaşması hiçbir şeye değişilmezdi.

Erotik bir düşünceyle kendinden geçerek Diana'yı sımsıkı kendine çekti. Fakat kadın kendisinden kurtuldu. Sonra başını iterek Raj'ı kendisine bakmaya zorladı.

Gözleri soğuk ve sakindi.

— Raj, dedi, Svvanee'yi öldürmek gerekiyor.

Şimdiye kadar ona genç paryadan hiç! bahsetmemişti. Hiçbir zaman ondan birini öldürmesini istememişti. Şimdi o da eylemlere katılmak zorunda kalacaktı. Serseriler arasında hiç kimse, güçlü sevgilisi tarafından korunan Svvanee'ye elini kaldırmaya cesareti edemezdi.

Raj bir saniye tereddüt etti, sonra:

— İyi, dedi. Yaparız.

Bir kelime daha etmeye gerek yoktu. Hiçbir şey olmamış gibi sevişmeye devam ettiler. Raj korkusunu bastırmak için ümitsiz bir öfkeyle çırpınıyordu. Bir gün Diana gidecek ve tek

başına kalacaktı. İşte o zaman, Colombo dilencilerinin, Svvanee cinayetini ona çok pahalıya ödeteceklerinden emindi. Ama tartışmak istemedi.

O, Raj Butpitya, o sert serseri, on altı yaşında bir delikanlı gibi aşık olmuştu. Diana'ya aşıktı. Mükemmel göğüslerine, uzun bacaklarına, düz karnına aşıktı.

Sanki kaygılarını unutturmak istermiş gibi, Diana onu bütün gücüyle sardı, tırnaklarını boynuna geçirdi. Sevişmelerinin başından beri Raj ilk defa bir değişikliğin belirdiğini farkettili.

Uzun süre sonra, gangster ter içinde kalmış ve bitkin düşmüş bir halde gözlerini karanlığa dikerek düşünmeye koyuldu. Kadını öldürebileceği en hayırlı zamanı öğrenebilmek için, falcısını görmeye gitmesi gerekiyordu. Belki de aşağı tabakadan birini öldürdüğü için, Buda fazla kızmazdı.

Diana'ya dokunarak güven kazanmak için kolunu uzattı. Diana da uyurgezer gibi ona doğru sokuldu. Raj'ın bütün vücudu yine arzuyla canlanmıştı.

Yarın yeni bir gündü.

*

**

Svvanee ilk defa Malko ile Gaile Face'in bahçesinde buluşmayı kabul etmişti. Yine de yuvarlak masanın aralarında kalmasına özen göstermişti. Sanki Malko uyuklayan garsonların önünde ona tecavüz edebilirmiş gibi davranıyordu.

— Diana'yı bulduk, dedi. Pettah'ta Raj Butpitya'nın evinde saklanıyormuş. Adam onu hep gözünün önünde tutuyor. Kadını

kaçırmamız şart...

Malko tepki göstermedi. Colombo'nun paryalarıyla uğraşmak istemiyordu. Diana'yı ele geçirse ne olacaktı? İşkence yapamazlardı, polise teslim etmeleri de söz konusu olamazdı...

— Hepsi bu mu?

Swanee beş santim uzunluğundaki tırnaklarından biriyle, burnunun kenarını kaşdı. Kalın mor sarisi, iri göğüslerinin üstünde yuvarlaklaşıyordu. Sanki Malko'yu hiçe sayıyor gibiydi.

— Hayır. Dün gece çıktığında, Diana bir Rusla buluşmuş. Aeroflot'un ikinci başkanıyla. Adam onu arabasıyla götürmüş. Nereye bilmiyorum, çünkü daha sonra takip edememişler. Fakat dün gece yine Raj'ın evine dönmüş.

Malko kendini tutmasa, sevinçten bağırabilirdi.

İşte sonunda zincirin eksik halkası da tamamlanmıştı! Buda'nın Dişi o adamda olmalıydı.

— O adam hakkında bir soruşturma yapmak gerekiyor, dedi. Mademki sizin dilenciler her şeyi biliyor...

Genç kadın tatlı tatlı gülümsedi.

— Çoktan yapıldı. Şatnam Caddesi'ndeki küçük bir dairede tek başına yaşıyor. Orada kasası olmadığı için, hiçbir şey saklayamaz. Evin temizliğini yapan kadın bizimle konuştu. Aşağı yukarı, üç ay önce, bankada bir kasa kiralamış... Seylan Bankası'nda...

Demek Buda'nın Dişi o adamdaydı. Yalnız Malko'nun kasayı açabilmek için Seylan

Bankası'na saldırması imkânsızdı...

— Rusu izlemenizi çok isterdim, dedi. Ne yaptığınızdan hemen haberimizin olması gerekiyor.

Swanee siyah gözlerini hiç kırpmadan bakıyordu.

— Pitti-Pitti o işle ilgileniyor. Bize bütün yaptıklarını söyleyecek.

Mükemmeldi. Malko birden Gaile Face'in mozaik havuzunu düşündü. Swanee ile orada yüzmek harika olurdu.

— Yüzer miydiniz?

Başını salladı.

— Bu akşamdan tezi yok öğrenir. İstemiyorum.

— O zaman?

— O zaman, hiçbir şey.

XIII. BÖLÜM

Swanee aynanın önünde durup kendini hayranlıkla seyretti. Vücudundan hâlâ göğüslerinde ve omuzlarında kalmış su damlacıkları süzülüyordu. Anlaşılmaz bir gülümsemeyle ellerini dar kalçalarının üzerinde gezdirdi.

Güzeldi ve bunun da farkındaydı. Vücudu, incecik gövdesi ve dolgun göğüsleriyle tapınakları süsleyen granit heykellere benziyordu.

Kemerli burnu da olmasa, kalın dudakları ve iri siyah gözleriyle yüzü mükemmel bir zerafet kazanacaktı.

Çocukken Svanee çok daha gösterişsizdi, fakat sonradan Avrupalı kanı etkisini belli etmiş ve harika bir kadın olmuştu.

Tahta panjurlardan güneş sızıp kalçalarını ısıttı. Açık pencereden sokağın gürültüsü bütün netliğiyle içeri doluyordu.

Aynanın önünden çekilip yatağın kenarındaki altın renkli çalar saate göz attı. Üç buçuktu. Fazla zamanı kalmamıştı. Raj Butpitya bir saate kadar orada olacaktı. Duşa girmeden önce kapının önündeki nöbetçilerini farketmişti. Paçavralar içinde bir çocuk karşı kaldırıma oturmuş, bir adam da süs eşyalarını satmak için tezgâhını terasın baktığı küçük sokağa kurmuştu.

Pitti-Pitti'ye kalsa nöbetçileri çoktan kova-

lar, sonra da boğazlamak için Raj'ı beklerdi. Raj'ın geliş saatini ve niyetini gittiği falcısından öğrenmişlerdi. Falcı onların adamıydı. Ama Swanee kendi yerine harekete geçilmesini istememişti. Ya o Raj'ı öldürecek, ya da Raj onu. Bu gazinolarda oynanan kumardan çok daha fazla heyecan vericiydi.

Bakır bir şişeye doldurulmuş özel kokusuna eğildi. Bu yumuşak kokuyu çok seviyordu. Genç kadın üstü küçük kutularla dolu tuvalet masasının önüne oturdu. Güzelliğine hep dikkat ederdi, fakat bugün her zamankinden daha özenli davranmak zorundaydı.

Önce, tam alnının ortasına kırmızı bir nokta yaptı. Aslında o kırmızılığı taşımaya hiç hakkı yoktu, çünkü uzun zamandan beri bakire değildi. Yine de bunun erkeklerde uyandırdığı erotik etkiyi biliyordu ve içinde bulunduğu durumda böyle bir şansa yüz çeviremezdi. Gururlu ifadesini daha da belirginleştirerek kirpiklerini rimelledi.

Kalp şeklinde deniz kabuğundan yapılmış bir kutuyu açtı. İçinden bir tutam sarı toz aldı. Bu çok seyrek kullandığı, saçlarının siyahlığını canlandırmaya yarayan en lüks makyaj malzemesi, altın tozuydu. Bu kez aynı tozdan göğüslerine, omuzlarına ve karnına da sürdü. Tozlar derisine yapışmış ve olağanüstü bir görüntü yaratmıştı. Kendisine baka baka güldü: Seks ve lüks bir araya gelmişti. Böyle bir şeye kim karşı koyabilirdi?

Raj Butpitya'yı kendi kazdığı çukura düşürmek çok eğlenceliydi. Ne güzel bir deney olacaktı... Falcı Sigiriya, Pitti-Pitti'yi uyardığından beri bunu düşünüyordu. Pek de bedava

bir uyarı sayılmazdı aslında. Swanee'nin sevgilisi hem güçlü, hem de zengindi.

Svvanee ayak bileğine son bir bilezik daha taktı, sonra da odadan çıktı.

Sıra özel süsünü tamamlamaya gelmişti.

**

Malko Taprobane Oteli'nin barından Colombo limanına bakıyordu. Dördüncü kattan limandaki bütün tekneler görünüyordu.

Çok can sıkıcıydı.

Sabahtan beri hiçbir şey tahmin ettiği gibi yürümüyordu. Svvanee onu aramış, saat altıdan sonra Taprobane'da buluşmalarını söylemişti. Fazla açıklama yapmamasına rağmen, Malko hayal kırıklığından çok kıskançlık hissetmişti. Sanki kadının üzerinde bazı haklara sahipmiş gibiydi.

Hava çok sıcaktı. Neyseki, barda havalandırma tertibatı vardı. Bir köşede garsonlar yüksek sesle tartışıyorlardı.

Swanee olmasaydı Malko'nun sonu ölüme kadar gidebilirdi. Diana'yı Pettah'ın karmaşık sokaklarında bulması imkânsızdı. Aynı şey onu koruyan adam, yani Raj için de geçerliydi. Geriye bir tek Aeroflot'un ikinci başkanı kalmıştı. Bütün gün Malko, o kutsal eşyanın nerede olduğunu öğrenebilmenin yollarını aramıştı.

Boşunaydı.

Aeroflot'un ve Seylan Bankası'nın önünden birçok kere geçmişti. Hatta daha iyi inceleyebilmek için, bir ara Panam'ın bürosuna bile girmişti. Fakat hiçbir çabası işe yaramamışta Swanee olmadan bir şey yapamıyordu.

Sudan çıkmış balıktan farkı yoktu.

Sanki sıkıntısı yetmezmiş gibi ortaya bir de Sovyet Donanması çıkmıştı. Bazı balıkçılar sokaklarda deliler gibi koşarak "savaş mı çıktı?" diye bağırmaya başlamışlardı bile. ABD Büyükelçiliği'nin bütün görevlileri, kapıcılarına varıncaya kadar savaş endişesiyle doluydu ve Malko'nun görevi şimdilik ikinci plana itilmişti.

Limana girmek üzere olan bir gemiye baktı. Direğinde Sovyet bayrağı dalgalanıyordu. Bir şey Malko'yu çok şaşırttı: Gemi ağır bir yük taşıyormuş gibi suya gömülmüştü...

Malko hayal kırıklıklarını unutarak bir içki daha ısmarladı. Beyninde yeni bir düşünce filizlenmeye başlamıştı. Belki bu onu rahiple-
rin labirentine ve Buda'nın Dişi'ne götürürdü. Tabii Diana'ya da...

*

**

Küçük bahçenin kumları üzerinde yaklaşan ayak sesleri duyuldu. Svvanee'nin kalbi daha da hızlı çarpmaya başlamıştı. Bütün uşaklara izin vermişti. Bu Raj'dan başkası olamazdı.

Eğer adam hakkında yanlışmışsa, birkaç dakika sonra ölecekti.

Yatakta, topuklarının üzerinde dimdik oturarak bekliyordu. Sürdüğü koku bütün odayı doldurmuştu. Şimdiye dek hiç böyle güzel olmamıştı.

Sesler verandadan gelmeye başladı ve kapı Raj Butpitya'nın üzerine açıldı.

Adam öldürmek için iki dirhem bir çekirdek giyinmişti: kolalı bir gömlek, çorapsız makosenler, hemen hemen temiz sayılabile-

cek beyaz bir pantolon.

Gözleri siyah, kare şeklindeki gözlüklerinin arkasında kaybolmuştu.

Sağ elinde gazeteye sarılmış bir paket tutuyordu. Swanee'yi görünce gazeteyi bir kenara attı. Harika bir av tüfeğiydi.

Swanee az kalsın bütün cesaretini kaybediyordu. Bu korkunç bir silahtı, insanın bütün yüzünü paramparça edebilirdi...

Konuştığında sesi çok uzaklardan gelirmiş gibiydi, sanki çoktan ölmüş gibi çatallı çatallı çıkıyordu.

— Merhaba Raj!

Katil ilerledi ve kadının üç metre ilersinde durdu. Kıvrık, kabarık saçları, sakalı ve bıyığıyla daha çok iblise benziyordu. Gözlüklerinden gözlerindeki ifade seçilemiyordu. Fakat Swanee onun şaşırdığını anlamıştı.

Korkmuş, yalvaran bir kadın bulacağını sanırken, altınlarla kaplanmış çıplak bir vücut ve rüya gibi bir yaratık gözlerini kamaştırmıştı.

Raj Butpitya'nın burun kanatları kıpırdadı, diliyle dudaklarını ıslattı. Yine de tüfek hâla dimdik duruyordu.

— Bütün bunların kurşunları durduracağını mı sanıyorsun? diye sordu.

Raj şaşkındı. Bir tuzak hazırlandığını seziyordu. Hemen ateş edip kaçmak istedi. Fakat merakı, aklından baskın çıkıyordu. Arzu ise hepsinden kuvvetliydi. Swanee şu haliyle Diana'dan bile güzeldi.

Genç kadın gülümsedi.

— Seni şereflelendirmek istedim.

— Sen bir orospudan başka bir şey değilsin.

Beni elde edebileceğini mi sanıyorsun?

Svvanee gururlu bir hareketle doğruldu. Raj'ın karşısına geçti.

— Pekâlâ, öldür beni.

Bu kez erkeğin bakışları karnına kadar indi ve bacaklarının arasında kaybolan altın zincirlere takılıp kaldı. Swanee belli belirsiz bir şekilde kıpırdanarak vücudundaki zincirlerin dalgalanmasını sağladı. Sol eli kalçasında, sağ eli beline sarılmış altından kobranın boğazındaydı. Raj'a en fazla meydan okuyan bu altın ylandı.www.cizgiliforum.com

Birbirlerine cesaretle meydan okumaları birkaç saniye sürdü. Erkek artık diğer mücevherlere bakmıyordu. Gözü zincirlerle çevrilmiş çıplak vücuttaydı. Swanee'yi sol kolundan tutarak kendisine doğru çekti.

Kadın karşı koymadı. Elini altın kobranın üzerinden hâlâ çekmemişti.

Raj onu birden iterek uzaklaştı. Swanee nefesini tutmuştu. Belki de fazla ileri gitmişti. Ama Raj pantolonunun kemerini çözüyordu. Şimdi bir eli yetmediğinden tüfeği yatağın üzerine fırlatmıştı. Sonra yine Svvanee'ye yaklaştı ve onu duvara kadar sürükledi. Tam sarılacağı sırada Svvanee altın kobranın başını erkeğin karnına tuttu. Adamın hayvanın soğuk başını hissedecek zamanı bile olmadı.

Svvanee, hayvanın boğazını tutan elini gevşetti.

Az sonra ağız açıldı ve sivri dişler Raj'ın karnına battı. Svvanee yılanın zehirini boşalttığından emin olunca, hayvanı yine boğazından sıkarak geri çekti.

Raj boğuk bir ses çıkartarak kendini arkaya

attı. Karnının tam ortasında iki diş izi vardı.

Svvanee yılanı kadar çevik davranarak yatağın üzerindeki tüfeği kaptı.

Sonra boğazını bırakmadan beline sarılmış yılanı zincirlerinden ayırdı ve koluna doladı. Hayvan deli gibi kuyruğunu sallıyordu. Altınla kaplanması onu iyice rahatsız etmişe benziyordu. Svvanee onu öyle bir boyamıştı ki, gerçek bir sürüngen olduğunu anlayabilmek ve mücevher zannetmemek için birkaç santim yakınına kadar yaklaşmak gerekiyordu...

— Bak Raj, diye bağırdı. Bu Siva. Zehiri şu anda bütün damarlarına yayılıyor. Öleceksin.

Sri Lankalı hemen ufak yaranın üzerini bastırmaya başladı. Fakat siyah bir damla kandan başka bir şey çıkmadı.

Orada yapılabilecek hiçbir şey yoktu. Hatta panzehir almak için bile artık çok geçti.

Raj boğuk bir sesle bir küfür savurdu. Ani hareketiyle gözlükleri yere düşmüştü. Şimdi Svvanee, deliye dönmüş gözlerini farkedebiliyordu. Sanki korkudan çıldıracakmış gibiydi, artık kaçmaya bile kalkışmıyordu.

Adam ona bakıyordu, hıçkırarak dizlerinin üzerine düştü.

— Kurtar beni, diye inledi, kurtar beni!..

Svvanee bütün ihtişamı ve ulaşılmazlığıyla ona yaklaştı.

— Aklını başına topla, dedi. Bir parya gibi ölme. Birkaç dakika sonra her şey bitmiş olacak.

Raj inleyerek yan düştü. Yüzü korkuyla kasılmıştı. Hıçkırıyordu. Yavaş yavaş zehir kalbine tırmanıyor, ciğerlerini felce uğratiyordu.

Elbiselerini tırmaladı. Ağzı daha kolay nefes alabilecekmiş gibi açılmıştı. Artık konuşamıyordu bile. Sonunda sırtüstü dönerek hareketsiz kaldı. Swanee birkaç saniye daha bekledikten sonra vücudunu yan çevirdi.

Raj'ın ağzı açılmıştı, gözleri donuk donuk bakıyordu. Sarsılarak nefes alıyordu. Can çekişiyordu.

Swanee odadan çıktı. Siva'nın altın rengi boyasını bir an evvel çıkarmalıydı. Tüfeği verandadaki koltuğa bırakarak mutfığa yöneldi.

Odaya geri döndüğünde, Raj Butpitya'mn tavana dikilmiş ölü gözlerini gördü. Svvanee pişmanlıkla aşk ve ölüm süsünü çıkarmaya başladı.

Genç parya yatağın altına saklanmış olan Siva'yı yakalamak için eğildi. Polis gelmeden hayvanı temizlemesi gerekiyordu. Böylece evine bir hırsızın girdiğini, Siva'nın da onu ısırdığını söyleyebilirdi. Sevgilisi sayesinde de fazla soru sorulmasını önlemiş olurdu.

Malko ile Taprobane'da buluşmadan önce, mücevherlerinden bazılarını çıkartmaktan başka yapacak işi kalmamıştı.

*

**

Malko Svvanee'nin bara girdiğini görünce kalktı. Siyah ipekten bir sari ve bolero giymişti. Saçının üzerindeki altın kelebeği ve ellerindeki yüzüklerin hemen hemen hiçbirini çıkartmamıştı. Makyajı Malko'ya alışılmışın dışında göründü. Kıskançlık yine kalbini sıkıştırmaya başlamıştı. Niçin geç kaldığı belliydi. Tabii, her dakika onun işi için deli

divane olması ve bütün enerjisini casusluğa adanması beklenemezdi...

— Randevunuz mu vardı? diye sordu alayla, elini öptükten sonra.

Swanee gözlerinin içine baktı.

— Evet, benim evimde. Üstelik onu çıplak karşıladım.

— Ben de öyle tahmin ediyordum...

Swanee garsona çay ısmarladıktan sonra, Malko'ya döndü.

— Raj Butpitya'yı öldürdüm.

Beş dakika içinde bütün hikâyeyi anlatmıştı. Malko öfkeden deliye döndüğünü hissetti.

— Nasıl, diye patladı. Ben burada beklerken, siz bir katili evinize kabul ediyorsunuz. Bu delilik.

— Hayır, oyun, dedi Swanee. (Sesi heyecanla titriyordu. Masaya eğildi.) Sonradan sizin orada olmanızı ne kadar isterdim. Sevişmek için delice bir arzu duyuyordum. Bir erkeğin ağırlığının, altın zincirlerimi etime gömmesine çok ihtiyacım vardı.

Bir an öylece kaldı. Malko kadının kendisine sarılacağını sanmıştı. Fakat o geri çekilmeyi tercih etti ve normale dönmüş sesiyle konuşmasına devam etti:

— Size söyleyecek bir şeyim daha var. Aeroflot'un ikinci başkanı İvan, garaj memuruna arabasının yarın sabaha hazır olmasını söylemiş.

Genç kadın Malko'nun pırıltılar saçan gözlerine, anlaşılmaz bir ifadeyle bakıyordu.

— Ben de sizinle geleceğim, dedi yavaşça. Böylesi daha emin olur.

XIV. BÖLÜM

Diana Vorhund birden sabunlanmasına ara verdi. Odanın içinde bir gıcırtı duyar gibi olmuştu. Ufak duş tam köşedeydi. Ne olduğunu görebilmesi için dışarı çıkması gerekiyordu. Duşlu bölmenin perdesini çekti.

— Raj?

Cevap gelmedi. Herhalde Raj gürültü yapıyor olmalıydı.

Bir mantık aramaya çalışan Diana anlatılamayacak kadar endişeli, hareketsiz kaldı.

Raj kapıyı kilitlemişti, adamlarından birinin de binanın önünde olduğunu biliyordu. Genç Sri Lankalıyı düşündü. Şu anda Swanee'yi öldürüyor olmalıydı. Ya da belki işini bitirmişti. Onu tüfeğiyle çıkarken görmüştü. Beynini meşgul etmeye çalışarak korkunç rolünü unutmak istiyordu. Serge'nin onu kullandığı gibi, o da Raj'ı kullanıyordu. Ve Raj da şu anda kendisi gibi güçsüzdü.

Diana sabunlanmasına devam etti. Raj birazdan gelirdi. Adam gelene kadar giyinmeliydi. Yoksa, hemen durumdan istifade etmeye kalkışırdı...

Sanki öncelikle Raj'ın kokusunu üzerinden atmak ister gibi, bir dakika boyunca öfkeyle sabunlandı.

Fakat bu kez gıcırtıyı çok daha belirgin ve

yakından duymuştu. Diana kalbinin duracağını zannetti. Sanki arkasını görebilirmiş gibi, gözlerini duşlu bölmeyi ayıran örtüye dikti. Hiçbir şey kıpırdamıyordu. Korkusunu mantığıyla kontrol altına almaya çalıştı.

Bir saniye kadar gözlerini kapatarak sakinleşmeye çalıştı. İlk kez büyük bir zevkle, yatağın altındaki silahı düşündü.

Raj da birazdan gelirdi.

Birden, perde açıldı.

Diana korku ve şaşkınlıkla, bilinçsizce haykırdı.

Karşısında duran biçimsiz arabada bir sakat vardı. Diana adamın içeriye nasıl girdiğini, merdivenleri nasıl çıktığını bile düşünmedi. Sakat adam kertenkelenin yutmaya hazırlandığı sineğe baktığı gibi, koca gözleriyle ona bakıyordu...

Birden çıplak olduğunu hatırladı.

Hemen havluyu vücuduna sardı.

— Kimsiniz siz? Ne istiyorsunuz?

Sesine sakin bir hava vermeye çalışarak İngilizce konuşmuştu. Pitti-Pitti cevap vermedi. Gözlerini havlunun açık bıraktığı bacaklarına dikmişti. Diana'yı bu kılıkta bulacağını hiç tahmin etmemişti.

Genç kadın duştan çıkmak isteyince karnı açıkta kaldı.

Pitti-Pitti'nin gırtlığındaki çıkıntı attı. Hafif bir gıcırta duyuldu: Araba kadına doğru ilerliyordu.

— Olduğunuz yerde kalın! diye bağırdı Diana. Delisiniz siz.

Aklını kaybedecek gibi olmuştu. Onu gözleriyle mahveden, bu sessiz ucube orada ne

yapıyordu? İçeri nasıl girmişti? R'aj neredeydi? Gözleri kötürüm adamınkilerle karşılaşınca, hayvanca, insanlıkdışı bir arzuyu farketti. İlk kez adamın kıyafetinin açıkta bıraktığı göğsünün iriliği ve omuzlarının genişliği dikkatini çekti.

Çabucak düşün altından çıkarak adamın karşısına geçti. Paniği yenerek tabancasına ulaşması gerektiğini düşündü. Bu adam deliydi.

— Bırakın geçeyim, diye emretti boğuk bir sesle.

Bir adım ilerledi. Ayakları arabaya takıldı. Kötürümün ter ve pislik koktuğunu duyabiliyordu.

Pitti-Pitti kıpırdamadı, başını bile kaldırmadı. Gözleri hâlâ kadının baldırlarında, havlunun bittiği yerdeydi.

Diana kendisini delirecekmiş gibi hissetti.

— Raj'a söyleyeceğim, diye bağırdı. Sizi öldürecek!

Pitti-Pitti simsiyah, kırık, düzensiz dişlerini ortaya çıkardı. Zehirli bir gülüşü vardı.

— Raj diyorum, dedi Diana.

Cümle birkaç saniye Diana'nın beyninde yankılandı. Ya Raj öldüyse?.. Ya Svvanee'ye düzenlediği saldırıda başarısız olduysa?.. O zaman hiç korunmasız sayılırdı.

Arabanın tekerlek gıcirtısıyla kendine geldi. Pitti-Pitti ilerliyordu, elini de ona doğru uzatmıştı. Eli Diana'nın bacağına değdi.

Çığlık atarak tabancasının bulunduğu yere çıkan merdivenlere atıldı. Sakat adam arabasını beklenmedik bir hızla hareket ettirerek arkasından kovaladı. Tam ilk basamakları

tırmanırken, Pitti-Pitti sol bileğini yakaladı. Diana düşmemek için öbür ayağının üzerine basmak zorunda kaldı.

Ciğerlerini patlatırcasına çığlık atıyordu:

— Yardım edin! Yardım edin!

Kapının yanında eline bir tahta parçası geçirip sakat adamın kafasına vurmaya çalıştı. Tek isteği adamı öldürmektir.

Bir ayağıyla da Pitti-Pitti'nin göğsünü ve yüzünü tekmeliyordu. Adamın burnundan süzülen kan, çenesine kadar aktı.

Pitti-Pitti aldırmayarak akan kanı elinin tersiyle sildi. Sonunda Diana'nın öbür bileğini de yakaladı. Kadın düşmemek için basamaklardan inmek zorunda kaldı. Adamın saçlarının baldırlarınasüründüğünü hissedince iğrenerek titredi.

Yeniden bağırmaya başladı. Fakat bu seferki bağırması şuarsuz bir korku yüzündendi.

*

**

Kavita fahişeydi. Sri Lankalı parya ailelerinden geliyordu. Ekmek parasını ancak limanda çalışan dok işçileriyle yatarak çıkartabiliyordu. Böylece eline birkaç rupi geçiyordu. Raj ile aynı binada oturuyordu. Diana Vorhund'un çığlıklarını duyduğunda çay yapıyordu. Genç kadını Raj ile birlikte eve girerken görmüş, kendi kendine genç ve güzel bir beyazın Raj'ın o pis evinde nasıl yatabildiğini sormuştu.

Bağırmaları duyduğunda korkuyla buz kesildi. Korku dolu bir çığlığı iyi tanırdı. Çayı bırakarak kulak kabarttı. Ağlamayla karışık

bir ılık daha duyuldu. Kavita iyi bir kızıdı. Kendisi de o kadar çok dövülmüştü ki, daha kötü durumda olan birine yardım etmeye her zaman hazırdı.

Koca bıçağı kapıp kapıyı açtı.

Raj'ın kapısının önünde iki adam vardı. Alçak sesle konuşuyorlardı. Kavita'yı elinde kocaman bir bıçakla görünce yerlerinden sıçradılar. Fakat ilerlemeye başladığında, ierilerinden iriyarı olanı yaklaşarak odaya girmesine engel oldu. Çok esmer, yağlı saçları boynuna kadar inen, sol gözünde beyaz leke olan bir adamdı.

Öteki biraz daha bcrd. Ama ceketinin içinde bir şişkinlik vardı. Yanında mutlaka bıçak taşıyordu. iek bozuğu yüzünün hatları keskindi ve bir kıymıkla tırnaklarının arasını temizlemeye çalışıyordu.

— Ne istiyorsun? diye sordu iriyarı olanı.

Kavita serserileri tanımayı öğrenmişti. Fakat kapıdan hâlâ duyulan boğuk çığlıklarla cesaret buldu.

— Orada neler oluyor? diye sordu.

Adam başını sallayıp yere tükürdü. Kadına bakmadan cevap verdi:

— Yok bir şey. Patron beyaz kadınla hesaplaşıyor. Kadın onu aldatmış... Sonunda yine sevişmeye başlarlar.

Adi bir tavırla Kavita'ya göz kırptı. Bıçağı indirmişti. Bu tür kavgalar normaldi.

Kadın tereddüt ediyordu. İriyarı adam biraz daha ileri gitti.

— Beş dakika sonra deliler gibi sevişirler...

Kapının öbür yanında biraz daha değişik bağırışlar duyuldu.

— işte başlıyor!

Hiçbir işe yaramayan bıçağı elinde, kadın evine girdi.

*

**

Pitti-Pitti yerini iyice sağlamlaştırdı. Arabasının tekerleği çürük bir tahtaya takıldığından hiç kıpırdamıyordu. Diana'nın da artık dayanacak hali kalmamıştı, iki eliyle sakatın taranmamış saçlarına asılmıştı. Boğuşma sırasında havlusu düşmüştü, şimdi tamamiyle çıplaktı. Arasına göğüsleri Pitti-Pitti'nin yağlı saçlarına sürtündüğünde, midesi bulanarak bağıırıyordu.

Umudunu iyice yitirerek adamın boğazını bütün gücüyle sıkmaya başladı. Tırnakları köprücük kemiğinin üzerinde, deriye gömülmüştü. Onu boğmayı başaramazsa, gözlerini oymayı deneyecekti. Bu durumda baldırları Pitti-Pitti'nin yüzünün hizasına geliyordu.

Diana'nın kokusu sakat adamı sarhoş etmişti. Gözlerini kaldırdı. Genç kadının vücuduna birkaç santim uzaklıktaydı. Bir hayvan gibi başını uzattı ve tenini hissetti.

Pitti-Pitti'nin içindeki şeytan uyanmıştı bir kere ve bu kadına sahip olma arzusu bütün vücudunu kasıp kavuruyordu.

Diana vahşi bir çığlık kopardı, çırpındı, kıvrandı... Parmakları Pitti-Pitti'nin boynuna biraz daha gömüldü, ama adam kurtuldu. Diana çok güçsüzdü.

Kötürüm adamın boğazını bırakarak gözlerini aradı.

Pitti-Pitti gözkapaklarını mümkün olduğu kadar sıktı. Başını sağa sola sallıyor, çok yavaş

nefes alıyordu. Bu kez acıyla bağırarak kendisi oldu. Diana gözkapağını delmeyi başarmıştı. Tam o sırada sol eliyle Diana'nın bacağına tutmaktan vazgeçerek kadının boğazına sarıldı. Diğer eliyle de kendisine iyice yaklaştıracak şekilde belinden kavradı. Boğazını sıkma-ya başladıktan birkaç saniye sonra, genç kadın bayılacak gibi oldu. Elleri Pitti-Pitti'nin gözlerini aramaya devam etmesine rağmen hırçınlığı biraz geçmişti..

Birden yumuşadı, artık karşı koyamaz oldu. Elleri kötürüm adamın omuzlarına düştü.

Pitti-Pitti kadını hızla kendine çekti.

Diana bağırıyor, ama çok geçti. Güçsüz hıçkırıqlarla sarsılıyor, tiksindirici kokuyu bile duyamıyordu. Şu anda onu çok daha fazla etkileyen şeyler vardı.

Pitti-Pitti gözlerini kapattı. Bu anın bir asır boyu sürmesini isterdi. Diana'nın boğazını bırakarak ellerini kalçalarına bastırdı. Diana o an kendine geldi. Birden duyduğu acı, Pitti-Pitti'yi zevk dünyasından ayırdı. Diana'nın tırnakları gözlerini oyuyordu. Öyle bir sıçradı ki, araba dengesini kaybetti ve ikisi birlikte yere yuvarlandılar. Pitti-Pitti onu yakalamak istiyor, ama gözlerinden boşanan kan görüşünü engelliyordu. Diana odadan çıkmış, kapının kilidiyle uğraşıyordu.

Korkusundan yatağın altına sakladığı silahı bile almayı akıl edemedi. Tiksintiyle titriyordu.

Sonunda kapıyı açmayı başardı ve korkuyla bir çığlık attı. İki adam yolunu tıkamıştı. İriyari olanı bir yumrukta kadını içeri soktu.

XV. BÖLÜM

Ulu Zahir, üzeri kırmızı kadife yastıklarla kaplı tahta ayaklı tahtına oturmuş, her şeyi en ince ayrıntısına kadar hesap etmeye çalışıyordu.

Manastırın diğer taraflarının aksine, tarikat başkanının odasına havalandırma tertibatı yerleştirilmişti. Hindistan'dan getirilmiş bu Amerikan aleti bir servet değerindeydi. Queens Oteli'nin garajında park edilmiş duran Cadillac da yine aynı yollarla elde edilmişti. Ulu Zahir arabayı Colombo'nun yüksek kademeli memurlarından birine hediye ettirtmişti. Adam yabancı otomobillerin satım işleriyle ilgileniyordu. Bu da Sri Lanka'daki en temiz işlerden biriydi. Yabancıların ve diplomatların vergi olarak en az iki at ağırlığında altın ödeyerek araba getirtmeye hakları vardı. Fakat arabalarını giderken yanlarında götüremezlerdi. Hükümet, hemen hemen gerçek değerlerinin onda birini uygun görerek kendilerince bir fiyat saptar, araçları satın alırdı.

Zahir 'de hâlâ mükemmel durumda olan bir elçilik Cadillac'ını elde etmeyi başarmıştı. Uzun zaman önce fakir görünmenin halkı etkilemediğini, prestijini artırmanın şart olduğunu anlamıştı. Çay ekimiyle ilgilenen paryalar onun durumuna imrenirlerdi: Buda'nın

kutsal adı altında birleşmiş güç ve zenginlik...

O anda birkaç saat daha ileriye yaşamayı çok isterdi. Sonunda yirmi senedir ulaşmayı planladığı amaca iyice yaklaşmıştı. Ülkenin en ileri politik adamı ve dini başkanı olacaktı. Beklediği ziyaret, sonunda gerçekleşmeyecekmiş gibi görünmeye başlamıştı.

Bir an dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi. Tamamen Budistler tarafından yönetilen ve kendi emrinde bir Sri Lanka hayal ediyordu. Bunu başarmak için de şeytanla bile işbirliği yapabiliirdi. Hatta şeytanın adı İvan Gonçarof olsa da... Dinsiz ve komünist olmasının bile pek önemi yoktu. İsmi ve sıfatı ne olursa olsun o adam Budist dünyası için en önemli kutsal eşyaya, Buda'nın Dişi'ne sahipti. Böylece Ulu Zahir, bu kutsal emaneti kitlelerin hayranlığına sunacaktı.

Dişe layık bir bina bulma sorununu da, manastırın yanına inşa ettireceği tapınakla çözecekti.

Zil sesiyle yerinden sıçradı. Ses, içeriye kadi-fe bir kordonla bağlanmış zilden geliyordu.

Ziyaretçisi gelmişti. Heyecanına rağmen, Ulu Zahir ciddi bir tavır takındı. Görevini başaramamış o rahibe hiç aldırıyor olsa da, Ramasui'nin ölümü mükemmel bir değiş tokuş nedeni oluşturuyordu.

*

**

Malko dürbünü bıraktı.

— Girdi.

Svvanee'nin Mercedes'i Kandy Gölü'ne bakan bir çıkmaz sokakta duruyordu. Etraf çok ıssızdı. Karşıda da Ulu Zahir'in manastırı-

nın gri binaları gözücüyordu. Tahta kapının önüne bir araba park etmişti, sahibi de yabancılara yasaklanmış binaya girmişti. İvan'ın koltuk altında büyük bir paket vardı.

Svane, Malko'ya baktı. Sesinde Malko'nun şimdiye kadar hiç rastlamadığı saygı dolu bir ifade vardı.

— Dişi getirdi.

Şafak söktüğünden beri Kandy'deydiler. Gelirlerken diğer dişin sergilendiği öbür tapınağa gitmişler, dişin gösterildiği kadarını incelemişlerdi. Altın bir kutu, beyaz oymalı bir taştan yapılmış anahtarla kapatılmıştı. Üzerindeki şekiller nilüfer yapraklarından oluşuyordu. Hepsi de sekizgen, beyaz bir yüksekliğin üzerine oturtulmuştu.

Senede bir kere Budist bayramında diş kutusundan çıkarılır, koşum takımları vurulmuş fillerin yayıldığı meydanın ortasına yerleştirilirdi. Geri kalan zamanlarda, Kandy küçük çay tarlalarıyla çevrelenmiş bir bölgeydi.

— Bir şeyler yapmak lazım, dedi Malko.

Fakat ne? Ruslar gibi davranarak, onları bu yeni müttefiklerinden koparmak gerekliydi.

İstenileni başarmanın da doksan dokuz yolu yoktu...

— Dişi ele geçirmemiz gerekiyor, dedi Malko. Biz çok daha iyi bir amaç uğruna kullanabiliriz...

Svane Malko'nun dalga geçip geçmediğini anlamak için dikkatle gözlerine baktı.

— İmkânsız, diye mırıldandı. Sizi öldürürler. Bu Roma'dan papayı kaçırmak gibi bir şey.

Malko çoktan karar vermişti. Elbisesinin üzerindeki tozları silkeledikten sonra Swanee'ye gülümsedi.

— Bana yardım etmek istiyor musunuz?

Kadın tereddüt etti.

— İstiyorum, ama umarım bu hareketimiz bize uğursuzluk getirmez.

*

**

İvan Gonçarof kutsal dişin bulunduğu kutuyu saran ipek kumaşı dikkatle açtı. Zil şeklinde yapılmış altın kutu iki yumruk büyüklüğündeydi.

Rus elindekini saygıyla Ulu Zahir'e uzattı ve kadife yastığın üzerine bıraktı. Her ikisi de çıt çıkarmıyordu. Sonra Çince ve Rusça belgelerin bulunduğu kutuyu aldı ve kutsal dişin yanına koydu.

— İşte bu parçanın size ait olduğunu gösteren belgeler, dedi. Dalay lama ve yanındaki birkaç sadık adamı Tibet'ten kaçarken, yüzyıllardır bir manastırda duran bu diş de yanlarına almışlardı...

Tarikat başkanı mesafeli tavrını muhafaza etmeye çalışarak dinliyordu. Artık kendisinin olan kutsal dişle birlikte odada yalnız kalabilmek için sabırsızlanıyordu. Hayatının en güzel anını yaşıyor olmalıydı. Altın kutunun sayesinde adadaki en büyük dini liderlerle eşit sayılabilecekti.

Duru teni sanki içerden ılık sızıyormuş gibi pırıl pırıldı. Birden ani bir şüpheye kapıldı.

— Kutudakinin aradığımız diş olduğunu nereden bilebilirim? dedi tedbirli olmaya çalışarak.

İvan sıkılmadan gülümsedi. Şerefli insanlar birbirlerini hep anlardı. Elini kutunun etrafında gezdirdi.

— Kutu ikiye ayrılıyor. Dış tam ortada bulunuyor. İstedığınız an bakabilir, ya da dokunabilirsiniz.

Zahir hemen sakinleşti. İvan da bu rahatlama anından faydalandı.

— Yaptığınız iyilikler için üstlerimin teşekkürlerini bildirmekle vazifelendirildim. Çalışmalarımız daha devam edeceğine göre, yapacağımız işbirliğinin de sürekli olmasını diliyorum.

Daha açık bir deyişle söylenmek istenen, "Buda'nın Dışı'ni elde ettiniz diye, bizimle ilgilenmeyi unutmayın"dı.

Ulu Zahir hiç de kibar olmayan bir ses tonuyla cevap verdi:

— Mümkün olduğu kadar yardımcı olmaya çalışırız.

Gözlerini küçük kutudan ayıramıyordu. Sonunda kazanmıştı. Karşılığında yapmak zorunda kaldıklarının ne önemi vardı? İvan bir an önce Colombo'ya dönmek için sabırsızlanıyordu. Svvanee'nin ortadan kaldırılıp kaldırılmadığını merak ediyordu.

Adamın önünde saygıyla eğildi, gül ağacından yapılmış büyük kapıya döndü.

Ulu Zahir düşünceli düşünceli, yerinden kıpırdamadan onun gidişini seyrediyordu.

Kumlu avluya çıkınca, İvan serin havayı içine çekti. Colombo'nun nemli sıcağından sonra burası insana harika geliyordu.

Ufak tefek, ihtiyar bir rahip, kendisi kadar

büyük üç kilidi iterek kapıyı açtı. Körmüş gibi duruyordu, ama kapıcılık görevi de onu eğlendiriyor gibiydi. Rusun arkasından kapıyı yine kapadı ve ögle uykusuna devam edebilmek için yine eski pozisyonunu aldı. Manastır çok sıkı korunuyordu. Ulu Zahir ziyaretçileri çok seyrek kabul ederdi.

Kapı bir kez daha çalındığında, portatif sandalyesine henüz oturmuştu.

*

**

İvan'ın arabası virajı dönmüş, Kandy yoluna çıkmıştı. Malko ve Svvanee telaşla yerlerinden kalktılar. Manastırın kapısı çoktan kapanmıştı.

Malko kapının tokmağını çaldı.

Kanat yavaşça aralandı ve rahibin kırışık yüzü ortaya çıktı. Biraz evvelki ziyaretçinin bir şeyler unutmış olabileceğini düşünerek kapıyı ardına kadar açtı.

Yaptığı hatayı anladığında ise, Malko çoktan içeri dalmıştı bile. Malko'yu dışarı itmeye çalıştıysa da, Svvanee'nin arkadan geldiğini görünce kıpırdayamadı. Malko içeri girdikten sonra kapıyı tekrar kapattı. Genç kadın ihtiyara Sengalce bir şeyler sormaya başlamıştı:

— Tarikatın başkanı nerede?

— İlk katta, diye kekeledi adam... Fakat siz kimsiniz? Haber vermek zorundayım... İçeri girmeye hakkınız yok...

Swanee rahibi bıraktı. Neredeyse bütün manastır savaş alanına dönecekti.

Malko merdivenlere atılmıştı. Ortama rağmen, Swanee Malko'nun görüntüsüne

hayran olmaktan kendini alamadı. Kılık kıyafetine bakıldığında, kimsenin aklına üzerinde bir silahın bulunduğu gelmezdi.

Taş merdivenleri dörder dörder tırmandılar. Karşlarına hiç rahip çıkmamıştı.

Önlerinde dümdüz bir koridor uzanıyordu. Merdivenin tam sağında tahta bir kapı vardı. Malko ve Swanee hâlâ tereddüt içindeyken, kapı açılarak ortaya sari elbiseli bir rahip çıktı. Adam Malko'yu ve Swanee'yi görünce hareketsiz kaldı.

— İşte o, Ulu Zahir bu adam, diye fısıldadı Swanee.

Zahir odaya girip kapıyı kapatmaya çalıştı, ama fırsat bulamadı. Malko çoktan ileri atılmıştı.

Tarikat başkanı ellerini zilin kordonuna koyarak siyah gözleriyle Malko ile Svvanee'ye baktı.

— Siz kimsiniz? diye bağırdı tiz bir sesle. Buraya girmenize kim izin verdi?

Malko saygıyla eğilerek, İngilizce cevap verdi:

— Ben Prens Malko'yum. Sanırım siz de Ulu Zahir'siniz.

Zahir Malko'nun saygısını ve kibar tavrını görünce, sesini biraz alçalttı. Yine de Svvanee'ye Sengalce bağırmaktan kendini alamadı:

— Bu tapınağa yabancıların girmesinin yasak olduğunu bilmiyor musun? Ne diye bu adamı buraya getirdin? Ne istiyor bizden?

Malko Ulu Zahir'in omuzlarının üzerinden, masanın üstündeki yastığa bırakılmış altın kutuyu inceliyordu...

Sakinlikle rahibi geçerek yastığa doğru ilerledi. Ulu Zahir ne yaptığını farkedene kadar, kutuyu eline almayı başardı.

— Ne güzel şey, dedi. Nedir bu?

Zahir safran rengi elbisesinin eteklerini uçuşturarak Malko'nun üzerine atıldı. Zayıf elleri Malko'nunkileri yakaladı. Gözleri yuvalarından fırlamıştı.

— Dokunmayın! dedi. Kutsal eşyalara dokunmaya hakkınız yok.

Malko kutuyu bırakmadan adamı yavaşça itti. Sevincinden çıldıracak gibiydi. Masanın üzerine bırakılmış bu kutunun içindeki diştten başka bir şey olamazdı. Yoksa rahip böyle çılğınlar gibi davranmazdı!

Birden Svvanee'nin çığlık attığını duyarak arkasına döndü.

İçeri Japon güreşçileri gibi çıplak ayaklı, saçları kazınmış üç rahip girmişti. İkisnin elinde bıçak vardı.

Zahir Sengalce bir şeyler söyledikten sonra Malko'ya döndü.

— Karşı koymayın! Yoksa sizi öldürmelerini emrederim.

Malko rahat bir tavırla gözlüklerini çıkararak gözlerini Ulu Zahir'e dikti. Zahir bir an Malko'nun gözlerinin elindeki altın kutuyla aynı renkte olduğunu düşündü. Malko yumuşak bir hareketle elini siyah ceketinin altına soktu. Sanki çakmağını alacakmış gibi sakin davranmaya çalışıyordu. Tarikat başkanı, silahın namlusu sağ şakağına dayanana kadar tabancayı farkedemedi. Malko kolunun iyice gerginleşebilmesi için biraz geri çekildi.

— Adamlarınıza daha fazla ilerlememelerini söyleyin, dedi soğuk bir sesle.

Tarikat başkanının gözlerinden önce inanmaz, şaşkın bir ifade geçti, sonra adam iyice hareketsizleşti. Uzun bir müddet ağzından tek kelime çıkmadı. Keşişler ilerlemelerine devam ediyorlardı. İçlerinden biri Svvanee'ye birkaç metre yaklaşmıştı. Malko Zahir'in şakağına yaptığı baskıyı artırdı, parmağı tetiğin üzerinde hazır durumdaydı.

— Dikkat edin! dedi sevimli bir sesle. Birazdan kafanızı koparacağım.

Ulu Zahir'in hataları olabilirdi, ama yine de önsezileri kuvvetliydi. Boğuk bir sesle verdiği emirle üç rahip oldukları yerde kaldılar.

Sessizlik biraz uzadıktan sonra, Zahir konuşacak gücü bulabildi.

— Siz bir katilsiniz, dedi.

— Hayır, ben bir centilmenim, dedi soğuk bir tonla Malko. Öyle olmasaydım, çoktan kafanızı uçurmuştum. Asıl katil sizsiniz. Beni öldürmeye teşebbüs eden bir rahip ile bir başka adamın ölümlerinden sorumlusunuz.

— Malko!

Swanee'nin çığlığıyla başını kapıya döndürdü. Açık kapıdan içeri sarı elbiseli bir sürü rahip hücum etmişti. En az elli kişi olmalıydılar. Sessizce ve ciddi bir tavırla kapının önüne birikerek geçilmesi imkânsız bir duvar oluşturdular.

Hepsi de Malko'yu ilk fırsatta parça parça etmeye hazır görünüyorlardı. Malko'nun kalbi dışarı fırlayacakmış gibi hızla atmaya başladı. En ufak bir yanlışında Svvanee de, kendisi de

linç edilirdi...

Ulu Zahir zafer dolu bir sesle onlara döndü.

— Buradan canlı çıkamayacaksınız.

Malko soğukça gülümsedi. Tabancayı biraz daha ileri uzattı.

— Bu durumda ilk ölecek olan sizsiniz.

Rahiplerden bazıları İngilizce biliyor olmalıydılar. Malko'nun sesi duyulduğunda ilk sıralarda bir dalgalanma oldu. Malko her şeye rağmen adamların şeflerinin rızası olmadan saldırıp saldıramayacaklarını düşündü. Zahir kutsal biri olduğundan, ölse bile soylu bir hayvan şeklinde tekrar dünyaya geleceği sanılıyordu.

— Swanee, altın kutuyu alın.

Genç kadın hemen itaat etti. Yastığı alarak Malko'nun yanına yerleşti.

Her şey o kadar çabuk olmuştu ki, kimse karşı koymaya fırsat bulamamıştı. Az sonra tarikat başkanı boğuk boğuk inleyerek, sapsarı kesildi. Malko bir an adamın bayılacağını sandı. Tabancanın namlusunu şakaktan çekerek Zahir'in ensesine yerleştirdi. Rahipler her an bir şeyler yapmaya kalkışabilirlerdi.

Ulu Zahir parmağını bile oynatmadı, bitmiş tükenmişti.

— Adamlarınıza odayı terketmelerini ve koridoru boşaltmalarını söyleyin, diye emretti Malko. Sonra buradan uçümüz birlikte çıkacağız. Her şey yolunda giderse, kılınıza zarar gelmeyecek.

Zahir cevap vermedi. Bu da gücünün bir deliliydi. Malko'nun soğukkanlılıkla adam öldüremeyeceğini hissediyor muydu acaba?

Malko birden silahı uzaklaştırarak, tetiği çekti. Tarikat başkanı neredeyse tavana sıçrayacaktı. Kurşun kulağının yanından geçerek duvara saplandı. Rahipler önce dağıldılar, sonra hep birlikte Malko'nun üzerine gelmeye başladılar. Malko bağırdı:

— Dikkat edin!

Tabanca hedefine doğru ayarlanmıştı. Ulu Zahir iyice sağırlaşmış gibiydi, olduğu yerde sendeledi. Malko adamın sağ kulağına doğru bir kez daha bağırdı:

— Blöf yapmıyorum. Tabancam gerçek bir tabanca, içindeki kurşunlar da sizi öldürmeye yeter. Bu salonun boşaltılması için on saniye müddet veriyorum.

Malko yavaşça ve yüksek sesle saymaya başladı.

— Bir, iki, üç, dört, beş, altı, yedi...

Yediye gelince Zahir daha fazla devam edebilecek cesareti bulamadı. Duyulur duyulmaz bir sesle rahiplere gereken emri verdi. Adamlar önce kıpırdamadılar. Şefleri emrini tekrarlayınca kapıya doğru gerilemeye başladılar.

— Yürüyün, dedi Malko tabancanın namlusuyla Zahir'i iterek.

Üç metre önlerinde, ilk üç rahip gözlerini onlardan ayırmadan geriliyordu. Grubun sonunda, elinde altın kutuyu tutan Swanee vardı.

Kapıya geldiğinde, son rahipler de koridor-da kaybolmak üzereydiler. Merdivenin girişi serbestti. Zahir kolları yana düşmüş, robot gibi yürümeye devam ediyordu. Malko kolları iyice gergin, tutsağını öne itti

— Çabuk!

Arkasında kendisine iyice yapışmış olan Swanee olduğu halde, merdivenleri koşarak indi. Tarikat başkanı yirmi yaşındaki delikanlılar gibi hızla ilerliyordu. Kapıcı rahip korkudan ve şaşkınlıktan konuşacak durumda değildi. Malko, Svvanee ve tutsakları kapıya geldiklerinde de yerinden kıpırdamadı.

Manastırın çevresi ıssızdı.

Malko sonunda güneşten kızışmış Mercedes'in yanına varabildi. Svvanee göz kamaştıran altın kutuyu yanındaki koltuğa bıraktıktan sonra direksiyona geçti.

— Beni nereye götürüyorsunuz?

Zahir'in sesi fısıltıdan farksızdı. Malko hâlâ elindeki tabancayı bırakmamıştı.

— Şehrin çıkışına, diye cevap verdi.

Kandy'yi arkalarında bırakabilmeleri için beş dakikanın geçmesi gerekti. Mercedes yoldaki tek trafik lambasının önünde durdu. Polisin biri trafikle ilgileniyordu.

Ulu Zahir polisi ipnotize etmek istemiş gibi gözlerini adama dikti. Fakat polis Mercedes'e dikkat bile etmedi.

— Sizi yayan yollayacağım için çok üzgünüm, diye özür diledi Malko. Bir zorlukla karşılaşmak istemiyorum da...

Tarikat başkanının öfkeden soluğu kesilecek gibi olmuştu.

—Siz bir hırsızısınız, diye bağırdı. Kutsal eşyalara en ufak bir saygısı bile olmayan bir hain.

Malko yerinden kalkmadı.

— Ruslar size bu kutsal eşyayı ne karşılığında verdi?

Zahir'in yüzü ifadesizleşti. Kendi iç dünyasına dalmış gibiydi. Artık dinlemiyordu bile, sanki orada yok gibiydi. Malko ağzından hiç laf alamayacağını anladı. Dişe sahipti ya, şu anda en önemlisi de buydu.

— Durun, dedi Svvanee'ye.

Mercedes virajlı yolun kenarında stop etti. Kenarlarda çay tarlaları vardı. Malko arabadan çıkarak, Zahir'in dışarı çıkmasına yardım etti. Adam ipnotize olmuş gibi, Svvanee'nin yanında duran altın kutuya bakıyordu.

— Onu ne yapacaksınız?

— İyi bir amaç uğruna kullanacağız.

Malko arabanın önüne yerleşmişti. Zahir gözlerini üzerine dikerek araba hareket ettiği anda, Sengalce bir şeyler mırıldandı.

Malko Swanee'ye döndü. Genç kadın mosmor olmuştu.

— Ne dedi?

— Bizi lanetledi.

Malko şimdi kendini daha iyi hissediyordu.

Yol çay tarlalarının kenarlarından dolanıyordu. Malko'nun tüm gücü tükenmiş gibiydi. Arabayı Svvanee'nin kullanmasından çok memnundu. Zahir resmi yollardan şikâyetçi olmaya kalkışırsa, CIA onu hiç affetmezdi. Basit bir maceracı yerine koyarlar, hemen geri çağırırlardı. Fakat bu karmaşadan çıkmanın da başka yolu yoktu. Artık rahiplerin Ruslara yardım etmek için hiçbir gerekçeleri kalmamıştı.

Biraz daha ileri giderek, Ulu Zahir'i etkisiz duruma getirmesi de gerekiyordu. Malko'nun aklına bir fikir geldi ve kendi kendine gülümsedi.

— Arabayı durdurun, dedi Svvanee'ye.

Yol ıssızdı. Malko arabadan çıkmadan tabancasını aldı. Telgraf ve telefon tellerini nişanlayarak ateş etti.

Dört kurşunla sorun halledilmişti. Colombo ile bütün haberleşme imkânları kesilmişti.

— Ulu Zahir'in polise gitme ihtimaline karşı.

Bu kez direksiyona kendisi geçti. Colombo'ya daha 72 kilometre yol vardı. Sri Lankalıların umursamazlığı göz önüne alınacak olursa, kesik hatların tamiri için en az bir gün gerekirdi.

Altın kutu aralarındaydı. Malko elini kutunun üzerinde gezdirdi. Tam zamanında sorun halledilmişti.

XVI. BÖLÜM

İvan Gonçarof kendisini Raj'ın inine kadar getiren çocuğa bir rupi uzattı. O olmasa, Pettah'ın sokaklarında yolunu hayatta bulamazdı. Temkinli olmaya çalışarak karanlık, dolambaçlı koridorlara baktı. Daha içeriye girmeden, az sonra göreceği pisliği ve tozu tahmin edebiliyordu.

Gece uyumamıştı. Diana, Svvanee'yi öldürtmesini söylediğinden beri onu hiç aramamıştı. Daha önce Raj'a bir haberci yollamış, ama adam bir şey başaramadan geri dönmüştü. Neler dönüyordu?

En önemlisi o Diana delisi ne hatlar karıştırıyordu?

Merdiven sahanlığında sadece iki kapı vardı. Rus birini çalıp bekledi.

Cevap yoktu. Arkasından diğerini çaldı. Az sonra kapı açılmıştı.

Liman fahişesi Kavita, İvan'a şaşkınlıkla bakıyordu. Genellikle müşterileri takım elbise-li, kravatlı olmazdı. Hele şapka kullananına hiç rastlamamıştı... Mutlaka bir yanlışlık olmalıydı. Omuz silkerek kapıyı kapatmaya çalıştı. Fakat en az kadın kadar şaşkın olan Rus, Kavita'nın içeri girmesini engelledi.

— Raj, Raj Butpitya'yı tanıyor musunuz?

Ivan artık hiçbir şeyi anlayamamaya

başlamıştı. Kırmızı dişli bu cadaloz da kimdi?

Kavita Raj'ın ismini anlamıştı. Başını salladı.

— Raj öldü.

Bildiği tek tük İngilizce kelimeden biriydi "öldü" demek. Bütün Pettah Raj Butpitya'nın Swanee'nin kobrası tarafından sokulduğunu biliyordu. Hatta gazeteler bile ölüm haberini yazmıştı. Fakat aynı habere İngilizce yayınlanan gazetede yer verilmemişti.

İvan dünyanın başına yıkıldığını zannetti. Parmağını Kavita'nın üzerine dikerek, bir kez daha tekrar etti:

— Raj öldü mü?

Fahişe, anlaşılmaktan son derece memnun gülümsedi.

— Evet, öldü, öldü.

— Diana? diye sordu İvan, Raj'ın kapısını göstererek.

Kavita yeni söylenenleri anlamadı. Cevap vermeden başını salladı. İvan ısrar edince de elini salladı. Rus, kadına on rupi uzattı. Kavita parayı alınca, bu beklenmedik nimetten dolayı çılgına dönerek kapıyı kapatmaya çalıştı.

İvan birkaç saniye bekledikten sonra aşağıya indi. Hintkirazı, kavun, balık satan işportacıların tezgâhlarının arasındangeçerken soğukkanlılığını korumak için büyük bir çaba sarf ediyordu. Raj öldüyse Diana hangi cehennemdeydi? Aklına gelen bir fikirle, bütün vücudu buz gibi oldu: Herhalde, Serge'nin bulunduğu manastıra gitmişti! Tek açıklama buydu... Diana polisin James Kent'in ölümü yüzünden kendisinden şüphelendiğini, CIA'nın da onu aradığını sanıyordu.

Tek başına Colombo'da saklanamazdı.

İvan kadının safça kendi evine dönmediğini umuyordu. Dalgınlıkla bir kolye satıcısına çarpınca özür diledi. Diana'nın evine giderek riske girmek istemiyordu. En iyisi elçilikten birini göndermekti. Bunun için de Aeroflot'a gitmesi gerekiyordu.

Her zamanki gibi arka kapıdan girdi. Vücudunun her yanından ter damlıyordu. Bürosuna henüz girmişti ki, yardımcısı kapıyı çaldı.

— Yaklaşık bir saatten beri sizi bekleyen bir rahip var dışarda. Ulu Zahir'in tarikatından geliyormuş. Çok önemli olduğunu söylüyor...

Diana düşüncesi bir anda kafasından silindi. Şu anda tarikat başkanının altın kutuyla oynuyor olması gerekiyordu... Yine neler olmuştu?

— İçeri alın, dedi İvan Gonçarof.
Ceketini yeniden giydi.

*

**

Birleşik Devletler büyükelçisi görüşmenin bittiğini bildirmek ister gibi yerinden kalktı. Malko da adamı taklit etti. Diplomatla aralarında büyük bir sempati doğmuştu. Elçi 1.95 boyunda bir devdi. Mavi gözleri ve insana ayrıntılara sapmadan hitap edebilme yöntemi vardı.. Fakat tam bir karar adamıydı ve sorumlulukları doğrultusunda davranmaktan kaçınmıyordu.

Üstelik Malko'nun anlattıkları da çok hoşuna gitmişti.

Ziyaretçisinin elini sıktı.

— Langley hesabına çalışmanız ne kötü,

dedi. Diplomat olarak sizin gibi adamlara çok ihtiyacımız oluyor...

Malko pohpohlanmaktan hoşlanarak gülümsedi. CIA'nın kendisini pek ilgilendirmedigini, bu işlere karışan tek prens olduğunu söylemek istedi.

Dışarı çıkmadan önce, elçinin masasının üzerindeki altın kutuya son bir kez daha baktı. Şimdi kutu emniyete alınmıştı.

Elçi bundan şeref duymış gibi bir tavırla, Malko'ya koridorun sonuna kadar eşlik etti. Ayrılmadan önce gözlerini kırptırarak:

— Söyleyin bana, diye sordu, siz hakikaten prens misiniz?

Malko'ya rasladığından beri, dilinin ucunda bu soru vardı.

Malko hafifçe eğildi.

— Size hizmet etmek için, ekselans! Atalarım yüzyıllar boyunca Avusturya için çalışmışlar, ben sadece hizmet alanımı değiştirdim...

Elçi elini uzattı.

— Sri Lanka'da biraz daha kalırsanız, bize yemeğe beklerim...

Düşünceli düşünceli bahçede ilerleyen Malko'nun gösterişli görüntüsüne baktı.

Colombo'nun en pahalı şoförü Svvanee, Mercedes'in direksiyonu başında sabırsızlıktan sigarasını yiyiyordu.

— Ne oldu?

— Her şey iyi gitti, diye cevap verdi Malko. Yarını bekleyelim. Şimdi mutlaka Diana'yı bulmamız gerekiyor. O hikâyenin geri kalanını biliyordur.

Svvanee vites değiştirdi.

— Pitti-Pitti onu kaçırp Pettah'ta saklamış. Bana bile sorup izin almadı. Diana beni öldürtmek istiyormuş.

— Haydi, gidip kadını bulalım.

Caddede satıcılar binbir renkli uçurtmalarını satabilmek için mallarını yola sermeye başlamışlardı bile. Malko bu işin başından beri kendini ilk kez iyimserliğe kaptırmıştı.

*

**

Pitti-Pitti Swanee'nin varlığından habersizmiş gibi davranıyordu. Hep aynı yerinde çocukları dağıtmayı tamamlamaya çalışıyordu. Swanee Malko'ya fısıldadı:

— Hiç anlamıyorum. Çok garip davranıyor...

— Tanrım, Pitti-Pitti onu öldürmemiştir umarım. Diana çok şey biliyor olmalı.

— Bunu niçin yapsın? dedi Swanee. Neyse, öğrenirim nasıl olsa. Pitti-Pitti bana yalan söylemez.

Dilencinin çocuk dağıtımını bitirmesini beklediler. Sonunda adam son küçük kızı da adamın birine verince, kazandığı rupileri saymaya başladı. Swanee'ye bakmak için başını bile kaldırmamıştı. Kadın Pitti-Pitti'nin yanına çömeldi.

Alçak sesle Malko'nun anlamadığı bir şeyler konuşmaya başladılar. Tek görebildiği sakat adamın inatla direnmesiydi.

tyi gitmeyen bir olay gerçekleşmiş olmalıydı. Swanee biraz sesini yükseltince, sakat adam başını eğdi ve anlaşılmaz birtakım laflar mırıldandı.

Swanee doğruldu.

— Oldu, bizi oraya götürecek.

Adam o garip arabasını harekete geçirmişti bile. Bu sefil muhitte kimseye metelik verdiği yoktu... O kadar çabuk hareket ediyordu ki, Malko ile Swanee izlemekte zorluk çekiyorlardı. Arada sırada sanki yoldan gelip geçenlerin bacaklarının arasından geçiyor gibiydi.

Yine o havasız sokaklara girmişlerdi. Malko alpaka takımıyla saunaya girmiş gibi hissetti kendisini.

Rengârenk ufak bir sokağa daldılar. Her yerde plastik çiçeklerden yapılmış kolyeler asılıydı.

Pitti-Pitti biraz daha dar bir sokağa saptı. Etrafta iğrenç, ekşi bir yağ kokusu vardı. Bir sürü kadın siyah bir yığının çevresinde toplanmıştı. Yaklaşınca bunların saç, daha doğrusu peruk olduklarını farkettiler.

Yüzlerce peruk ortada bir yığın oluşturmuştu. İnsanın kendisini savaş sıralarında kurulan toplama kamplarında sanacağı geliyordu. Korkunç ve iğrenç bir manzaraydı.

— Paryalar takma saçlara bayılırlar, dedi Swanee. Bu peruklar ucuza malolsun diye iplikten yapılmış, etrafları ise gerçek saçlarla kaplanmış.

Pitti-Pitti perukların üç metre yüksekliğinde bir yığın oluşturduğu küçük bir dükkâna girdi. Malko ve Swanee de yaşlı kadınları iterek içeri daldılar.

Dükkânın arkasında ufak bir pencereyle aydınlatılmış bir bölme daha vardı. Bütün alanı peruklar kaplıyordu. Pitti-Pitti suratsız, gözünün üzeri lekeli, perukların yanına

çömelmiş bir adamla tartışıyordu.

— Diana nerede? diye sordu Malko.

— Bana burada olduğunu söyledi... dedi Swanee.

Genç kadın yine Pitti-Pitti ile konuşmaya daldı. Birden sesinin tonu yükseldi. Sonunda adamın eli peruk yığınınını gösterdi.

Svanee hayretle boğuk bir çığlık attı ve Malko'ya döndü.

— Bunların altındaymış!

— Ne!

Arada bir konuşulanları Malko'ya tercüme ederek Pitti-Pitti' ile tartışmaya devam etti.

— Kaçmak, polise haber vermek istediğini, durmadan bağırdığını söylüyor. Sesini kesmek için ağzına bir peruk tıkamışlar. Öldürmek istemiyorlarmış, ama kadın boğulmuş. Onlar da cesedi saklamışlar... Pitti-Pitti bütün bunları önceden de biliyormuş, ama bana söylemeye cesaret edememiş.

Malko dehşet içinde, siyah yığına baktı. Mümkün değildi.

— Görmek istiyorum, dedi.

Swanee verilen emri tercüme etti. Satıcı istemeye istemeye perukları çekerek, tentenin önüne istiflemeye başladı. Pitti-Pitti de adama yardım ediyordu.

Önce ayakkabısız, şişmiş bir kadın bacağı gözüksü. Bu kez Malko da ellerini yapış yapış, pis perukların arasına daldırdı. Sonunda eline beyaz bir kumaş parçası geldi. Bir kadın külotuydu bu.

Peruklar azalmıştı. Pitti-Pitti'nin inleyerek bir kucak dolusu daha kaldırmasıyla, kadının göğüsleri açıkta kaldı. Ceset çıplaktı. Malko

bakışlarını ölünün vücuduna çevirdi. Pitti-Pitti hiçbir şeye aldırmayarak perukları kaldırmaya devam ediyordu. Göğüslerden sonra yüzü de ortaya çıkmıştı.

Görüntü tam anlamıyla rezaletti.

Ağızına bir peruk tıkanmıştı, dudakları, yüzü şiş ve mosmordu.

Swanee dudaklarını ısırdı. Pitti-Pitti donmuş gibiydi.

Svvanee'nin gözleri yaşla dolmuştu, bir şeyler konuştuğundan sonra Malko'ya döndü.

— Ona tecavüz etmişler. Pitti-Pitti'nin iki arkadaşı. Kendini korumaya çalıştığı için de ağızına peruk tıkanmışlar.

— Onu ne yapacaklar?

Swanee tercüme etti:

— Taş bağlayıp denize atacaklarmış, dedi titreyen bir sesle. Yabancı olduğu için korkuyorlar. Fakat çok güzel olduğu için ırzına geçmekten de kendilerini alamamışlar.

Malko tenteyi kaldırdı. Kadınlar peruklara dokunuyorlardı. Pitti-Pitti Diana'nın üzerini çoktan örtmüştü. Dışarı çıktı. Sokağın iğrenç kokusu bile, dükkânın arkasında gördüklerinden sonra onu fazla rahatsız etmiyordu. Birkaç saniye sonra Svvanee de yanına geldi. Kötürüm adam dükkânda kalmıştı.

Yıkılmış bir halde, sessizce yürümeye başladılar. Malko Diana'nın ölümünden biraz da kendisinin sorumlu olduğunu düşünmeden edemiyordu. CIA'nın emirlerine uymuş olsaydı, sadece onu bulmakla yetinmiş olacaktı.

Geriye araştırılması gereken tek kişi, yani Diana'nın esrarengiz sevgilisi Serge kalıyordu.

XVII. BÖLÜM

iri manşet, gazetenin ilk sayfasının yarısını kaplıyordu. Kâğıdın kötü kalitesine rağmen, Malko elçilikteki yeni arkadaşının fotoğrafını tanıdı. Elçi Budistlerin en büyük lideri olan Ulu Bandarakitta'nın elini sıkıyordu. Lider gayet dokunaklı bir biçimde, Amerika'nın Budizm dünyasına bu kutsal emaneti hediye ederek gösterdiği iyiniyet yüzünden minnettar olduğunu söylüyor, Amerikalıların sağduyusu sayesinde kutsal dışın Budizmin beşiğine kavuştuğunu da hatırlatmaktan geri kalmıyordu.

Binbir törenden sonra, sonunda altın kutu Seylan Bankası'ndaki kasaya konmuştu. Bir müddet bankada kalacak ve değerine layık bir tapınağın yapılmasını bekleyecekti. Ne olursa olsun, sonunda Ulu Zahir'in bölgesinden uzaklaşması bile harika bir olaydı.

Elçi aslında hiçbir değeri olmayan, sadece elbisesini biraz daha süsleyebilecek bir de nişan almıştı. Washington'daki görevliler de durumdan memnundular. Sonunda Rusların yaptıklarına bir karşılık verilmiş oluyordu. Bir yıl önce Amerika Birmanya'ya pirinç yardımı yapmış, Sovyet Elçiliği'ndeki bir görevli de bütün bir gecesini Birmanca "SSCB'nin yardımındır" diye yazmakla geçirmişti. Ameri-

kalılar ise çuvalların üzerine kendi yardımları olduğunu İngilizce yazmışlardı...

Malko gazeteyi katladı. Durumdan son derece memnundu. En azından bu planı iyi işlemişti. Yine de Rusların bu operasyonu düzenlemelerinin amacını anlayamamıştı. Güzel Diana hakkında soruşturma yapsın diye gönderildiği Sri Lanka'da bu tip sorunların içine dalacağını hiç aklına getirmemişti.

Barın camından otelin karşısındaki kaldırıma baktı. Sovyet gemisi hâlâ limandaydı. Ve hâlâ yükü varmış gibi görünüyordu. Tek fark harekete hazırlanıyor olmasıydı. Malko kalkıp masanın üzerine on rupi bıraktı. Gemi hareket eder etmez o da kuzeye doğru yola çıkacak, böylece kafasındaki fikirlerin doğru olup olmadığını anlamış olacaktı.

Kendi kendine Rusların nasıl hareket ettiklerini düşündü. Artık Buda'nın bütün dişlerini bile sökseler korkunç bir başarısızlığa uğramışlardı. Rahiplerin artık onlara yardım etmeleri için hiçbir neden kalmamıştı. Ulu Zahir'in Malko'yu dışı çaldığı için resmi makamlara şikâyet etmemesi bile, bunun en güzel kanıtıydı.

Gerçeği keşfetmeye çalışan Andrew Carmer'in öldürüldüğü yere, kuzeydoğuya gitmesi gerekiyordu.

Swanee birlikte gelmek istemiş, o da kabul etmişti. Şimdiye kadar böylesine soğuk bir dışı yardımcıya rastlamamıştı... Bazen kendi kendine aşığından gerçekten korktuğu için mi, yoksa sırf utanması yüzünden mi yanaşmadığını soruyordu. Sri Lankalıların sıkılganlığı gerçekten çok şaşırtıcıydı.

Adadaki homoseksüellerin oranı da düşü-
nülecek olursa, ada nüfusunun nasıl fazlalaşa-
bildiğini anlamak imkânsızlaşıyordu.

Taprobane'ın kapıcısı bir taksi çağırmak
için öne ilerledi, fakat Malko gerekmediğini
işaret etti. Canı yürümek istiyordu. Henüz hava
fazla sıcak sayılmazdı.

Siyah gözlüklerini takarak acele etmeden
yürümeye başladı. Irmağın üzerindeki köprüye
kadar gidip oradan bir taksi çevirecekti.
Swanee onu kahvaltıya davet etmişti.

*

**

İvan Gonçarof kendini boğazında bir
yumru varmış gibi hissediyordu. Yardımcısı
Moskova'dan gelen teleks haberini getirdiğin-
de başını çevirmişti. Taşkent'ten gelen habere
göre, yerine bir başkası tayin edilmişti.
Kendisinin de hemen Rusya'ya dönmesi
gerekliyordu.

İvan bunun ne demek olduğunu çok iyi
biliyordu. Geri döndüğünde kendisini tozlu ve
karanlık bir büroda, fişleri düzenlerken
bulacaktı. Bir daha da Rusya'dan asla
çıkamayacaktı.

Hep o Tanrının cezası CIA ajanının ve
yardımcısının yüzünden gelmişti bunlar başı-
na...

Masasının çekmecesini açtı. Sigara çıkart-
maya çalışırken gözleri silahına ilişti. Düşünce-
li düşünceli tabancayı alarak elinde şöyle bir
tarttı. Aklına bir fikir gelmişti.

Nasıl olsa artık kaybedecek hiçbir şeyi
kalmamıştı.

Bürodan çıktığını kimse görmedi. York

Caddesi'nde bir taksiye dalıp kendini pis koltukların üzerine bıraktı.

— Gaile Face'e, dedi.

*

**

Malko, Sea Caddesi'nin kaldırımında durdu.scanned by darkmalt1

Colombo çirkin, kötü bir mimari tarzına sahip bir kentti. Binalar, sac ve kötü kaliteli çimentoyla inşa edilmişti. Sokağın tam karşısında binbir renkli seramikle yapılmış eski bir Hint tapınağı vardı. Malko bir gün gidip orayı ziyaret etmeye karar verdi. Zil şeklinde inşa edilmiş Dagobalardan çok daha güzel bir görüntüye sahipti. İçinde kutsal bir emanetin olmaması bile, güzelliğini etkilemiyordu.

Kaldırımın sonunda durdu ve ağzında bambu saplarını geveleyen bir öküzün çektiği arabaya yol verdi.

*

**

İvan ne yaptığının tam olarak farkına bile varmayarak, yoldaki yayaları itiyordu. Beş yüz metreden beri gördüğü tek şey siyah alpaka takımın altındaki Malko'nun sırtıydı. Gaile Face'e tam vaktinde gelmişti.

Sabırla Malko'nun Taprobane'da kahvaltı etmesini beklemişti. İçinden Malko'nun niçin Gaile Face'in bahçesinde değil de, bir barın dördüncü katında kahvaltı ettiğini merak etmişti. Ama artık ilgilenmiyordu. Moskova'dan gelen haberden beri, Malko'nun yaptıklarına aldırımıyordu, tabii resmi olarak.

Bir ara Malko'yu gözden kaybedince, adımlarını sıklaştırdı. Kemerine yerleştiği

silah yüzünden ceketinin önünü kapalı tutmak zorunda kalıyordu. Namluda bir kurşun vardı, silahın emniyeti de açılmıştı. Fakat İvan bir türlü uygun bir zaman bulamıyordu. Yol o kadar kalabalıktı ki, Malko ile birlikte birkaç da yerlinin ölümüne neden olabilirdi. Bu da sokağın ortasında linç edilmesi demektir.

Malko'nun bir taksiye binmesini, ya da kapalı bir yere girmesini dileyerek bekliyordu.

Birden kalbi daha hızlı çarpmaya başladı. Sarışın adam karşıdan karşıya geçmek için durmuştu. İvan'ın sinirleri o kadar gergindi ki, arkasındaki Pitti-Pitti'nin tekerlek gıcırtilarını bile duymadı.

*

**

Pitti-Pitti İvan'ı gördüğünde, her zamanki gibi Taprobane'in köşesinde dileniyordu. Sakat adam elbisesinin kabarıklığından Rusun silahlı olduğunu anlamıştı. İvan holde sigarasını içerken de onu gözetlemişti. Rus çok sinirli ve endişeli görünüyordu, gözlerini de asansörden ayırmıyordu.

Yirmi dakika sonra Malko dışarı çıkmış ve Rus da peşine takılmıştı. Pitti-Pitti fazla tereddüt etmemişti. İvan'ın kim olduğunu bildiği gibi, Malko'nun da Swanee'nin arkadaşısı olduğunu biliyordu. Bu ona yardım etmesi için yeterli bir sebepti. Böylece Diana'nın ölümüyle Swanee'nin ona duyduğu kızgınlığı da unutturabilirdi.

Kötürüm adam takibe devam etti. Neyseki Malko fazla hızlı gitmiyordu. Pitti-Pitti İvan'a nasıl engel olabileceğini de bilmiyordu. Ne silahı vardı, ne de dövüşebilecek hali.

Görünürde de hiçbir arkadaşına rastlayamamıştı.

Malko'nun kaldırımın kenarında durduğunu farketti. Rus da yaklaştırmaya devam ediyordu. İki adamın birbirlerine uzaklıkları birkaç metreden fazla değildi. Rus elini kemerine soktu. Pitti-Pitti ağır otomatığın dışarı çıktığını gördü. İvan Malko karşıdan karşıya geçerken ateş edecekti. Sonra da kalabalığın arasında kaybolacaktı.

Pitti-Pitti'nin düşünmesi bir saniyeden fazla sürmedi. Ciğerlerini patlatırcasına bağır-maya başladı ve olabildiğince hızlı gitmeye çalışarak, öne fırladı. Tekerlekleri yoldan kıvılcımlar çıkartıyordu. Küçük bir kız dilencinin yüzünden yere düşerek ağlamaya başladı.

Sakat adam Malko'nun duyacağını, arkasına bakacağını ve tehlikenin farkına varacağını umarak bağır-maya devam ediyordu.

Fakat yaklaşan tramvayın sesi, caddedeki diğer bütün sesleri yutuyordu.

Pitti-Pitti silahlı kolun doğrulduğunu gördü. Malko caddeye inmişti. Kötürüm adam biraz daha hızlandı. Kaldırımında hareketsiz duran Rusun üzerine doğru ilerliyordu.

Pitti-Pitti'nin arabası hızla tetiğe basan Rusun bacaklarına çarptı. Silah ateş almış, ama hedefini bulamamıştı.

Adam yere düşünce, elindeki silah da taş oluğa yuvarlandı.

Çarpmanın etkisiyle Pitti-Pitti arabadan kayarak yola düştü. Dehşet içinde üzerine gelen tramvayı gördü. Fakat çok geçti. Kenara kaçmak istediye de başaramadı. Korkunç bir

ılık atarak n tekerleklerin altında kaybol-
du.

*

**

Malko sesi duyunca hemen arkasına
döndü. Her Şey çok çabuk olup bitmişti.

İvan silahını bırakarak kalkıp kaçmaya
başladı, iki ocuk da arabayı yakalayıp
kayıplara karıştı.

Sonunda tramvay durmuştu. Malko surat-
ları asık kalabalığı yardı. Pitti-Pitti'nin aracın
altına girdiği yerde kan ve katran birbirine
karıŐmıŐtı. Kötürüm adamdan geriye yalnızca
tekerleklerin altına sıkışmış kanlı bir yığın
kalmıştı. Arabasının tekerleklerinden biri
kopmuŐ, yolun ortasında duruyordu. Şortlu
bir polis koşarak olay yerine geldi. Vatman
aşağıya indi. Deli gibi ellerini yağlı saçlarının
arasından geçiriyordu. Bu olay yüzünden işini
kaybedebilirdi...

Malko'nun kulaklarında hâlâ sakat adamın
sesi vardı. Arkasına dönerek kaldırıma ıktı.
Hiç kimse ona dikkat etmiyordu. İvan ortadan
kaybolmuştu. Birisi de taş oluğa düŐen silahı
almıŐtı. Geride yalnızca tramvay ve tekerlek-
lerinin altında ezilmiş olan Pitti-Pitti kalmıştı.

XVIII. BÖLÜM

— Şimdi çok mutludur herhalde, sonunda diğer insanlara benzedi, diye mırıldandı Swanee.

Ölü ilaçlayıcıları harikalar yaratmışlardı. Pitti-Pitti'nin ezilmiş göğsünü düzeltmekle kalmamışlar, birer de bacak takmışlardı.

Balmumu organlarının üzerine siyah ayak-kabılar, bir de pantolon giydirmişlerdi. Yirmi seneden beri ilk kez Pitti-Pitti normal insanlara benziyordu. Ölü ilaçlayıcısı kötürüm bir dilenci için niçin bu kadar zahmete katlanıldığını anlamamıştı. Kendisi adamı bir çocuk tabutuna yerleştirerek gömmeyi tercih ederdi. Fakat Malko bu fikre çok kızmış, Pitti-Pitti'yi tam bir adamın konduğu tabutlardan birine yerleştirmek istemişti.

Swanee'nin siyah güzel gözleri yaşla dolmuştu. Pitti-Pitti tabuta konulmadan önce yanağını okşadı.

Daha sonra Malko ile birlikte dışarı çıktı. Pitti-Pitti için artık hiçbir şey yapılamazdı. Fazla zamanları kalmamıştı. Sovyet gemisi şafakta yola çıkmıştı.

— Gidelim, dedi Malko.

Swanee direksiyona geçti. Arka koltukta iki tüfek, bir uçak gemisini batıracak kadar da cephane vardı!

Filin sallanması Malko'yu mahvediyordu. Swanee ise hiç etkilenmemiş gibiydi. Hayvanın sırtına bir çeşit tahtirevan yerleştirilmiş, çatısı da güneşi engelleyecek şekilde muz yapraklarıyla kapatılmıştı. Kenarlara, istendiği vakit gözlerden uzak olunması, ya da sığağa karşı indirilmesi için bambu dallarından perdeler konmuştu.www.cizgiliforum.com

Küçük bir ev gibiydi.

Malko tüfekleri yere bırakmıştı. Yaklaşık üç saattir yol alıyorlardı. Filler pek hızlı gidemiyordu. Mercedes, hayvanı kiraladıkları köyde kalmıştı. Sürücüsü dahil olmak üzere 2000 rupi ödemişlerdi. Swanee'nin sayesinde bu garip yolculuk yüzünden fazla soru cevaplamak zorunda kalmamışlardı.

Malko öne eğilerek perdeyi kaldırdı.

— İşte manastır.

Kalbi daha hızlı çarpmaya başlamıştı. Sonunda merakını giderecekti. Gri Dagoba otların arasında yükseliyordu. Fille geldikleri için daha önceki yolu kullanmamışlardı.

Malko tüfeklerden birini aldı. Kurşunların hepsi top mermisi gibiydi. Bunlar bir filin derisinde bile rahatça delik açardı. Bu kez hiçbir şeyi ihmal etmemişlerdi. Tabii Serge'nin kendilerine hazırladığı sürprizden habersizdiler.

— Bakın, dedi Malko kolunu denize doğru uzatarak.

Beyaz büyük bir gemi körfeze demir atmıştı. Malko dürbününü alarak ayarladı, sonra gemiye yöneltti.

— İşte o!

Colombo'da gördüğü gemiydi. Hâlâ da Colombo'da olduğu gibi yüklüydü.

— Ne yapmamız lazım? diye sordu Swanee.

— Sürücüye manastırın sağından ilerlemesini söyleyin. Siz de yere yatın.

Svaneer Malko'nun dediklerini yerine getirdi. Fil biraz daha fazla sallanmaya başlamıştı. Beş dakika sonra manastırla aralarındaki mesafe beş yüz metreden azdı. Her yer ıssızdı. Gemi de bulunduğu yerden kıpırdamamıştı.

Fil biraz daha yaklaştı.

Malko'nun sinirleri iyice gerilmişti. Bu sessizlik onu çok şüphelendirmişti. İnsanın manastırın terkedildiğine inanacağı geliyordu.

— Etrafında dönün.

Svaneer emri tercüme etti.

Dagoba'nın ve yerleşme yerlerinin etrafında döndüler. Hâlâ kimse görünmüyordu. Halbuki fil açık alana gelmişti... Malko fili yeniden durdurttu ve dürbününü alarak manastırın bütün binalarını santim santim gözden geçirmeye başladı.

Birden, önünde ne olduğu belli olmayan bir şeyler gözüktü. Küp şeklinde siyah bir şey bir tahtanın üzerine bırakılmış, o da tam denizin karşısına, manastırın sağına yerleştirilmişti. Tahta, dört direk üstünde toprağa oturtulmuştu. Malko şaşkınlıkla dürbününün ayarını yaptı.

Bu kez, denize dönük duran aletin üzerinde yirmi santim uzunluğundaki antenleri farketti. Bu hiç de Budizmle ilgili bir şeye benzemiyordu...

— Bir şey görüyor musunuz?

Dürbünü Svvanee'ye uzattı. Fil kıpırdamadığı için, içerde cehennem sıcaklığı gibibunaltıcı bir hava vardı.

— Nedir bu?

Malko başını salladı.

— Hiçbir fikrim yok. Büyük ihtimalle elektronik bir alet ve burada böyle bir şey çok şaşırtıcı...

— Gidip görelim.

— Belki de bir tuzaktır. Ben iniyorum. Siz bekleyin.

Svvanee sürücüye fili çöktürmesini söyledi. Malko boynunda dürbünü, elinde tüfeği aşağı atladı. Yere diz çökerek siyah kübe bir kez daha baktı.

Önce hiçbir ayrıntı gözüne çarpmadı. Sonra tahtanın altındaki çıkıntı dikkatini çekti. Birkaç metre daha yaklaştı. Eğilerek dürbünle bir kez daha baktı. Sineklerin vızıltılarından başka hiçbir ses duyulmuyordu. Görünüşe göre manastır terkedilmişti. Rahipler başka taraflara taşınmış olmalıydılar. Fakat Serge neredeydi? Böyle bir nesneyi, Malko'nun geleceğini bile bile ortada bırakması çok garipti...

Dürbünle, Malko tahtanın altına raptedilmiş kahverengi çıkıntıyı seçebiliyordu.

Tam dürbünü bırakacağı sırada körfezdeki gemiden bir parlaklık yayıldı. Sanki birilerine sinyal veriliyor gibiydi.

Malko birden anladı. Kahverengi çıkıntı uzaktan kumandalı bir patlayıcıydı. Serge, ya da bir başkası patlayıcıyı ateşlemek için biraz daha yaklaşmasını bekliyordu.

Mükemmel bir tuzaktı.

Ama Malko'nun da ölmeye niyeti yoktu. Yapılabilecek tek bir şey vardı.

Yüzükoyun yatarak tahtanın altına nişan aldı. Arkasından da tetiğe bastı.

Patlama sadece sarılı mavili bir kuş sürüsünün havalanmasına sebep oldu. Malko kolunun koptuğunu zannetti. Kulakları hâlâ uğulduyordu. Fil bağırarak çöktüğü yerden kalkmıştı. Malko biraz fazla aşağıya nişan almış, kurşun hedefini bulmamıştı.

Birden filin çok yakınında bulunduğunu hatırladı.

— Çabuk uzaklaşın! diye bağırdı Swanee. Çabuk.

İkinci kez ateş etmek için filin yüksek otların hizasına kadar uzaklaşmasını bekledi.

Bu kez kurşun siyah kübe saplandı. Fakat antenlerin titreşmesine rağmen hiçbir patlama olmadı.

Malko terle kaplanmış alnını temizledi. Daha iyi nişan almaya çalışarak tetiğe bastı.

Beklediğine değmişti, patlama umduğundan çok daha şiddetli oldu. Üstü başı toz toprak içinde kalmış, kulakları sağırlaşmıştı. Yattığı yerden başını kaldırabilmesi için birkaç saniyenin geçmesi gerekti.

Siyah nesne de, tahta da yok olmuştu. Bulundukları yerde sadece duman tütüyordu. Malko biraz ilersine saplanmış mızrak gibi direği gördü. Sırtına saplanmış olsa, mutlaka öldürürdü...

Sol eli patlama sırasında havaya uçan kalıntılardan biriyle yaralanmıştı. Tedbirli olmaya çalışarak elinde tüfeğiyle patlayıcının konduğu yere gitti. Tam düşündüğü gibiydi.

Alet içine çok kuvvetli bir patlayıcının yerleştirildiği bir tuzaktı.

Üç dakika içinde manastırın etrafını dolaştı. Hiç kimseler yoktu. İlk durduğu yere geldiğinde, kumun üzerindeki parça parça olmuş nesneden geriye kalanlara baktı. Metal hâlâ kızgındı. Antenler bozulmamıştı. Tuzağın varlığını sezinleyebilmek için bu işte çok usta olmak gerekiyordu.

Saatine baktı: Birkaç dakika sonra askeri ataşenin helikopteri gelirdi. James Kent'in yerine geçen adamla deniz ataşesi de birlikte gelecekti. Svvanee'yi rahatlatmanın tam zamanıydı.

*

**

Genç kadın diz çökmüş filin arkasında bekliyordu. Saçları tozla kaplanmıştı.

— Dünyanın sonunun geldiğini sandım, dedi.

— Hepsi bizim için hazırlanmıştı, dedi Malko, eğer yaklaşıydık...

Gemi hâlâ yerindeydi. Malko beyaz tekneye alayla baktı... Ruslar çok kızgın olmalıydılar.

Batıdan bir motor gürültüsü duyuldu. Malko başını kaldırdı. Orman hizasında bir nokta hızla yaklaşıyordu.

— Takviye geldi, dedi neşeyle Malko.

*

**

Deniz ataşesi parçalardan birini inceledikten sonra, çantasına attı.

— İlginç bir madde. Telsiz yayınlarının başkaları tarafından tespit edilmesini önlüyor. Bu da şimdiye kadar buradan niçin hiçbir

işaret almadığımızı açıklıyor. Manastıra yaklaştırmamalarının sebebi de belli...

Petrol arayıcılarından kiralanan helikopterden dört kişi inmişti. İki ataşe sevinçten deliye dönmüş gibiydi. Deniz ataşesi Malko'ya döndü.

— Tahmininiz nedir, Prens Malko?

Karşısındaki gibi bir adamın ona unvanıyla hitap etmesi için çok etkilenmiş olması gerekirdi.

— Kayaların altında doğal mağaralar olsa gerek, dedi Malko. Ruslar bence bu mağaraları denizaltıları için barınak olarak kullanıyorlar. Tabii geceleri içeri girebilmeleri için de, elektronik birtakım aletler ve vericileri kullanmaları gerekiyor. Aldıkları önlemlerin ve rahiplerin yardımına ihtiyaç duymalarının nedeni bu.

Elini gemiye doğru uzattı.

— Bunun da aşağıdaki denizaltılara erzak taşıdığına eminim. Su seviyesinin altına düşmesi de düşüncemi doğruluyor. Zaten beni ilk şüphelendiren de bu gemi olmuştu.

— Ben de farketmiştim, diye sözünü kesti deniz ataşesi. Sizinle aynı fikirdeyim. Fakat ben Hint Okyanusu'ndaki çürümüş denizaltılarını tamir etmek için geldiklerini sanmıştım...

Kara ataşesi iç geçirdi.

— Neyse, her şey yoluna girdi... Bize çok büyük bir yardımda bulundunuz.

Deniz ataşesi yerinde duramamaya başlamıştı.

— Gidip şu mağaraları görelim.

Helikopterin pilotu hâlâ endişeliydi.

— Üzerimize ateş etmezler mi?

— Bunun üzerine mi?

Bir yandan da helikopterin üzerinde yazılı harfleri gösteriyordu: "WILLIAMS BROTHERS, petrol arama."

— Sivil bir helikoptere ateş ederlerse üçüncü dünya savaşı çıkar.

*

**

Helikopter yar boyunca aşağıya indi. Çok etkileyici bir görüntüydü. Malko kalbinin ağzına geldiğini hissetti. Neyseki, Swanee'yi manastırın yanında bırakmıştı.

Pilot su hizasına gelince kayalar boyunca ilerlemeye başladı.

Önce hiçbir şey göremediler. Sular yavaşça kayalara çarpıyordu. Deniz Malko'nun tahmin etmiş olduğu gibi alçaktı. Beyaz gemi ise yarım mil kadar ilerlerinde duruyordu.

Malko birden deniz ataşesinin dudaklarının kımıldadığını gördü. Parmağını kayalara doğru uzatmıştı. Motor sesi söylenenlerin duyulmasını engelliyordu. Fakat az sonra Malko da deniz hizasındaki oyugu gördü. Helikopterin girebileceği kadar büyüktü... Pilot biraz daha yaklaşp aracı havada durdurdu.

Mağaraya kayıkla girmeleri gerekiyordu. Yine de görünüşe bakılırsa oldukça geniş bir yerdi. Dahice bir buluştu. Politik gerilim arttığında birçok denizaltı buraya sığınabilirdi.

Malko gözlerini siyah girintiden ayıramıyordu. Rusların Buda'nın Dişi'ni neden bu kadar cömertçe sundukları belli oluyordu... Doğrusu elde etmeyi düşündükleri her türlü zahmete

değerdi. Helikopterdekiler büyülenmiş gibiydi. İçerde mutlaka birçok denizaltı gizlenmiş olmalıydı. Biraz ilerdeki gemi bunun en güzel kanıtıydı.

Sonunda deniz ataşesi pilotun omzuna vurdu. Helikopter yar boyunca, asansör gibi tırmandı. Otuz saniye sonunda manastırın önündeki alana inmişlerdi. Motor susar susmaz herkes bir ağızdan konuşmaya başladı. Deniz ataşesi hiç durmadan Malko'nun sırtına vuruyordu.

— Mükemmel! Hakkınız varmış.

Askeri ataşe başını salladı. Biraz üzgün gibiydi.

— Denizaltıları havaya uçuracak bombalarımızın olmaması ne kötü!

Hep aynı alaycılık.

Soruşturma bitmişti. Malko elini deniz ataşesine uzattı.

— Şimdi gitmek zorundayım. Yoksa geceden önce Colombo'ya dönmemiz imkânsız. Biz sizin gibi hızlı yol alamıyoruz...

Amerikalıları biraz evvelki patlamadan arta kalanların önünde bırakarak uzaklaştı. Gemi hâlâ yerinden kıpırdamamıştı. İçinde bulundukları durum göz önüne alınacak olursa, Rusların bir şeyler yapabilmelerinin imkânsızlığı anlaşılırdı. Denizaltılarını bir daha görmeleri çok zordu artık.

★★

Filin düzenli ve yavaşça sallanışı Malko'nun uykusunu getirmişti. Zaman zaman alçak bir dal parçası tahtırevanın üzerine çarpınca yerinden sıçırıyordu. Köye varmalarına daha

en az iki saat vardı.

Svvanee yanına oturmuş, sanki orada yokmuş gibi davranıyordu. Birden göğsünü pembe sarisinin altında iyice belirginleştirerek doğruldu.

— Rusların geri gelebilmeleri çok zor artık, dedi.

— Sizin sayenizde, diye cevap verdi Malko. Genç kadın hüzünle gülümsedi.

— Pitti-Pitti'yi unutmayın.

Yapraklarla yapılmış damın üzerine iri iri yağmur taneleri düşmeye başlamıştı. Biraz sonra Svvanee bambu perdeyi indirdi. Şimdi ikisi de sürücünün gözünden uzaktılar.

Svvanee aniden Malko'ya doğru eğildi.

— Sizinle sevişmek istiyorum, diye mırıldandı.

Malko gülümsedi.

— Bence istediğinizin gerçekleşmesi çok zor.

— Öyle mi sanıyorsunuz?

Svvanee'nin sesi alaycıydı.

Birden bolerosunun düğmelerini çözmeye başlayarak iri ve güzel göğüslerini açıkta bıraktı. Malko elini uzatmamak için kendini zor tutuyordu. Son kez denediğinde başına neler geldiğini de unutamamıştı...

Fakat Svvanee ciddiye benziyordu.

— Eski mihraceler uzun süreli avlara çıktıklarında, yanlarında cariyelerini de bulundururlarmış. Tahtırevanların bu kadar rahat olmasının nedeni de bu...

Cevap gelmesini beklemeden sarisinin bağlarını da çözdü. Altın kemeri ve bilezikleri haricinde üzerinde hiçbir şey kalmamıştı.

Derisi satengibi parlaktı. Nazikçe Malko'nun gömleğinin düğmelerini çözmeye başladı.

Sıra belindeki kemere gelmişti. Sonunda karşısına geçerek dizlerinin üzerine çöktü. Fil sallanmasını hızlandırınca, düşmemek için Malko'nun boynuna sarılmak zorunda kaldı.

Ellerini ensesinde birleştirmiş, Malko'nun altın renkli gözlerini bakıyordu.

— Bunu ne kadar uzun süreden beri istiyordum, dedi hülyalı bir sesle.

— Peki bunu niçin daha önce yapmadınız?

Svvanee gözlerini araladı.

— Size söylemiştim. Aşığım Colombo'da yaptığım her şeyi öğrenir. Her yerde casusları var...

Sesini kesip, eğilerek yanındaki erkeği kucakladı.

Malko'nun elleri yumuşacık tenini okşayarak, kadının kalçalarına gitti. Durumun pek müsait olmamasına rağmen, Swanee'yi deli gibi arzu ediyordu. Bir anda birleştiler.

Yağmur biraz daha hızlanmış, içeriye sızmaya başlamıştı. Svvanee Malko'dan ayrılarak soldaki perdeyi kaldırdı. Solucan gibi çırılçıplak bir halde dışarıya sarkıp gökyüzüne baktı. Sürücü göğüslerini iyice görebiliyordu.

İçeri girdiğinde vücudundan yağmur damlaları yuvarlanıyordu. Sarisine sarındığında ince kumaş, hemen üzerine yapıştı. Bu bir tek görüntü dahi Malko'nun arzusunun geri gelmesi için yetip artmıştı bile. Kadını kendine çekti ve ipek kumaşın üstünden okşamaya başladı.

XIX. BÖLÜM

Alpaka kumaşın inceliğine rağmen, Malko sıcaktan bayılacak hale gelmişti.

Swanee tanışmalarından bu yana ilk kez Avrupalılar gibi kısa etek giymişti. Esmer, uzun bacakları açıktaydı. Geçerken bütün erkekler başlarını çeviriyor, bazıları da bulundukları tarafa tükürüyorlardı. Svvanee'nin uzun bacaklarını göstermesi, ülke geleneklerine açık bir saygısızlıktı.

Genç kadın küçük bir çocuk gibi, uçak biletini elinde sıkıyordu.

— Bu akşam Roma'da olacağız, dedi. Müthiş bir şey bu. Sri Lanka'dan ayrılacağıma çok memnunum. Tekrar geri dönmek zorunda olsam bile.

Bütün bunlar fil sırtında geçen olayların sonucuydu. Svvanee Avrupa'da tatil yapmaya karar vermişti. Malko ile aynı uçakta gideceklerdi.

Roma'da birbirlerinden ayrılacaklardı. Malko yine bir arzu nöbetine tutuldu. Svvanee o kadar güzel ve yumuşaktı ki, bir kış bahçesi gibi insanı dinlendiriyordu. Kadının kolunu tutarak kendisine sardı.

— Buradan çok güzel bir hatırayla ayrılıyorum, dedi.

Kaldırımı kaplayan bir grup adamı geçebil-

mek için birbirlerini bırakmak zorunda kaldılar. Engeli aşabildikten sonra gözleriyle Svvanee'yi aradı.

Kadın hareketsizdi, hâlâ bıraktığı yerde duruyordu. Yıldırım çarpmış gibi ağzı açılmıştı.

— Svvanee!

Kımıldamakta zorluk çekiyormuş gibi yavaşça başını çevirdi. Ona doğru gelmek için bir adım attığında dizlerinin üzerine düştü. Malko hemen genç kadının yanına koştu. Elbisesinin sol üst köşesinde büyüyen ve her an biraz daha genişleyen kan lekesini de o zaman görebildi. Etrafına baktı. Swanee'yi bıçaklayacak hiç kimseyi göremiyordu. Yerde yatan vücudun çevresinde toplanmaya başlayanlar olmuştu.

Genç kadının ağzı açılmış, kolları yana düşmüştü.

Malko yarayı görebilmek için Svvanee'nin kollarını kaldırdı. Svvanee'nin parmakları elini yakalamış sıkıyordu.

— Beni bırakma, diye mırıldandı.

Nereye gitmek için? diye düşündü Malko. Katili bile görememişti. Üzün süreden beri onları takip ediyor olmalıydı, Svvanee'yi bıçaklayabilmek için de kalabalıktan yararlanmıştı.

Genç kadın zorlukla nefes alıyordu. Malko başını kaldırıp bağırdı:

— Doktor çağırın. Yardım edin...

Fakat kimse kıpırdamadı. Adamlar felç olmuş gibiydiler. Bu arada Svvanee'nin kanı asfalt üzerinde iyice yayılmış, genç kadının vücudunun altında küçük bir gölcük oluşmuştu.

Tam Colombo'nun merkezindeydiler. Saat sabahın on biriydi...

Malko Svvanee'nin hâlâ sağ elinde uçak biletini tuttuğunu farkettiler. Bilet kan içinde kalmıştı. Kadının başını kaldırarak dizlerinin üzerine bıraktı. Svvanee acıyla inledi.

— Çok canım yanıyor.

Malko eğildi.

— Seni kim bıçakladı?

Genç kadın yavaşça başını salladı.

— Siri'nin kiraladığı bir adam. Sana onun her şeyi bildiğini söylemiştim. Belki de benim temelli gideceğimi sandı.

Şortlu bir polis memuru kalabalığı yararak yanlarına geldi.

— Neler oldu?

— Çabuk, bir ambulans! diye yalvardı Malko. Yoksa ölecek.

Polis koşarak gözden kayboldu.

Svvanee gözlerini kaldırdı.

— Öleceğim, dedi, biliyorum.

Kanının ekşi kokusu Malko'yı kusturacak kadar iğrençleşmişti. Svvanee'yi kurtarabilmek için ne istense verebilirdi.

— Hayır, ölmeyeceksin, dedi. İnan bana. Kurtarılacaksın. Kanın biraz diner gibi oldu...

Mendilini alarak yaralı bölgeye bastırdı. Birkaç saniye içinde kumaş kan içinde kalmıştı. Atardamarlardan biri kesilmiş olmaydı.

— Üşüyorum, diye mırıldandı Svvanee.

Malko küfretmemek için dudaklarını ısırmak zorunda kaldı. Sıcaklık 40 derecenin üzerinde olsa gerekti. Svvanee ölecekti ve hiçbir şey yapamıyordu. Üzerindekini çıkartarak

genç kadının bacaklarına örttü.

Svvanee'nin eli hâlâ eline sarılıydı. Şimdi kan etraflarında iyice yayılmıştı. Köpeğin biri yaklaşıp havayı kokladı.

Svvanee ağzını biraz daha açtı. Avcunda uçak biletini tuttuğu eli Malko'ya doğru uzandı, konuşmaya çalışıyordu.

Malko eğildi.

— Her şey yoluna girecek.

Svvanee'nin elini sıkıyordu. Fakat genç kadının parmakları karşılık vermedi.

Ambulansın sireni caddedeki diğer bütün sesleri bastırdı.

Malko hâlâ Svvanee'nin elini sıkıyordu. Siyah iri gözler görmeden pırıl pırıl parlayan güneşe bakıyordu. Kan dinmiş gibiydi. Ambulans kaldırımın kenarında durdu.

İki hastabakıcı ellerinde sedyeyle yanlarına geldi. Kollarında nefis bir kadının ölü başını tutan sessiz ve hareketsiz yabancıyı görünce duraksadılar.

Malko:

— Öldü, dedi.

Hastabakıcıların tıraşsız yüzlerinde hiçbir heyecan ifadesi yoktu. Malko birden bu güneşli ve acımasız ülkeden nefret ettiğini hissetti. Hastabakıcılar hiçbir şey söylemeden ölüyü sedyeye yerleştirip ambulansa tıktılar.

Araç hareket ettiğinde, Malko içinde bir şeylerin koptuğunu hissetti. Her şey son derece aptalca ve anlamsızdı.

Sri Lanka'ya bir daha hiç gelmeyecekti.

“... Rahip sağ elini yavaşça ileri uzattı. Parmaklarının arasında otomatik bir tabanca vardı. Malko, uzun namlunun yüzüne çevrildiğini farkedince, içgüdüsel olarak sırtını duvara verdi. Yerde duran silahına ulaşması imkânsızdı. Birden, bir kâbusta yaşar gibi, rahibin tetiği çektiğini gördü...”

Uygar ülkelerde katillerin cinayetlerine kaza süsü vermek için kurbanlarını arabayla ezdikleri bilinir. SAS aynı işin güney Asya’da fillerle yapıldığını duyunca irkilir. Çünkü, bu kez CIA’nın verdiği görev Sri Lanka’dadır ve yerini alacağı ajan böyle bir “kaza”ya kurban gitmiştir...

BU DİZİDE ÇIKAN KİTAPLAR: ÖLÜMLE RANDEVU • KİYAMET GÜNÜ • HEDEF REAGAN • SAS İÇİN SAMBA • SAS İSTANBUL’DA • BAŞKANA ŞANTAJ • KARA CEHENNEM • SAN SALVADOR’DA DEHŞET • BULGAR ÇIKMAZI • ATİNA’DA CİNAYET • KENNEDY DOSYASI • ŞANGHAY EKSPRESİ • HAİTİ CELLATI • KIZIL GRENADA • HAMBURG’A FİRAR • KAHİRE KOMPLOSU • İTALYAN İNTİKAMI • AZRAİL BEYRUT’TA • KAMÇATKA KATLİAMI • HAYBER GEÇİTİ • NİKARAGUA HAREKÂTİ • LİZBON BÜYÜCÜLERİ • PAROLA MATADOR • MALTA SEFERİ • GÖREV YERİ, LAOS • SURİNAM MACERASI • BALBEK FEDAİLERİ • MİAMİ KATİLİ • LONDRA’DA PANİK

